

“ส้มมาชีพ”
ชื่อกินไม่หมด
คัดกินไม่นาน หรือว่า
ชื่อกินได้ยาว
เหมือนบวบ
ถ้าชีพ
สั้นเหมือนน้ำเต้า

ISSN 1906-6317

วารสาร กล้วยาน

Kanlayano Journal

ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๓๑ เดือนธันวาคม (๒๕๖๐)-มกราคม-กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

กัญญา(โน) พรวบเบดม

เรื่องและภาพ
โดย
มหาไซบู

ไม่ลงวนลิขสิทธิ์ อนุญาตให้เผยแพร่ได้

ทำไมหลวงพ่อดึงออกมา
ฟ้องร้องเอาคืนที่ดิน 10 ล้าน
โดนดุกกล้วยแขกอีกครับ?

อืม...

อาตมาต้องการความชัดเจน
ต่อไปคนไทยจะได้ไม่ถูกกระทำแบบนี้
จะอุทธรณ์และขอฎีกาต่อให้สุดซอย
ไม่ยอมอายยายสมและยายฮาย

หลวงพ่อน่าจะสร้างอนุสาวรีย์
ดุกกล้วยแขกใหม่อีกอันนะครับ

ของเดิมชิ้นนี้ชูดุกกล้วยแขก
ก็ได้อยู่แล้ว.. ไม่อยากสิ้นเปลือง

ไม่ต้องสร้างใหม่ทั้งหมด
หลวงพ่แค่ปรับนิดหน่อย
ก็เป็นข้าวฮือฮาแล้วครับ?

ถ้าโยมทำได้
เอาเลย..ลุย!

เสร็จแล้วครับหลวงพ่
ฮือฮาแน่ๆ หุหุ

จาก!!!!

๕๕๕
555

ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๓๑ เดือนธันวาคม (๒๕๖๐)-มกราคม-กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

ISSN ๑๙๐๖-๖๓๑๗

เจ้าของ มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติชยาภรณ์,	พระครูวิจิตรปฐมรัตน์,
พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร,	พระมหาสุชาติ เกตุธมโม
คุณสมบัติ ชำตะรุปะชีวิน,	คุณบุหงา ตั้งประสิทธิ์,
คุณยุพิน เอี่ยมโอภาส,	ด.ต.วินัย ทองศิริ,
คุณปิยวรรณ สายนุ้ย,	คุณสมพงษ์ ประเสริฐศิลป์,
คุณศิริพร ชื่นครุ,	คุณสุทธิพร บุญภักดี

บรรณาธิการ

อัทมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณณโสตร์,	คุณณิชากร โตดนาดี,
คุณอนุชา ยอดบรรยง,	คุณฉัตรชัย ราชทวีรกุล,
คุณธนธรณ ต๊ะปัญญา,	คุณกวินศักดิ์ ชนนันทศรี,
คุณสุทธิพงษ์ วงษาชัย,	คุณมานพ เกตุรักษา,
คุณเอกชัย อารมณเสรี	

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโน

๑. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
๒. เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมรายอันดีงาม
๓. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
๔. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิสวนแก้วและวัดสวนแก้ว
๕. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโน (ติกัลยาโน) วัดสวนแก้ว
หมู่ที่ 1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140
Computer Graphics : ว.จิณณโสตร์

Website / E-mail

www.kanlayano.org

E-mail : Kanlayano@yahoo.com
bookkan54@gmail.com

พิมพ์ที่ เอกณัฐ กราฟฟิค 99/1610 พิศาลโครงการ 8
แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน กทม. โทร. 0 2496 5267

พรรณาธิการ ชวนคุย

**“ปีใหม่ ขอให้ม่แต่บุญบารมีกัน อย่าม่คตกันเลย
ถ้าม่คต มั่นม่ควรจะมีปีใหม่สำหรับพวกเรา...”**

สวัสดีปีใหม่ “ปีจอไทย” : ในโอกาสเทศกาลปีใหม่นี้ หลวงพ่อพยอม แห่งวัดสวนแก้ว ท่านได้ให้ธรรมพรปีใหม่ในความตอนหนึ่งว่า **“ปี ๖๑ อาจจะเป็นปี ยกระดับความสุขให้กับชีวิต อย่างสูงส่ง ไม่ต่ำตมจมอยู่ในความสุขโง่ ๆ ชั่ว ๆ”** ด้วยความเป็นห่วงปรารถนาดีของหลวงพ่อกัน จึงอยากให้ประชาชนในสังคมไทยได้ยกระดับความสุขที่ยั่งยืนให้กับชีวิตอย่างชาญฉลาด มากกว่าที่ลุ่มหลงในความสุขที่ต่ำตม

ในส่วนประเทศไทยเราก็ออยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงและเปลี่ยนผ่านในหลาย ๆ ด้าน การพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ได้มีการปฏิรูปเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงให้ดีกว่าเดิมตามหลักยุทธศาสตร์ที่ตั้งไว้ ด้วยความปรารถนาดี ก็เอาใจช่วยให้การปฏิรูปประสบความสำเร็จและเกิดความสุขแก่ประชาชน แต่อยากฝากถึงเรื่องความโปร่งใส ความเป็นกลาง ความน่าเชื่อถือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ เนื่องจากเรื่องเหล่านี้ จะเป็นเครื่องมือที่วัดความน่าเชื่อถือประเทศไทยได้เป็นอย่างดี และจะทำให้เกิดการยอมรับของอารยประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้ การพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จะให้เกิดความยั่งยืน แข็งแรง มั่นคงขึ้น ต้องอาศัยการส่งเสริมอย่างเอาจริง เอาจัง และจริงจัง ให้ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม และเคารพในจารีตประเพณีอันดีงามของไทย ตลอดถึงความรัก ความสามัคคี ของคนในชาติอย่างทั่วถึงด้วย สิ่งเหล่านี้แหละ จะเป็นพลวัตเสริมความแข็งแกร่งในการพัฒนาทั้ง ๓ ด้านดังที่ได้กล่าวมา

ส่วนเนื้อหาสาระของวารสารกัลยาณโณ ฉบับที่ ๓๑ ยังมีให้ท่านทั้งหลายได้อ่านเต็มอิมตามเคย **เริ่มต้นเรื่องธรรมพรปีใหม่ ๒๕๖๑**, งามมาหลวงพ่อกันจะตอบเอง, **ว่าง ๆ กันบ้าง, สก๊อปพิเศษ “เครื่องรางของขลัง”**, **ทำไมถึงบวชไม่สึก ตอน ๑๒, ๗๗** นอกจากนี้ ยังมีบทความธรรมะดี ๆ ที่มีสาระและบันเทิง จากผู้รู้หลายท่านที่ได้นำมาตีพิมพ์ให้ท่านทั้งหลายได้อ่านในช่วงเทศกาลปีใหม่นี้ หวังว่าคงให้การต้อนรับด้วยจิตไมตรีเช่นเดิม

ท้ายที่สุด ขออนุโมทนาบุญกับทุกท่าน ที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดพิมพ์หรือช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ จนทำให้วารสารบรรลุเป้าหมาย และขอให้มีความสุขทั้งทางโลกและทางธรรม

อตมมยตา... ✍️

ชีวิตงอกงาม ทำตามธรรมพร

ปีใหม่ ให้สำเร็จ
ธรรมพร อวยทุกคน
หนึ่งเพิ่ม ความฉลาด
จิตใจ ให้หาওয়া
ข้อสาม ตามมาติด
มุ่งมั่น หมั่นทำดี
ข้อสี่ มีการแบ่ง
เอื้อเพื่อ เพื่อปวงชน
เหตุเพราะ จิตไม่เอา
ร่วมทุกข์-สุข สำคร
โลกอยู่ ดับลดภัย
มองเห็น เป็นเพื่อนเรา
ฉลาด อย่าขาดเพียร
มั่นคง ไม่คลอนแคลน
สัจจิต จิตอาหาร
ใช้ธรรม นำทางเดิน

ปีหกสิบเอ็ด สำเร็จผล
ธรรมกศล ๔ ประการ
สองอย่าขาด ความเพียรงาน
เพียรในงาน การทำดี
ความสัจจิต มีศักดิ์ศรี
สัจจิตมี ดีทุกคน
ไม่แก่งแย่ง ทกแห่งหน
โลกสุขสันต์ ด้วยอาหาร
มองเรา-เขา เอามาสอน
อุทาหรณ์ สอนใจเรา
เพราะจิตให้ ไม่แผดเผา
จิตยกเขา เอื้อเพื่อแทน
จิตไม่เปลี่ยน แม้ยากแสน
ต้องวางแผน ชีวิตเดิน
คือธรรมพร โลกสรรเสริญ
ย่อมเจริญ ตามพรเออยุ

5 **ธรรมพรปีใหม่ ๒๕๖๑**

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

11 **ถามมาหลวงพ่อย่อม
จะตอบเอง**

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

27 **หากินชอบ**

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

57 **ว่าง ๆ กันบ้าง**

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

73 **สกุ๊ปพิเศษ : ข้อคิดสะกิดธรรม
“เครื่องรางของขลัง”**

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

75 **ทำไมถึง “บวชไม่สึก ?” ตอน ๑๒**

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

79 **สะกิดข่าว : พระพยอม
อยากบอก**

“บทเรียนราคาแพง
กรณีครูจ่อมทรัพย์”

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

81 **สะกิดธรรม จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว “อย่ามีอย่าหาไว้
มันเกินกว่าที่จำเป็น”**

โดย...พุทธทาส

89 **ใคร่ครวญในธรรม
“ปริศนาธรรมแบบเซน”**

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

101 **สวนแก้วแฟร์
“หัวปลี”**

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

105 **ภาพ...พัฒนา**

113 **ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์**

“ความยาก ๒ อย่างในโลกนี้”

โดย...โยมแอ้ว สังฆทาน

114 **วิตามินใจ
“ทำไมได้หรือไม่ได้ทำ”**

โดย...นายมะนาว

115 **ประชาสัมพันธ์
“กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว”
และใบปวารณา**

117 **รายนามผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์
วารสารกัลยาณ**

ธรรมพร ปีใหม่ ๒๕๖๑

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

ปีใหม่

สำหรับคนบางคน ก็หาความสุข
ไปตามที่เขาเคยๆ ชิน ๆ กัน สนุกสนานกินเที่ยวเล่น
แต่บางคนก็เข้าวัดสวดมนต์ ถือนศีลภาวนา
ปฏิบัติตนปฏิบัติตัว ไม่ไปหมกมุ่นมัวเมากับ
ความสุข ที่เป็นกอบ ไล่ สะกด สุขใหม่สุขเกษม
สุขปัง สุขเผา ที่เราก็คงจะรู้จักแล้วว่า ซานติกำพับ
ก็เป็นสุขเผา เผาไปเป็น ๑๐๐ ศพ ๒๐๐ ศพ มาแล้ว

เพราะฉะนั้น ใครที่จะตั้งท่าจะรับปีใหม่ ก็
อย่าให้ปีใหม่ต้อนรับ ต้อนรับชะหายลับ ไปกับหุ่น
โรงพยาบาลบ้าง เต่าเผาศพเมรุบ้าง หลุมฝังศพบ้าง

*“ธรรมพรปีใหม่ ๒๕๖๑” บทสัมภาษณ์..พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ ๓๑
ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอาทิตย์ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๐

นี่เป็นการถูกปีใหม่ มัน
ดื้อน เข้าโรงพยาบาล ขึ้นเชิง
ตะกอน นอนหมดชีวิตไป เพราะ
คิดว่าปีใหม่ ต้องอย่างนั้น ต้อง
อย่างนี้ ต้องกระโดดโลดเต้น
ทะเลาะทะเลาะ หาคความสุ

เพราะฉะนั้น ความสุขในปีใหม่
ควรจะทำยังไง ให้ปีใหม่มันสุขจริงสุข
แท้ ไม่สุขบ้างสุขเผลอ สุขใหม่สุขเกียจ
ก็ต้องเตรียมใจอย่างนี้

อันดับหนึ่ง ต้องประกอบอาชีพ
การงาน ให้ดีให้ชอบ ให้ถูกให้ควร

ถ้าเราตั้งเป้าหมายว่า ปีใหม่จะ
ประกอบกิจการงานชอบ จะเลี้ยง
ชีวิตชอบ ไม่แย่งเขากินขโมย
เขากิน โกงเขากิน ไม่เปลว
ไพลไปประกอบกิจกรรมชั่ว
แต่จะเลือกทำแต่จะทำแต่
กิจกรรมชอบ

ปีใหม่ต่อไปนี้ กิจกรรมอะไร ที่
ชอบด้วยกฎหมาย ศีลธรรม ประเพณี
ธรรมนิยม เราเตรียมจะทำเต็มที่
ทำแล้วไม่เสียธรรมนิยม ทำแล้วไม่
ผิดกฎหมาย ทำแล้วไม่ผิดศีลธรรม
ถ้าเราประกอบกิจกรรมในลักษณะ

อย่างนี้ ปี ๖๑ อาจจะเป็นปียกระดับ
ความสุข ให้กับชีวิต อย่างสูงส่ง ไม่
ต่ำตมจมอยู่ในความทุกข์โง่ ๆ ชั่ว ๆ

โดยเฉพาะสุขกินเหล้าเมายา
เป็นความสุขที่น่าอนาถใจว่า มาถึงยุคนี้
มนุษย์ทำไม ! โง่งเง่า ไปหาความสุขกับ
เหล้ากับยา แล้วก็เห็นกันอยู่ ว่ามันสร้าง
ความหายนะ ในขณะที่คนเป็นหมอกก็ยัง
กินเหล้าแล้วขับรถชนคนเกือบตาย
แต่ใครเขาบอกกว่า จะเรียนแพทย์เรียน
หมอดองหัวดี หัวหมอนะ

แต่ไม่รู้ถ้าหมอกินเหล้า
เมาขนาดนั้น จะเป็น “หัวหมู”
หรือ “หัวหมอ” มันน่าจะเป็น
หมู เป็นเหยื่อของผู้ผลิตเหล้า

ตอนนี้อะยากฝาก “ปีใหม่ให้
ฉลาด” ว่า เขาประกอบกิจการงาน
อาชีพขายน้ำเมานี้ เขาร่ำรวย
เอา ๆ ซื้องูนี้ซื้อนี่กิจการใหญ่ ๆ
ได้ตั้งเยอะแยะ ซื้อที่ดินได้ตั้งเป็น
แสน ๆ ไร่ แล้วเราพวกลูกค้า
ถาวรนี้ ไม่ฉุกคิดบ้างหรือ ?

ที่เขาบอก “ให้เหล้าเหมือนแข่ง”
ตอนนี้ถ้าไม่ให้เหล้าแล้วกินเอง แข่งใคร
ล่ะ ก็แข่งตัวเองให้หมดสติ ให้หมด
ภาพลักษณ์ของความเป็นคนดี ให้หมด

ทรัพย์ ให้หมดสุขภาพที่ดี แล้วจะเรียกว่า “ปีใหม่” มันมีอะไรดีขึ้นใหม่ ๆ บ้าง มีอะไรใหม่ขึ้นมาบ้าง

ถ้ายังประกอบกิจกรรมกินเหล้าเมายากันแบบเก่า หาเลี้ยงชีวิต แบบผิดศีลผิดธรรมแบบเก่า ค้ายาบ้า พวก ขบวนการลี้ม ๆ อะไรทั้งหลายยิ่งแย่มาก เป็นนักกีฬาที่ย่ำ ใจลี้มบอล เป็นนักมวยที่ย่ำใจลี้มมวย เป็นทนายที่ย่ำ ใจลี้มคดี เป็นนักการเมือง ย่ำใจลี้มอุดมการณ์ของนักการเมือง ถ้าลี้มอุดมการณ์นักการเมืองประกอบกิจกรรมการเมือง ชั่ว ไม่ประกอบกิจกรรมการเมืองชอบ ตามสัมมากัมมันตะ อย่างหวังเลย ปี ๖๑ มันจะมีอะไรต่ออะไรดีขึ้นมา

เดี๋ยวนี้เขามีคำปน คำเปือกกันว่ายังไงนะ ? “เปือกอำนาจเก่า และ กำลังเหิมระอาอำนาจใหม่” อะไรทำนองนี้ เพราะว่าเรามันไม่ได้ทำ อะไรให้มันเป็นสัมมากัมมันตะ การงานชอบ กิจกรรมชอบ ถ้าทำการ งานราชการชอบ จะมีข้าราชการโกงกินยังงัย ? ยิ่งเป็นข้าราชการสำนัก งานพระพุทธฯ นี้ ปัญญาอ่อนที่สุด คุณธรรมต่ำสุด เอาเงินทอง เงินทอง วินาศสันตะโร

ปี ๖๑ อาจจะเป็นปียกระดับความสุข
ให้กับชีวิต อย่างสูงส่ง ไม่ต่ำตมจมอยู่
ในความสุขโง่ ๆ ชั่ว ๆ

และที่โง่งนักรหาาก็คือเรื่องไฟต่ำ
แหม ! เป็นเจ้าคณะอำเภอกำเภอไปเลี้ยง
ต้อย พอเขาโตจะไปแต่งงาน ก็เกิดหึง
หวง มันตรงกันข้ามที่เป้าหมายใน
การบวช เพื่อละระคะ ไม่ใช่ไปเพิ่ม

ปีใหม่ต่อไปนี้ ขอให้อย่า
มีคดีพระ คดีข้าราชการ คดี
นักการเมือง และคดีพวกชน
กรรมาชีพ อย่าโง่งนักรหา
เองอย่างที่มา ๔ ศพ เด็ก ๕ ขวบ
ทั้งครอบครัวนี้ พุดง่าย ๆ ว่า...

ปีใหม่ ขอให้มันแต่บุญบารมีกัน
อย่ามีคดีกันเลย ถ้ามีคดี มันไม่ควร
จะมีปีใหม่สำหรับพวกเรา นั่นก็คือ
เลวเหมือนเก่า เพราะคดีมันก็ก่อ
กันมากกันแล้ว ยังจะก่ออีก โดย
เฉพาพวกออกจากเรือนจำทั้ง
หลาย ไม่ใช่ออกมาแป็บเดียว ทำ
คดีเหมือนเก่าอีกแล้ว ก่อคดี
เหมือนเก่า แทนที่จะสลัดคดีเพิ่ม
บารมีขึ้นมา ให้ชีวิตยกระดับขึ้น
มาบ้าง จะได้ไม่ต่ำตมจมอยู่ใน
ความชั่วร้าย

และปีใหม่ ขอให้เลี้ยงชีพชอบ
อย่าเลี้ยงชีพชั่ว พวกมิจฉาชีพทั้งหลาย

อย่าอ้างว่า มันไม่รู้จะทำอะไร จึงต้อง
หากินชั่ว ๆ ปล้นหากิน แย่งหากิน ขโมย
หากิน คนพวกนี้ต้องเรียกว่า “ไอ้พวก
ชิงหอยมาเกิด” หรือน่าอายหอย หอย
ไม่มีมือมีเท้า หอยก็ไม่ปล้นไม่จี้ ไม่
ลักไม่ขโมย ไม่โกง ไม่ทุจริต
คอร์รัปชันกิน ไม่หากินแบบผิดศีล
ผิดธรรม ไม่มีหอยปล้น ไม่มีหอย
ขอลาน

ฉะนั้น พวกปล้น พวกขอลาน
ขอกิน แย่งกินขโมยกิน ในปี ๖๑ ขอให้
เบา ๆ เลิกเง่า เริ่มอาย เริ่มทำตัวอาย
หอยได้แล้ว เพราะในเมืองไทยยังงี้ก็ยังมี
อะไรกินเยอะแยะ กล้วยยังถูก แหม !
พุดถึงเรื่องกินกล้วยนี้ ใครจะว่างี้ก็แล้ว
แต่เถอะ มันมีวิตามิน มันมีสารอาหาร
ดีอย่างหนึ่งแล้ว ทางแพทย์เขาบอก
กล้วยน้ำว่านี่ดีมากแต่ทำไม ! ทั้งถูกทั้ง
ดี ทำไมไม่ซื้อไม่กิน

และอย่าลืมนะ กินกล้วยนี้ต้องกิน
ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน, ธันวาคม,
มกราคม ถ้าถึงเมษายน, พฤษภาคมนี้
กล้วยแฉะแห้งเหี่ยว แข็งกระด้าง ไม่นิ่ม
ไม่หวานเหมือนช่วงปลายฝน เพราะมัน
ได้ฝนมาตลอด ต้องหัดกินอะไรถูก
ฤดูกาล เขาบอกชี้เหล็กก็อย่ากินหน้า

ฝน สะเดาต้องกินหน้าหนาว อะไรต่าง ๆ พวกนี้ ต้องรู้ ต้องเข้าใจ
ชีวิตปีใหม่จะได้เป็นชีวิตสมบูรณ์ ทั้งคุณธรรม คุณภาพชีวิต
และคุณประโยชน์ของชีวิต ที่ทำกิจกรรมชอบ ประกอบการ
งานชอบ เลี้ยงชีวิตชอบ ไม่ประกอบกิจกรรมชั่ว เลี้ยงชีวิตชั่ว

ปีใหม่ ก็จะกลายเป็นปีที่มีพร เพราะความ
ฉลาดทำกิจที่ดี ฉลาดเลือกกินสิ่งที่ดี ไม่หากินชั่ว
ไม่เอาหากินสกปรก ถ้าใครขโมยโกงเขามาให้ลูกกิน
ลูกก็จะมีสันดานสกปรกเข้าไปอีก เพราะฉะนั้น ขอให้
ปีใหม่ เป็นปีที่ฉลาดประกอบแต่กิจกรรมชอบ ทำการ
งานชอบ แล้วก็เลี้ยงชีวิตชอบ ไม่เที่ยวไปต้มไปตุ๋นไปโกง

แหม ! แหร์ชม้อยผ่านมานาน เดียวนี้ก็ยังมิหลอกไปร่วม
ลงทุน เท่านั้นจะได้เท่านั้น ได้มากก็ลงทุนไม่รู้ก็เท่า ๆ ง่ายเป็นแมลง
เม่าบินเข้ารวมหุ้นลงหุ้น แล้วเขาก็โกง แห่มมโพธิ์ดำ จึงต้องเอา
มาเฟส มาไลน์ มาแฉกันอยู่เรื่อย ๆ

จะนั้น ปี ๖๑ นี้ อย่ให้เป็นเหื่อ ถูกเขาดัมถูก
 เขาตุ่นว่า จะหากินอย่างนั้นจะรยอย่างนี้ ได้เงิน
 ได้ทองกายกองมหาศาล มันไม่มีหрок ใ้ที่ลงทุน
 น้อยแต่ได้เยอะเกินนี้ มันก็เจ็งกันหมดสิ

เพราะฉะนั้น ขอให้สู้ ตรากตรำลำบาก เขาบอก “ยอม
 ลำบากเมื่อหนุ่ม ดึกว่าไปกลุ่มตอนแก่” ใครที่ถือเงินเตรียม
 เงินไว้ตอนแก่แล้วเขามาชวนลงทุน ไปกับเขาเลย แล้วก็ระวังนะ
 ใ้พวกมิจฉาชีพมันเยอะ สัมมาชีพมันน้อย อาตมายังนั่งนึก เอ๊ะ !
 พระพุทธเจ้าสอนไว้ ในอริยมรรคมีองค์ ๘ สัมมาชีพ อาชีพ
 ชอบ เลี้ยงชีวิตชอบนี้ พอต้งกองทุนสัมมาชีพ คนไม่ค่อยบริจาค
 เท่าไหร่ แต่ไปบริจาคเรื่องกองทุนน้ำ ธาราคารน้ำ ผู้สูงวัย
 ไม่ใช่ว่าอันนั้นไม่ดี แต่ถ้าอาชีพสุจริต คนทำมาหากินกันชอบ
 ถูกต้อง มันจะปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

ก็ปีใหม่ขอให้อยู่รอดปลอดภัยกันก็แล้วกัน เจริญพร.

ถามมา หลวงพ่อย่อม จะตอบเอง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กल्याโณ)*

ประสบการณ์ในรอบปี ๒๕๖๐ หลวงพ่อก็มีเรื่องประทับใจอะไรบ้างไหม ?

*“ถามมาหลวงพ่อย่อมจะตอบเอง” บทสัมภาษณ์...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กल्याโณ) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกาลยาโณ ฉบับที่ ๓๑ ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอาทิตย์ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๐

การสิ้นลัมนี่

แหม !

ไปบิณฑบาต
โยมเขาก็บอก
“ขอให้หายเร็ว ๆ
ขอให้แข็งแรงน้ำ
ขอให้ปลอดภัยน้ำ
ขอให้สุขภาพดีน้ำ
ขออย่า...
ให้ลัมนีกินน้ำ”

ปีนี้

ถือว่าเป็นปีทีประหลาดที่สุดในชีวิตที่บวชมา
ธรรมดาเราจะบิณฑบาตก็ต้องให้พรโยมบ้างกันไป แต่มี
อยู่ ๒ ช่วง มีโยมให้พรกันเยอะเลย

ช่วงแรกก็คือ “สิ้นลัมนี่” การสิ้นลัมนี่ แหม !

ไปบิณฑบาตโยมเขาก็บอก “ขอให้หายเร็ว ๆ
ขอให้แข็งแรงน้ำ ขอให้ปลอดภัยน้ำ ขอให้
สุขภาพดีน้ำ ขออย่าให้ลัมนีกินน้ำ”

นี่เป็นการให้พรกันเยอะเลย แล้วเรื่องลัมนี่ ก็มี
แปลก ๆ เช่น ตั้งแต่บวชมาไม่เคยมีใครถวายรวงเท้ามาก
ที่สุดเท่ากับหลังจากลัมนี่ ได้ประมาณสัก ๒๐๐ คู่ได้ แม้
กระทั่งพี่น้องอิสลาม ก็ยังทำรวงเท้ามาถวายด้วย ไม่อยาก
ให้เราลัมนี่ และที่ผลดี ก็มีโยมมาบอกว่า ไร่รวงเท้าหมด
ยางดอกนี่ เขาตัดทิ้งมันเลยเขาไม่ยอมใช้ เพราะกลัวจะ
พลาดแบบที่เราโดน

แล้วเราก็มานั่งคิดว่า เออ ! ไร่เรื่องเจ็บจริงกับ
เจ็บฟรีนี่ ถ้าเราหัวฟาดเย็บ ๑๑ เข็ม ไปโรงพยาบาลเขา
ก็เก็บค่าสแกนสมอง ๓ หมื่น เราเจ็บหัวนี้เจ็บจริง แต่ถ้า
ไปนอนเจ็บใจโรงพยาบาลเอาเราแพงเหลือเกิน ไม่ลด
ครึ่งราคาครึ่งราคา อะไรทำนองนี้ ว่าเป็นพระเป็นอะไร แต่
จริง ๆ แล้วมันก็ไม่ได้หรอก เพราะค่าใช้จ่ายโรงพยาบาล
เอกชน นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย พนักงานก็เพียบ เครื่องมือก็
แพง ลงทุนซื้อที่สร้างอาคารก็มาก เขาจะมาให้พระครึ่ง
ราคาฟรี ก็คงจะอยู่ไม่รอด เพราะพระก็ใช้บริการเขาเยอะ
เหมือนกัน

เราก็เลย “อย่าให้เจ็บฟรี ! เลย” ไร่เรื่อง
เจ็บใจว่า แหม ! รายได้ก็ไม่ได้ ไปงานอะไรก็ไม่ได้ นอน

เจ็บ แล้วมานั่งเจ็บใจโรงพยาบาลนี่ “ไฉนนี่ก็เจ็บฟรี !” ก็เลยได้ความคิดว่า เออ ! ความเจ็บไข้มาตักเตือนให้ เรารอขาด และอาตมาารู้สึกว่า โชคดีด้วยซ้ำไปที่ล้มในช่วงอายุ ๖๘ มันก็เลยระว่างช่วง ๘๖ หรือ ๘๐ กว่า ๗๐ กว่าจะได้ระมัดระวังไป เพราะได้รับบทเรียน แต่ถ้าเราไม่ได้รับบทเรียน ๖๘ ลองไป ๘๖ ล้มโครมสะ ก็ เดี้ยง ! นอนเป็นอัมพฤกษ์ อัมพาต เป็นพระนิทรา ท่านเจ้าคุณนิทรา ก็จะทำให้ท่านไปอย่างนั้นได้

เรื่องหนึ่งในปี ๖๐ที่ผ่านมา คิดว่า ปี ๖๑ จะไม่ให้ล้มอีกเด็ดขาด นี่ก็อีกเรื่องหนึ่ง เมื่อตะกี้เรื่องนี้ ตัว แล้วอันนี้เรื่องงาน เรื่องงาน ก็คือ ซื้อที่ดินให้ คนยากคนจน แต่แล้วไปเจอโฉนดถูกกล้วยแขก มีขบวนการล้มคดีนี้ให้วัดถูกสกรัม ต้องจ่ายต้อง เสียหาย ศาลยกคำร้อง ตัดสินถอนสิทธิ์ มา ๒ ช่วง ๓ ช่วง ยึดเยื้อ

แต่พอมาปีนี้ แหม่มโพธิ์ดำ ก็เกิดเอาเรื่อง โฉนดถูกกล้วยแขกไปลงเฟส ลงไลน์ อะไรขึ้นมา ต้ม ! ไม่นึกเลยปี ๖๐ นี่จะเป็นปีที่ออกทีวีมากที่สุด วัน ๒ ช่วง ๓ ช่วง รวมเบ็ดเสร็จ ๗-๘ ช่วง ซึ่งไม่เคยเลย ตั้งแต่บวชมา ที่ได้ออกทีวีมากขนาดนี้

เอาล่ะถึงเราแพ้คดี แต่ชนะใจคน คน เห็นอกเห็นใจไปบิณฑบาตนี้ ไฉย ! เขาให้ คิลให้พร “ขอให้ชนะ ขอให้ได้ที่คืน ขอให้เราเป็นผู้ที่ เออ ! สมหวังอะไรต่าง ๆ อย่าต้องเสียทีไปเฉย ๆ”

“

...มีโยมมาบอกว่า
ไอรองเท้าหมด
ยางดอกนี้
เขาตัดทิ้งมันเลย
เขาไม่ยอมใช้
เพราะกลัว
จะพลาดแบบที่
เราโดน...”

ไอ้ ! ให้พรกันใหญ่ เป็นการให้พรรอบ ๒ ห่าง
กันไม่กี่เดือน ช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน เป็นช่วง
ที่ได้พร ส่วนช่วงปลายเดือนสิงหาคม ก็ได้พร ได้
กระทบผ่านมา ๒-๓ เรื่อง แต่ว่าเรื่อง ๆ หนึ่งก็ไม่
มาก เบา ๆ สบาย ๆ

แต่เรื่องที่ค่อนข้างจะดังระเบิด เพราะหม่อม
โพธิ์ดำนี่ เอาไปลงแล้วก็ดีม ! ช่องต่าง ๆ ออกมา
กันแม้กระทั่งคุณชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ ก็ได้มาถ่ายทำ
เรื่องราวสัมภาษณ์ แล้วไปถึงตัวคุณนางวันทนา ซึ่งก็
ยังมีชีวิตอยู่ ตอนแรกมีคนบอกว่า เสียชีวิตไปแล้ว
แกก็ได้ให้คำสัมภาษณ์มา โดนนายหลอก กลุ่ม
เกลี้ยกล่อม คนก็เลยยิ่งเห็นใจเราเห็นใจวัด ว่าวัด
ถูกกระทำ จากข้อมูลเท็จทำให้การพิพากษา อาจ
จะผิดพลาดคลาดเคลื่อนให้วัดต้องร้องประกษ์
ทบทวนกรรมสิทธิ์ ในปี ๕๙ ก็เพราะมีหลักฐาน
พอจะเป็นสำนวนในคดีใหม่ว่า

๑. ในปี ๕๖ นางวันทนา ปรปักษ์คนตาย
(นางทองอยู่ ตาย ๒๕๒๘) โดยทายาทไม่รู้ ศาลเชื่อ
สั่งให้นางวันทนา ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดิน พิพากษาโดย
การครอบครองปรปักษ์ นางวันทนาแบ่งที่ดินขาย
มูลนิธิสวนแก้ว ปี ๕๗ (ที่สิ้นสภาพนิติบุคคลในปี ๕๗)

เมื่อมูลนิธิฯ ล้ม ตามข้อบังคับของมูลนิธิฯ
กำหนดไว้ว่า ให้ทรัพย์สินทุกชนิดตก ได้แก่
วัดสวนแก้ว วัดสวนแก้วเป็นนิติบุคคลใหม่เข้า
มาดูแลมีอำนาจการคุ้มครองรักษาทรัพย์สิน
ทั้งหมดของมูลนิธิสวนแก้วทั้งหมดตาม
กฎหมาย

๒. ปี ๔๙ มี**ขบวนการล้มคดี** สร้างเอกสาร ยินยอมจากนางวันทนาด้วยความอันเป็นเท็จ พร้อมยังกระทำการปิดปากจำเลยที่ ๒ มูลนิธิสวนแก้ว ที่เป็นบุคคลภายนอก กันออกไม่ให้เข้าต่อสู้คดีในปี ๔๙ โดยใช้เล่ห์เหลี่ยมทางกฎหมายไม่ยอมเรียกวัดสวนแก้วเข้าไปในคดีเดิม เพราะต้องการให้ได้ที่มาของคำว่า **“ผู้รับโอนไม่มีสิทธิ์ดีกว่าผู้โอน”** อันเป็นเหตุให้วัดฯ ไม่สามารถหยิบยกเข้ามาเป็นข้อต่อสู้ในคดีหลังได้

๓. ปี ๕๙ วัดสวนแก้ว เป็น**นิติบุคคลผู้มีอำนาจเต็ม** ผู้ดูแลผลประโยชน์ของมูลนิธิสวนแก้ว ที่สิ้นสภาพนิติบุคคล (ล้ม) สืบค้นหลักฐานว่า มีการตลาดเคลื่อนในแง่กฎหมาย ในการพิพากษาคดีเมื่อปี ๔๙ อยู่ จึงนำเอกสารพยานร้องปรับแก้ในคดีใหม่ ด้วยหลักฐานใหม่ให้ศาลชั้นต้นพิจารณา **ผลสรุปศาลมีคำสั่งยกคำร้อง**

วัดสวนแก้ว จึงมอบหมายให้ทนายอุทธรณ์ เมื่อ ๒๙ พ.ย. ๒๕๖๐ เดินต่อให้สุดซอย ตามหลักกระบวนการยุติธรรม อันเป็นทางให้ผู้เสียหายพึงเดินต่อได้

จะไปโทษศาลก็ไม่ได้ เรื่องนี้เราไม่หมิ่นศาล อยู่แล้วแต่เราก็ต้องถือหลัก **“ไม่เชื่ออย่าลบหลู่ ถึงเชื่อก็ต้องเรียนรู้ศึกษา”** ที่มาที่ไปให้มันแจ่มแจ้ง หาข้อมูลมาศึกษาเรียนรู้ ไม่ใช่หงอไปเลย

พอเขาบอกไม่เชื่ออย่าลบหลู่ เรามีสิทธิ์ที่จะศึกษาเรียนรู้ เหมือนนายสมกับนายไฮ ที่แกสู้เรื่องที่ดินแกจนได้เฮียวยา เพราะฉะนั้น เราก็รู้สึกว่

ดีขึ้นขึ้นมาละ จากที่แรกเชื่อว่า อีกฝ่ายหนึ่งที่เคยจัด
กินเลี้ยง แล้วบอก “พระดังมีบารมียังงี้ ก็สู้เทคนิค
ทางทนายของเราไม่ได้”

แต่คราวนี้ก็คงจะต้องคิดใหม่กันซะแล้วว่า
การกระทำอะไรที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมายด้วย
ศีลธรรมประเพณี ในการต่อสู้ มันสู้แบบ
โกง ๆ นี่ สู้ขึ้นโรงขึ้นศาลแบบมือไม่สะอาด
ก็มีโอกาสที่จะเจ็บมือในโอกาสต่อไปได้

เมื่อมาหวนนึกถึงชาวบ้านที่ได้รับชะตากรรม
เดียวกับวัดที่โดนคนโกงให้ทุกข์ให้โทษ จะด้วยเป็น
วิบากกรรมเก่าหรืออะไรก็ตาม ต้นเหตุล้วนมาจากการ
โกหกกัน ด้วยเอกสารและพยานอันเป็นเท็จ รังแกผู้
บริสุทธิ์ จึงคิดว่าถึงเวลาหรือยังที่ประเทศไทยควร
จะมีกฎหมายแบบเป่าบู่จิ้น ในโบราณมีมาที่คน
ทำผิดด้วยข้อมูลอันเป็นเท็จ ไม่มีอายุความทางอาญา
สามารถเอาผิดได้เมื่อทราบความจริง

เพราะเดี๋ยวนี้ในประเทศไทยที่กำลังขนานนาม
ว่า “ไทยแลนด์ ๔.๐” คนโกงได้แย่งกฎหมายว่า “เอกสาร
พยานเท็จใช้ทำผิด อายุความมันแค่ ๑๐ ปี ตำรวจ
ก็ทำอะไรไม่ได้ ดังนั้นพวกเราเท็จลอยตัว”

จึงเป็นเรื่องชื่นชมหรือตำตม สำหรับวัด
หรือคนยากจนไร้ที่พึ่งต่อไปตกลงว่า ในปี ๖๐
คงจบเรื่องนี้ก็แล้วกัน แล้วก็ดูรายละเอียด เลข
ทำให้ได้เทคโนโลยีต้นเดือนธันวาคม เรื่องนี้
ไว้ลองอ่านบทความพิเศษ ที่จะเอามาพิมพ์เป็น
คอลัมน์ต่อไปนี่.

ปี ๖๐ ที่ผ่านมามีประเด็นที่หลวงพ่อดังตอบมากที่สุด ?

มีคนชอบถาม เรื่อง “คดีถูกล้วยแขก” ไปถึงไหน ? บางคนก็ “เมื่อไหร่จะจบ” เป็นมหากาพย์เลยหรือ ? เราก็ต้องบอกว่า ที่จริงก็อยากให้จบ แม้กระทั่งคนคู่กรณีกับวัดเขาก็บอกว่า “หลวงพ่อยากเอาอุทธรณ์เลย อย่าฎีกาเลย จบ ๆ กันเถอะ”

แต่เรื่องนี้มันก็มีอะไรค้างคาอยู่เหมือนกัน เช่น ตัวบทกฎหมาย มาตรา ๑๕๓* และมาตรา ๑๕๘* เพราะว่าเจ้าพนักงานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ถึงที่สุด ทำอะไรไม่สุดซอย ท้อ ๆ ถอย ๆ ใจเสาะเพราะบางเขาก็ว่า ถ้ากลางเยอะเยี้ยเราไป ก็เลยตัดสินใจว่า ต้องไปอุทธรณ์ฎีกา กันไปตามเรื่องตามราว

และก็มีคนชอบถามชอบว่า บ่อยทุกทีเลย “ทำไม ! ไม่ฟ้องนางวันทนา ผู้นำที่ดินมาขาย ?”

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาทหรือ ทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ **มาตรา ๑๕๓** แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ปอ. พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน หรือเอกสารใดอันเป็นหน้าที่ของตนที่จะปกครองหรือรักษาไว้ หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท (พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐)

เพราะคนรู้กฎหมายกับความเป็นจริงมันไม่ตรงกัน เรารู้ความเป็นจริงว่านางวันทนาที่นำที่ดินมาขายเรา ไม่ได้เจตนาจะโกงเรา แต่ถูกบ๊วยอ ถูกต้อน ที่เรียกกันว่า มันใช้เล่ห์เทคนิคในการบอกว่าหวานล่อม

“ให้ยอมทางนี้ซะ ให้เซ็นว่าเป็นเรื่องเช่า เรื่องอะไรไปเสีย อย่าไปบอกว่าเป็นครอบครัวอุปถัมภ์ แล้วก็จะไม่มาอยู่กับทางวัด” แล้วทางนั้นเซ็นไป ทางวัดก็เสียไปด้วย เพราะเขาบอกทางนั้นยอม ทางนี้ก็ต้องยอม อะไรทำนองนี้

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า “ดูภรรยาคูหาเราแล้วว่า บุคคลผู้ไม่มีความละอายในการกล่าวมุสา ทั้งที่รู้อยู่ ที่จะไม่ทำบาปกรรมแม้หน่อยหนึ่งไม่มี ฉะนั้นเหมือนกัน”

ถ้าปล่อยประเทศใดให้มีเอกสารเท็จ พยานเท็จ พูดเท็จ ให้ผู้ใดเริ่มโกหกได้ ผู้คนในประเทศชาตินั้นจะไม่ทำชั่วอย่างอื่นอีกเบิกบานเป็นไม่มี ถ้ารัฐบาลนี้จะปล่อยก็ตามใจ เพราะจะไม่มีสันติสุขตลอดไป

ที่นี่ **สิ่งที่ได้ มันได้อะไร ?** เสียเวลาไปกับเรื่องนี้เราก็ไม่อยากจะเสียเวลาเลย ขึ้นโรงขึ้นศาลนี่เคยบอกแล้ว **“กินขี้หมาดีกว่า”**

แต่มันมีสิ่งหนึ่ง ที่ได้เหนือกว่าที่ดินคืนมา เป็นความรู้ได้ความเข้าใจ เพราะไ้ความจริงกับกฎหมาย นี่มันไม่ใช่ทางเดียวกัน เพราะ

เคยมีผู้รู้กฎหมายตั้งแต่ต้นเป็นปรมาจารย์ทางกฎหมาย สอนนักกฎหมาย ถึงขั้นดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงทางกฎหมาย ไทโรศัพท์มาเป็นรายแรก บอก “หลวงพ่อบายใจ เดี่ยวได้ที่ดินคืนแน่ ๆ เพราะหลวงพ่อบ้างไปรังใส จ่ายบริสุทธิ์” ซึ่งบริสุทธิ์จ่ายไปรังใสอะไรก็ว่าไปตามภาษากฎหมาย จ่ายค่าตอบแทนซื้ออย่างถูกต้อง มีโฉนดมา

เดี่ยวหลวงพ่อก็ได้คืนเอง ทำใจสบาย ๆ บอกเรา นะเรา สอนเรา ถ้ามว่า ระดับปรมาจารย์ ยังมีชื่อในสภาอะไรต่ออะไร เยอะแยะทางกฎหมาย พุดมาอย่างนี้เราจะอยู่ฝ่ายไหน หลายอาจารย์ ที่สอนนิติศาสตร์ เขียนพุดไว้เยอะแยะ จะเป็น อ.สุขุม นวลสกุล อ.วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ บอกว่าเราจะต้องได้อย่างนั้นต้องเป็นอย่างนี้ แต่แล้วไม่ได้อะไรสักอย่าง ความเป็นจริงไม่ได้ ตามที่เขาบอกว่าจะได้ จากนักกฎหมาย เลยทำให้เรารู้ว่า

โอ้ ! ผู้รู้กฎหมายนี้ กับความเป็นจริงมันไม่ตรงกัน บางเรื่องอย่างที่คุณชอบพุด “ทำไมไม่ฟ้องคนที่นำมาขาย” แต่ถ้าความเป็นจริงใครรู้แล้ว จะฟ้องไม่ฟ้องละ ฟ้องคนเปื่อยแล้วหมดแล้ว ถูกต้มถูกตุ๋น จนไม่มีอะไรเหลือสักบาท นอนติดเตียงป่วยแก่ แล้วไปติดคุกมา ๓ ปี

อาตมาก็เพิ่งรู้เหมือนกันว่า ที่แรกมีคนบอกว่า แกตายแล้ว พอตอนหลังนี้ที่ว่าหายไป คนยังนึกว่า แกตาย น่าจะเป็นเพราะติดคุก ๓ ปี เมื่อออกมาที่แก่หง่อม นอนติดเตียงแล้วใครจะเป็นมนุษย์ใจดำอำมหิตไร้ศีลไร้ธรรม ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเขาหมดเนื้อหมดตัว แล้วเขาถูกหลอก

แล้วคนชอบพุดว่า “ท่านนะโง่ ! ถูกหลอก” ก็ขอบอกว่า ความจริงสักคำเถอะ เชื่อก็ได้ ไม่เชื่อก็ได้ เรามันเป็นผล

กระทบ มาจากนางวันทนาถูกหลอก เลยกกระทบมาถึงเราที่เกิด
เสียหาย วัตถุประสงค์ทุกวันนี้ ก็เพราะมีการหลอกกันนี้แหละ

ฉะนั้น ใ้อ้ชบวนการล้ม ๆ หลอก ๆ อะไรล่ะ
“มวยล้มต้มคนดู” ล้มบอล ล้มคดีมันก็มี มากขึ้น ๆ
ทุกวัน ขบวนการที่เรียกกันว่า **มิจฉากัมมันตะ** เอา
การงานทางกฎหมาย มาหากินหาใช้ โดยอาศัย
ช่องว่างทางกฎหมาย กอบโกยผลประโยชน์เข้า
ตัว เข้าสำนักงานทนายอะไรต่าง ๆ กันมากมาย

กฎหมายนี่มันจึงทำให้เราได้รับความเป็นจริง เพราะเราไม่
ได้เรียนนิติศาสตร์ แต่เราเรียนจากเหตุการณ์จริง เหมือนนายสม
ยายไฮ ที่ได้เรียนกฎหมายรู้กฎหมาย รู้ตามกฎหมาย ๒ ท่าน
อาจได้เปรียบเราก็ได้ แต่เรามีมันมีอะไรที่ ฟังแล้วจากพระมา
เล่าให้ฟังว่า วันที่เขาชนะคดีใหม่ ได้ไปกินเลี้ยงกันใหญ่ แล้วก็มี
คนหลุดปากพูดว่า “เฮ้ย ! ถึงจะเป็นพระดัง มีบารมีแค
ไหน ก็สู้เทคนิคทางกฎหมายของเราไม่ได้” นี่พระผู้ใหญ่
รูปหนึ่ง ท่านมีลูกศิษย์ แล้วลูกศิษย์ท่านก็ไปกินเลี้ยงกับเขาด้วย
ก็มาเล่าให้ฟัง และที่ยังต้องขอย้ำว่า มันไม่ใช่ความเจ็บใจ

แต่มันเป็นความรู้สึก ที่รับไม่ได้ว่า เราครอบครองที่ดิน
เจ้าหน้าที่ดินระดับใหญ่ บอกพระพยอมส่งนมินี เข้าไปครอบ
ครองที่ดินนั้น แล้วส่งกรรมการวัดไปซื้อ แล้วกรรมการวัดขีด
เงินหนี พระพยอมก็ออกมาไว้วางย จนมีแกนนำเสื้อสีหนึ่งก็แล้ว
กัน ได้ขึ้นพูดบนเวที “เดี่ยว ๆ จะสาวไล่พระพยอมให้หมด
อย่างนั้นอย่างนี้” แต่แล้วมา ๆ คนฟังก็ถามเมื่อไหร่จะสาว
ให้ดู เขาบอกว่า “ไม่จริง ข้อมูลมันคลาดเคลื่อน” แล้วตอน
นั้นมันขึ้นเวทีก็เอามันส์ไว้ก่อน จึงดึงอารมณ์คนฟัง ตรึงคนก็
ต้องพูดอะไรที่ เบี่ยงไปที่คนสังคมรู้จัก แล้วตัวเองก็จะกลายเป็น

เป็นคนเก่ง เพราะล้วงไส้ล้วงฟุงคนดีคนดังได้ มันดีกว่าไปล้วงไส้ไอ้กระจอกงอกง่อย คนสาระเลวไม่ดัง นี่ก็ลองคิดดู !

ลองคิดดูว่า ผิดแล้วยังป้ายความผิดให้คนอื่น ใส่ร้ายคนอื่น ถึงไม่ผิด **“ศาลสั่ง ทำตามศาลสั่งไม่ผิด”** ก็ไม่ว่าอะไร แต่ยังงัยข้อสงสัยเรื่องที่ทำตามกฎหมายทำตามศาลสั่ง แต่ตอนโอนโอนตมาให้วัด ศาลไม่ได้เป็นคนสั่ง ก็โอนกันจนชินโดยอัตโนมัติ ขาดการรอบรู้

เวลานี้พูดถึงคำว่า **“รู้กับไม่รู้”** ไม่นี่เป็นตัวเหตุให้เกิดปัญหาเยอะมาก เชื่อว่า คนที่ทำเรื่องนี้ ไม่รู้กันหลายคน

นายก็นึกว่า แหม ! ถ้าเล่นเทคนิคอย่างนี้แล้ว เรื่องมันก็จบ ชะปะไปลอยลำ คงไม่มีอะไรมาอุทธรณ์-ฎีกาให้มันวุ่นวาย

คนที่นำมาขาย เห็นเขาตะล่อมกล่อมอย่างนั้น โดยเซ็นยอมไปว่า อย่างนั้น ๆ ก็คงไม่รู้อีก

อย่างวัดเอง วัดก็ไม่ว่า ชื้อแล้วมันเป็นอย่างนี้
 แม่เจ้าหน้าทีกรมที่ดิน ก็ไม่รู้ ถ้ารู้จะบอก ได้งัยว่า **“ซื้อไปเหอะโฉนดครุฑตัวแดงแจ๋ จะมาสงสัยทำไม”**
 แสดงว่า **ไม่รู้ใช้ไหม ?**

ถ้ารู้ก็ต้องบอกว่า “อย่าซื้อเลย โฉนดแบบนี้ได้ยวศาล จะตัดสินได้น่า ถ้ามีการฟ้องร้องว่า ผู้รับโอนจะไม่มีสิทธิ์ดีกว่าผู้โอน” ก็ไม่รู้

เรื่องของเรื่องมารวมอยู่ในความไม่รู้ ที่เรียกว่า “อวิชชา” ที่นี้ การทำเรื่องนี้ มันก็ค่อยเขียนความไม่รู้ออก แล้วมันก็มีความรู้เข้ามาบ้าง ถ้าพระไม่รู้ทั้งกฎหมายไม่รู้ทั้งวินัย ก็หมดละ ผิดวินัยก็เสียพระ ทำผิดทางกฎหมายก็ไม่ดี แต่ใครจะบอกว่า เสียเวลาเปล่า เหลวไหล

อาตมาก็ยังคิดอยู่เสมอว่า “คุ้ม” ส่วนที่ได้ทำให้รู้ว่า กฎหมาย กับความจริง มันไม่ใช่อันเดียวกัน ทุกเรื่องมันมีบางเรื่องใช่ แต่บางเรื่องไม่ใช่เลย เขาเอาตามตัวกฎหมาย เขาไม่เอาความจริง เหมือนเจอเมื่อตอนเด็ก ๆ จำได้ มีคนถูกฆ่าตาย แล้วมันมีคนหนึ่งตะโกนว่า “เอามันให้ตาย” ปรากฏว่า เจ้าคนพูดเอามันให้ตายไม่ได้ทำอะไรหรอก แต่พยานหลักฐานบอก ใ้มันได้ยินมันว่า “เอามันให้ตาย ๆ” ก็เลยติดคุก แต่เจ้าคนทำให้ตายมันก็หนีไปไหนไม่รู้ จำได้ขาวนี้ตั้งแต่เด็ก ๆ ก็แสดงว่า **ความเป็นจริงกับกฎหมาย มันไม่ใช่อันเดียวกันทุกเรื่อง**

ดังนั้น จึงมีผู้รู้ทางกฎหมายไม่ค่อยรู้เรื่องบางเรื่อง ก็ได้ จึงรีบปลอบใจแนะนำเรา อย่างนั้นอย่างนี้ แต่แล้ว ไม่ได้เป็นไปตามที่เขารู้เลยสักนิดเดียว

นี่ก็เป็นประโยชน์ จากสิ่งที่เราไม่เคยรู้ ก็ได้ มารู้ แล้วยังรู้ธาตุแท้ของหน่วยงานต่าง ๆ “ติดกัน เป็นก้อน” โยนบั้ง ๆ ไปหากี่แห่งก็ที ป.ป.ช. ป.ป.ท ก.ต. ตู๊ ปณ.๑๑๑๑ DSI ผู้ตรวจการแผ่นดิน ศาล ปกครอง ไม่เห็นมีใครอ้าแขนรับ

แต่ผลสรุปเรื่องนี้จะดีที่สุด ในบั้นปลาย เราชีวิต ๖๘ ปี ไกลี่ ๗๐ การทำประโยชน์ใหญ่ กว้างมาก การกำหนดที่เดินจงกรมกรรมฐาน เขาบอกอย่าให้มันยาวให้มันกว้าง มันจะเหลือ ระวัง ลู้เดินสั้นเพียง ๖ ศอก ๔ วา ๕ วา นี้ดูไป กลับ จะรู้ตัวหันกลับ หันอะไรได้ดี แต่ถ้ามัน กว้างเกินไป มันเหลือระวัง ต้องยอมรับว่า อาตมา ไปใช้ชีวิตทำประโยชน์กับผู้อื่นกว้างเกินไป

ที่นี่ จะได้ร่นลงมา ทำให้แคบและคุณค่าไม่พว้า ไม่ต้องเหลือระวัง โดยตั้งเป้าให้ได้ว่า ทำเรื่องนี้แล้ว จะหันมาทำกับคนที่ทำกับเรา ช่วยเรา แต่คนที่ไม่เคยช่วยเรานี่ ก็ปล่อยเขาไปตามเรื่องของเขา ให้คนอื่นช่วยไป เราจะช่วยคนสัก ๕๐๐ คน ให้มีกินมีใช้ มีฐานะดี ดีกว่าเที่ยวไปช่วยเทศน์สอน ราชการ ทรนงนั้นทรนงนี้ แล้วไม่รู้ว่าเขาเอาไปใช้กี่ มากน้อยหรือเปล่า เขาเชื่อเราแค่ไหน

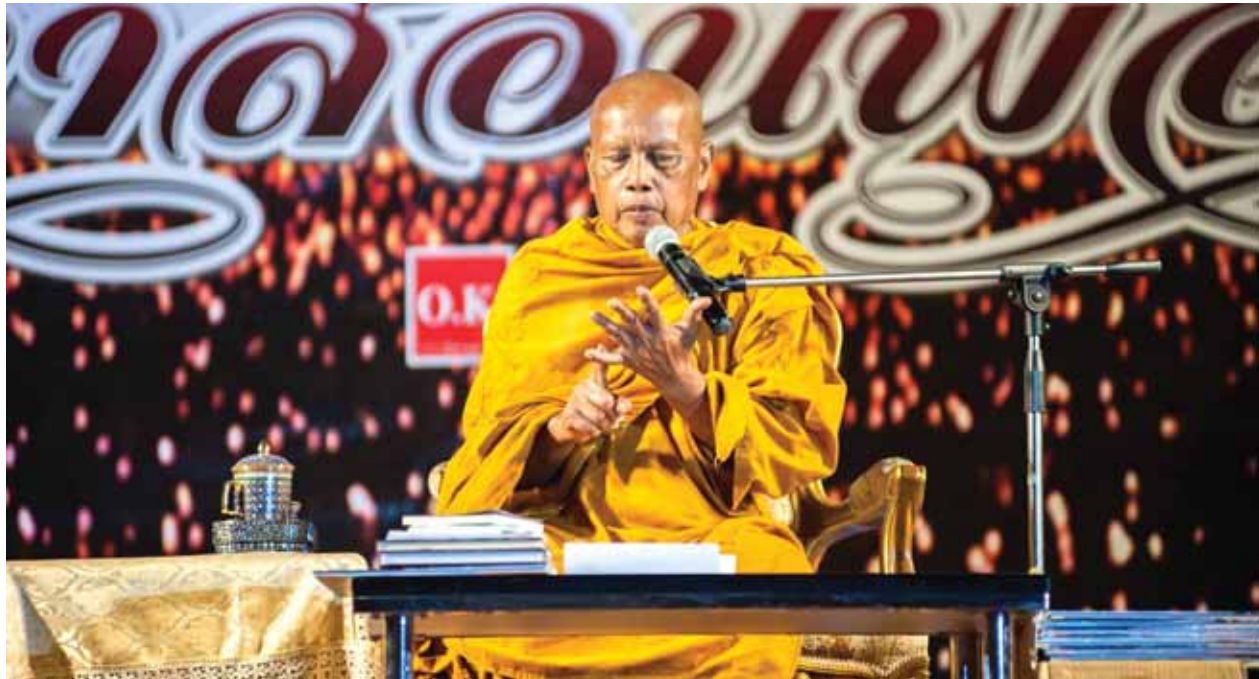
๕๕

...มีผู้รู้

ทางกฎหมาย
ไม่ค่อยรู้เรื่อง
บางเรื่อง ก็ได้
จึงรีบปลอบใจ

แนะนำเรา
อย่างนั้นอย่างนี้
แต่แล้วไม่ได้
เป็นไปตาม
ที่เขารู้เลย
สักนิดเดียว...”

ขนาดศาลยังไม่เชื่อเรา แล้วเราจะไปปล่อยคำพูดเหนียว
เปล่าไปทำไม มันก็ทำให้เราได้พักผ่อน งานส่วนกว้าง ซึ่งไม่รู้
เหวี่ยงแหไปกลางอากาศจะได้เท่าไร

แต่ถ้าอยู่วัด จัดวัดให้ดีให้สวยงามคนมา ใครมาก็พูดจาคุยกัน
ในวงจำกัดแคบ ๆ แล้วเขามาในลักษณะหลังฟังถ้า นี่มันเรียกว่า เขา
เข้ามาหาถึงถ้า แล้วนี่เราจะสอนจะอัดยังไง มันก็ค่อนข้างจะดีกว่า
ไปกวัดแกว่งอยู่ข้างนอก ก็เลยต้องขอบอกว่า ทุกกระทรวง กรม กอง
ที่ตัดเด็ดขาดไปก็ไม่ได้ปิดช่องน้อยแต่พอตัว ถ้ากระทรวงยุติธรรม
สภานาย คนใดคนหนึ่งยังคิดว่า ความรู้ด้านธรรมะ ที่เราศึกษา
เรียนรู้มา อยู่สวนโมกข์มา มันพอจะมีค่าติดเนื้อติดตัวบ้าง ใคร
อยากจะได้รับก็มา แต่เรื่องไปนั้น ขอคำว่า “มันกว้าง มันมาก
แล้ว” ขอตีวงแคบมันปลายชีวิต เมื่อเรื่องโดนตุงกล้วยแขก
มันส่งลูกชู้ตมาให้ด้วย ก็เรียกว่า เข้าทางที่ตั้งความหวังไว้

ฉบับนี้ ก็คงตอบเรื่องนี้ชี้แจงเรื่องนี้ ไปตามหน้าที่ ที่เขาจะต้อง
อุทธรณ์-ฎีกา ตามทนายที่ไหน ๆ ก็ให้เขาไปจ่ายค่าดำเนินการ เขา
ไปวางศาลวางศาลไปแล้ว ต่อไปนี้ก็จะมุ่ง...

๑. พัฒนาวัด

๒. พัฒนาอาชีพ

ให้คนได้มีกินมีใช้ พืชผักผลหมากรากไม้ ให้เขาได้กินอิ่มนอนอุ่น คนหนึ่งพันคน ที่เรารับไว้นี้ มันก็ไม่ใช้แคบแล้วนะ กว้างมาก แต่ถ้าไปเทศน์ ก็อาจจะเทศน์ประยุกต์ เป็นแสนเป็นล้านคนก็ได้ แต่ไม่รู้คนพวกนั้นได้ดิบได้ดีอะไรแค่ไหน มันยากที่จะไปตรวจสอบ

แต่เช่นปี ๖๒ ต้นปี นี้เราก็จะให้โบนัสให้กับพนักงานที่อยู่กับเรามา ๑๗-๑๘ ปี ทุ่มเทกกับเรามาก ช่วยเรามาก ก็ควรจะมีโอกาสได้ช่วยเขาเต็มที่ เช่นบอกว่าจะต้องให้คนละ ๑ ล้าน ๙ คน และนอกนั้นก็จะลดสัดส่วนไปตามสมควร ในวงเงิน ๑๕ ล้าน สร้างช่วยโรงพยาบาลบ้าง ถึงจะสู้คุณตุนฯ (นายอาทิตย์วราห์ คงมาลัย หรือ ตุน บอดีส์แลม) เขาไม่ได้ แต่เราก็ช่วยสักแสน ๒ แสน ให้โรงเรียนบ้าง ทำแคบ ๆ อยู่ในจังหวัดนนทบุรีนี้

น่าจะหากใครอ่านคอลัมน์นี้แล้วก็คงหยุด ถ้าหากจะเป็นชาวบ้านวัด พระเณร อาตมาจะรับเทศน์เต็มที่ ถ้าเป็นนักเรียนก็ต้องมาเข้าค่ายที่วัด จะออกไปทะเลนอน ๆ เหมือนก่อน **“หมดเวลาแห่งสังขารและอายุ”** ที่ย่างเข้ามาถึงเลขนี้แล้ว ข้าราชการเขาเกษียณ ๖๐ ปี นี้ ๖๘ ปี ยังไม่ได้หยุดพักผ่อนกับเขาเลย เมื่อสถานการณ์มันส่งลูกให้จังหวัดเรา เราก็ควรจะตั้งท่ารับมันด้วยประโยชน์อันงดงามของชีวิตเรา ส่วนชีวิตคนอื่นก็ไปหาเอาจากที่ไหนก็แล้วแต่ เราก็ต้องรู้จักคำว่า ไม่พราประโยชน์ตน เพื่อประโยชน์ผู้อื่นชะจนเสียประโยชน์ตนอย่างน่าเสียดาย เจริญพร.

อาตมาจะรับเทศน์เต็มที่ ถ้าเป็นนักเรียนก็ต้องมาเข้าค่ายที่วัด จะออกไปทะเลนอน ๆ เหมือนก่อน **“หมดเวลาแห่งสังขารและอายุ”**

วัดสวนแก้ว ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

งบบัญชี แสดงรายรับ รายจ่าย และยอดคงเหลือ

ศบว. ๖

สำหรับปี ๒๕๕๙ สิ้นสุด ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

รายรับ	จำนวนเงิน	รายจ่าย	จำนวนเงิน
เงินฝากวัดสวนแก้ว	๔,๐๑๐,๔๙๓.๒๐	ก่อสร้างบูรณปฏิสังขรณ์	๕๐๐,๐๐๐.๐๐
รายรับวัดอื่น ๆ	๑,๒๕๖,๖๔๕.๕๒	กิจกรรมวันเด็กปี 60	๘๓,๗๕๒.๐๐
เงินฝากมูลนิธิสวนแก้ว	๓๔,๓๘๓,๓๕๗.๕๓	ประปา-ไฟฟ้า	๕๗๒,๘๙๓.๕๒
รายรับมูลนิธิอื่น ๆ	๑๘๐,๑๘๒,๐๐๒.๘๖	รายจ่ายวัดอื่น ๆ	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
เงินฝากกองทุนฯ (ธณก.) [*]	๒,๔๗๔,๗๙๑.๖๓	เผยแผ่-สงเคราะห์-พัฒนา	๑๕๔,๔๔๘,๖๔๔.๓๕
รับทุน ฯ (ธณก.) อื่น ๆ	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	กองทุนฯ (ธณก.)	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
เงินฝากกองทุนฯ (สววก.) ^{*1}	๔,๒๑๑,๗๒๘.๙๐	กองทุนฯ (สววก.)	๒๗๓,๙๐๑.๕๐
รับทุน ฯ (สววก.) อื่น ๆ	๒๗๓,๙๐๑.๕๐	กองทุนฯ (สขก.)	๐.๐๐
เงินฝากกองทุนฯ (สขก.) ^{*2}	๓๖๗,๒๔๐.๖๒	กองทุนฯ (สทวก.)	๔,๑๓๖,๖๔๗.๕๐
รับทุน ฯ (สขก.) อื่น ๆ	๐.๐๐	รวมรายจ่าย	๑๖๑,๑๑๕,๘๓๘.๘๗
เงินฝากกองทุนฯ (สทวก.) ^{*3}	๒๖๐,๓๘๓.๖๐		
รับทุน ฯ (สทวก.) อื่น ๆ	๔,๑๓๖,๖๔๗.๕๐	รวมรายรับ	๒๓๒,๕๕๗,๑๙๒.๘๖
		รวมรายจ่าย	๑๖๑,๑๑๕,๘๓๘.๘๗
รวมเงิน	๒๓๒,๕๕๗,๑๙๒.๘๖	ยอดคงเหลือ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๐	๗๑,๔๔๑,๓๕๔.๙๙

หมายเหตุ ยอดคงเหลือ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๐ จำนวนเงิน -๗๑,๔๔๑,๓๕๔.๙๙- บาท

(เจ็ดสิบเอ็ดล้านสี่แสนสี่หมื่นหนึ่งพันสามร้อยห้าสิบบสามบาทเก้าสิบเก้าสตางค์)

สำรองจ่ายมูลนิธิสวนแก้ว,องค์กรสาธารณประโยชน์

-๒๕,๔๗๒,๙๗๔.๙๑- บาท (ยี่สิบห้าล้านสี่แสนเจ็ดหมื่นสองพันเก้าร้อยเจ็ดสิบบสามบาทเก้าสิบเอ็ดสตางค์)

เงินฝากกองทุนฯ (สทวก.) ฝากไว้กับมูลนิธิสวนแก้ว,องค์กรสาธารณประโยชน์

-๒๖๐,๓๘๓.๖๐- บาท (สองแสนหกหมื่นสามร้อยแปดสิบบสามบาทหกสิบสตางค์)

เงินส่วนที่เหลือฝากธนาคาร -๔๕,๗๐๗,๙๙๕.๕๘- บาท

(สี่สิบล้านเจ็ดแสนเจ็ดพันเก้าร้อยเก้าสิบบห้าบาทสี่สิบบแปดสตางค์)

ไวยารัตน์

เจ้าอาวาส

ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

ผู้ตรวจสอบบัญชี

* กองทุนธนาคารนำ วัดสวนแก้ว

*1 กองทุนผู้สูงอายุ วัดสวนแก้ว

*2 กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว

*3 กองทุนโรงเรียนแสงทองเทคโนโลยี วัดสวนแก้ว

หากินชอบ

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กल्याณ)*

*“หากินชอบ” บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กल्याณ) เนื่องในโอกาสเทศน์ต้นเดือนประจำวันอาทิตย์แก่ประชาชนทั่วไป ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอาทิตย์ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๐

เกริ่นนำทาง

ธรรมะเกี่ยวกับสัมมา ๆ ทั้งหลายในอริยมรรคมีองค์ ๘ ถ้าพูดตามศัพท์บาลี “มรรค” “มรรคา” แปลหนทางสู่ความดับทุกข์ เป็นหนึ่งในอริยสัจ ๔ ที่เราได้เรียนรู้อันที่ **ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค**

มรรค คือ ข้อปฏิบัติให้พ้นทุกข์ ให้ออกจากทุกข์ ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ ๘ ประการ ถ้าใครดำเนินทางเส้นทางนี้ไม่ไปผิดทาง ไม่หลงทางเชื่อว่าเป็นโอกาสดีที่ชีวิตจะออกจากทุกข์ได้ตามสัดส่วนของผู้ที่ปฏิบัติอย่างเข้มข้นหรืออ่อนแอ

เห็นชอบ-เห็นถูกต้อง

ข้อแรกเลยเริ่มต้นด้วยคำว่า “**สัมมาทิฐิ**” ถ้าแปลให้สมบูรณ์ถูกต้อง คือ **ความเห็นที่ถูกต้องชอบธรรม** บางทีก็แปลว่า **เห็นชอบ** ถ้าเติมให้ดี**ความเห็นที่ถูกต้องชอบธรรม ทำให้เกิดความรู้สึกสบายใจว่าเราได้เดินอยู่ในเส้นทางนี้แล้ว**

โดยย่อ ๆ พระพุทธเจ้าถึงกับตรัสว่า **สัมมาทิฐิ** นี้ถ้าใครสมาทานดี มั่นคง โลกนี้จะไม่ว่างจากพระอรหันต์ ถ้ายังมีการปฏิบัติเข้มข้นในเรื่องทั้ง ๘ อย่างยิ่งโลกจะไม่ว่างเลย

ที่เราพูดกันเสมอว่า ไม่เห็นกงจักร เป็น ?...(ดอกบัว) ไม่เห็นข้าว เป็น ?...เออ พวกนี้ถ้าปรับจูนความเห็นให้มันถูกต้องตามครรลองคลองธรรมซะ เห็นบาปบุญคุณโทษมี เห็นนรก สวรรค์มี เห็นมรรคผล

นิพพานมี บุญคุณพ่อแม่มี ถ้าใครเห็นว่า “ไม่มี ๗” พวกที่กล่าวมานี้ เขาเรียกว่า “มิจฉาทิฐิ” แปลว่า เห็นผิดจากหนทางที่จะออกจากทุกข์

ถ้าเห็นว่า ไม่มีพวกที่กล่าวมา โอกาสจะจมอยู่ในความทุกข์จะทวีคูณไม่รู้กี่เท่า

ส่วนข้อที่ ๒ **สัมมาสังกัปปะ** คือ ความคิดความระลึก หรือความดำริ ความปรารถนาที่ถูกต้อง หมายถึงความคิดที่จะออกจากความพยาบาท เบียดเบียน คิดออกจากความหลงใหลใฝ่ต่ำ พวกนี้เป็นความคิดที่ประเสริฐ

แต่ถ้าคิดอาฆาตพยาบาท เบียดเบียน หลงใหลใฝ่ต่ำ จมต่ำตม อยู่ในกามารมณ์ ตลอดเรียกว่า “มิจฉาสังกัปปะ” คือ ความดำริมันจะเพิ่มทุกข์ ไม่ใช่ดับทุกข์

๓. **สัมมาวาจา** คือพูดวาจาที่ถูกต้อง อ่อนหวานเป็นประโยชน์เว้นการเท็จ หยาบคายส่อเสียดเพื่อเจ้อเหล่านี้ เรียกว่า **ดำรงไว้ทางที่จะออกจากทุกข์เป็นช่องทางให้ทุกข์ออกจากชีวิต หรือนำชีวิตออกจากทุกข์ ก็จะเห็นง่ายดี**

ส่วนข้อที่ ๔ กับข้อที่ ๕ เดียวยัง

ไม่อธิบายตอนนี้เขยิบไปเป็น ข้อที่ ๖ เลข ข้อที่ ๔ **สัมมากรรมันตะ** ข้อที่ ๕ **สัมมาอาชีวะ** ข้อที่ ๖ **สัมมาวายามะ** แปลว่า ความเพียรพยายามที่ถูกต้อง **ชอบธรรม** คือ พยายามจะทำกุศลที่ไม่เกิดให้เกิด ที่เกิดแล้วรักษาให้ดีต่อไปและเพียรพยายามที่สุด ป้องกันที่สุดไม่ให้บาปอกุศลเกิดขึ้น

ส่วนกุศลที่เกิดขึ้นแล้วก็รักษา ที่ยังไม่เกิดก็พยายามและดำรงรักษากุศลที่เกิดแล้วด้วย ถ้ายังไม่เกิดก็พยายามให้มันเกิดขึ้น ไม่เคยมีอารมณ์จะมาฟังเทศน์ฟังธรรม ลองพยายามฟังสักอาทิตย์ ๒ อาทิตย์ อาจจะดำรงความเป็นผู้ชอบในการมีความเพียร ที่จะมาศึกษาเรียนรู้ระดับตรับฟังมากขึ้นก็ได้

ข้อที่ ๗ เรียกว่า **“สัมมาสติ”** คือ การมีระลึกสติที่ถูกต้อง หมายถึง ระลึกในกายบ้าง ในจิตบ้างในธรรมบ้าง ในกายเรานี้มันคงไหม ? จีรังยังยืนไหม ? ถ้าคิดถึงกายไม่ยังยืน เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไปอะไรทำนองนี้ สติระลึกอยู่อย่างนี้ มันก็จะทำให้ไม่หลงใหลในกาย จะทำให้เกิดมีสติระลึก รู้ หรือรู้สึกตัวทั่วพร้อม ไม่ปล่อยให้เพลินไหล

ความสงบที่ถูกต้อง

สุดท้ายเลย **“สัมมาสมาธิ”** คือ **มีความสงบที่ถูกต้อง** ไม่ใช่สงบแบบอะไรล่ะ แข็งเป็นท่อนไม้ สงบแบบไร้ประโยชน์ สงบแบบให้อารมณ์ที่สงบนี้ มันกันความวุ่นวายทำให้จิตระส่ำระสาย พอไม่อยากจะยุ่งกับใคร เพราะเที่ยงไปเดี่ยวจิตใจมันระส่ำระสาย มันเกิดความไม่สงบ หรือพูดง่าย ๆ ว่าอยู่ที่ไหนมีเรื่องที่จะฟังทำอะไรก็ฟังทำแต่สิ่งนั้น ไม่ปล่อยให้ฟังชานไม่ปล่อยให้จิตใจไปอยู่กับเรื่องต่าง ๆ ชะจนไม่มีความเป็นฉานหรือเอกัคคตารมณ์ เมื่อท่านเปรียบเทียบไว้อย่างนี้ว่า **สมาธินี้มันเหมือนกับคนที่จะฟัง...เหมือนกับไฟฉายที่สปอตไลท์ มันต้องพุ่งไปที่ลำแสงที่เล็ก ๆ มันเหมือนกับที่เขาเรียกว่า **ปรับจูน** ให้มันเล็กมันจะพุ่งไกล แต่ถ้าขยายใหญ่มันจะสว่างอยู่ใกล้ ๆ หน้าปิด**

เพราะฉะนั้น คนเราที่เห็นอะไรใกล้ ๆ เฉพาะหน้าปิดหรือข้างหน้าเรากลูกตาเรา แสดงว่า สมาธินี้พอแล้วเห็น

อะไรใกล้ ๆ ก็จะมีรู้สึกทั้งรักทั้งชอบทั้งชัง จิตใจไม่นิ่งเป็นกลาง ไม่มีอารมณ์จิตที่นิ่ง ๆ บ้าง

จิตต้องนิ่งจะดำเนินไปด้วยดี

ตอนนี้เขาบอกถ้าบ้านเมืองนี้ การบริหารประเทศก็ไปได้ด้วยดี ไม่ว่าจะองค์กรไหนถ้าอยู่กันไม่นิ่งอย่างวันนี้ นั่งฟังเทศน์ตรงนี้ ถ้าไม่นั่งฟังนิ่ง ๆ ฟังไปคุยไป ฟังไป...มีอะไรที่วุ่นวายแทรกเข้ามาตอนนี้ มันจะฟังแบบเสียสมาธิ คนฟังข้าง ๆ ด้วย แล้วก็ตัวเองด้วย ก็เลยไม่สำเร็จประโยชน์ เพลอ ๆ ทุกข์ ทั้งองค์เทศน์และคนฟังละเนอะ คนเทศน์บอก แหม ! ไม่ให้เกียรติ ไม่สนใจ ไม่ตั้งใจ ส่วนคนพูดก็อาจจะฟังไปเรื่อย ๆ ไม่มีอารมณ์เป็นเอกัคคตารมณ์ ไม่อยู่ในอารมณ์เดียว เหนียวรังอารมณ์ให้อยู่กับเรื่องข้อคิดหลักธรรม **หมวดธรรม ฟังเสร็จจำแม่นทั้ง ๘ ข้อ** ไหนลองว่า ทบทวนดูใหม่ลองใหม่ ๆ ๆ ไม่ใช่ฟังเลย ปู๊ป สឹมบ๊บ เอ้า ! เริ่มต้นเลย

๑. สัมมาทิฐิ คือ ความเห็นชอบ ความเห็นถูกต้อง
๒. สัมมาสังกัปปะ คือ ความดำริชอบ
๓. สัมมาวาจา คือ วาจาที่ถูกต้อง
๔. สัมมากัมมันตะ คือ การงานชอบ การปฏิบัติงานให้ชอบ
๕. สัมมาอาชีวะ คือ เลี้ยงชีวิตที่ถูกต้อง
๖. สัมมาวายามะ คือ ความเพียรที่ถูกต้อง
๗. สัมมาสติ คือ ระลึกถูกต้อง
๘. สัมมาสมาธิ คือ มีสมาธิชอบ

คราวนี้แสดงว่านั่งฟังอย่างจดจ่อ จึงจับจด ได้เป๊ะเลย แต่ไม่รู้จะเป๊ะสักกี่วันนะ ตอนนี่ วันนี้นะ ตั้งใจจะอธิบาย ๒ ข้อ ให้ละเอียดลอบด้วยหลัก ๒ คำ **สัมมากัมมันตะ** การปฏิบัติหน้าที่การงานให้ถูกต้อง จนกระทั่งมีการละเว้นสิ่งที่ทำให้เสียกิจกรรมดีของชีวิต ชีวิตเราไม่ควรทำกิจกรรมที่มันผิดทำนองคลองธรรม ทำไปแล้วไม่มีใครชอบมีแต่ชั่ว เช่นกิจกรรมอะไร กิจกรรมที่แย่มากที่สุดที่มนุษย์ไม่ควรจะปฏิบัติทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดล้มตายที่เรียกว่า **กิจกรรมล้างผลาญชีวิตเบียดเบียนชีวิต** **สรุป คือ คำว่า ชั่ว**

กิจกรรมนี้เดี๋ยวนี้มนุษย์พวกเรา นี่เขาทำกันเยอะนะ เขาทำกิจกรรมลอบฆ่าวางแผนฆ่า ฆ่า ๔ ศพเด็ก ๕ ขวบ ก็ฆ่า กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่แย่มาก ยิ่งทำสังคมสับสนวุ่นวาย มีการบาดเจ็บล้มตายกันอยู่เรื่อย ๆ จึงเกิดการรณรงค์กันว่า

อีกกลุ่มหนึ่งก็มาทำกิจกรรมตรงข้าม “**กลุ่มรณรงค์ต่อต้านความรุนแรงในเด็กและสตรี**” คุณปวีณา หงสกุล ก็เข้ามาทำกิจกรรมตรงกันข้ามกับพวกที่ทำความรุนแรงเจ็บปวดล้มตายให้เด็กให้ผู้หญิง ให้คนแก่ แต่คุณปวีณา ทำเบรกรั้งกิจกรรมรุนแรงล้างผลาญเช่นฆ่า คนทำกิจกรรมนี้เรียกว่า **สัมมากัมมันตะ** ท่านทำกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมของชีวิตเป็นมุขินิธิ ซึ่งพวกเรานี่น่าสนับสนุนนะ ใครร่ำรวยก็เอาสตังค์ไปช่วย ๆ ท่านบ้าง เดี่ยวจะล้มชะก่อน เดี่ยวจะล้มเหมือนบ้านครุฑน้อยล้มไปแล้ว

นี่ของดี ๆ อย่างนี้ควรให้มีไว้ใน บ้านเมืองให้คนได้ทำกิจกรรมดี ๆ ปฏิบัติกิจกรรมนี้ต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จะได้ลดความรุนแรง ก้าวร้าว ล้าง ผลาญเช่นฆ่า

แฮมมโพธิ์ดำ : แฉ

อีกกิจกรรมหนึ่งที่ไม่ควรทำ ที่สุด “กิจกรรมแห่งโจรกรรม” ใ้อโฮ ! ตอนนี่กิจกรรมโจรกรรมมันเยอะจริง ๆ เยอะอย่างชนิดที่โจรกรรมทรัพย์กันแบบ ร้ายกาจ เมื่อกี้กั๊งฟังข่าวไม่รู้เมื่อไหร่ มันจะจบ จะสิ้นกันนะ พวกกิจกรรม ลวงโลกเพื่อแย่งทรัพย์ หลอกเอาทรัพย์ ผู้อื่นจนทำให้มีคนทำกิจกรรมด้าน เรื่องนี้เขาชื่อ แฮมมโพธิ์ดำ

แฮมมโพธิ์ดำ นี่เขาจะคอย แฉเรื่องใครไปโจรกรรมทรัพย์ใคร ฉกชิงวิ่งปล้นก็ไม่เท่าไรนะ เจ้าต้มตุ๋น หลอกลวงเอาทรัพย์ แล้ววันนี้มัน ไม่จบนะกิจกรรมแบบแชร์ชมัอย เคยได้ยินชื่อชมัอยไหม ? อายุปานนี้ ถ้าลืมชมัอยก็แย่แล้ว กิจกรรมนั้น เป็นกิจกรรม โจรฉกทรัพย์ปล้น ทรัพย์ แย่งทรัพย์ หลอกเอาทรัพย์ ของผู้อื่น

ฉะนั้น จึงเกิดเรื่องขึ้นวันนี้ เขา

บอกว่า แฮมทำเป็นบริษัทใหญ่โต ที่จริงเขาเช่าอาคารใหญ่ ๆ แล้วก็มียอ ยี่ห้อยดี ๆ มาจอดไว้เป็นแถวหมด แล้วก็ ชวนคนมาเล่นหุ้นลงทุน พอลงไปแล้ว ก็พาไปเข้าคอร์ส อบรมอีก แล้วมีคน หนึ่งเขาชื่อ ๕ หุ่นเลย แสนแปด ปราบฏู ว่า พอไปอบรม เอ๊ะ ! มันแปลก เขาไม่ ได้พูดให้เราจะได้หุ้นคืนยังไง มีแต่ให้ เราไปหาคนมาเพิ่มหุ้น คือ ว่าหาลูกค้า เพิ่ม (เลยเอ๊ะ ! เราก้ไม่มีหน้าที่นี่นี่ เมื่อ ลงทุนหุ้น ก็ทำไปให้ได้กำไรแล้วก็แบ่ง หุ้น ให้คืนหุ้น นี่ไม่อะ ! สอนวิธีไปเรียก เหยื่อมาอีก) คนนี้ฟังไปฟังมา เอ้า ! เรา นี่มันเป็นเหยื่อแล้วนี่ ก็เลยบอกขอหุ้น คืน เขาบอกไม่ได้ต้องเอาเครื่องสำอาง อะไรต่อ อะไรไป ผลิตรักณ์ที่พวกนี้ไป เอาเงินคืนไม่ได้ ก็เอามาไว้ที่บ้านขาย ไม่ได้จนหมดอายุ เจ้าเงินนั้น ก็จมไป ทรัพย์ก็ไปตกอยู่กับบริษัทจอมปลอม บริษัทโจรก็แล้วกัน มันปล้นทรัพย์ชัด ๆ ตั้งบริษัทเป็นโจรทำกิจกรรม โจรกรรม ทรัพย์

เดี๋ยวนี พวกกิจกรรมโจรทรัพย์ นี่มันเยอะมากจนแฮมมโพธิ์ดำนี่เอา มาขยายเล่นได้ทั้งปี ปีหนึ่ง ๑๐-๒๐ ราย แล้วคนก็เลิร์ช ๆ ไปดูกันเยอะ แม้แต่ของเรา “อนุสาวรีย์โดนดุกกล้วยแขก” แฮมมโพธิ์ดำก็เอาไปตีแผ่ บีม ! ระเบิด

ออก ๘ ช่องเลข พระพยอมมีนัตต์ทั้งวันโทรทัศน์

นี่ก็เป็นผลงานของหม่อมโพธิ์ดำ ซึ่งคุณปวีณา หงสกุล ท่านนี้ท่านคอยสกัดกั้นกิจกรรมเช่นฆ่าล้างปลาฉลามรุนแรง ส่วนหม่อมโพธิ์ดำป้องกันกิจกรรมโจรกรรมทรัพย์ มีตัวเบีย้แก่ บ้านเมืองเราถ้าไม่มีตัวเบีย้แก่แย่นะ เป็นโรคเป็นภัยเจ็บป่วยกันตายป่วยด้วยโรคทรัพย์จาง นี่เยอะมากเลยเพราะถูกโจรกรรม

กิจกรรมที่โลกบ้า

กิจกรรมที่โลกบ้าที่สุดอีกกิจกรรมหนึ่งคืออะไร ?

กิจกรรมค้ำมนุษย์ชายมนุษย์ทางเพศ ช่มเหงทางเพศช่มชี่ และชายเนื้อชายตัวกันนี้ ตอนนี้ได้กเป็นผู้นำกิจกรรมค้ำกาม อายุเท่าไหนที่เราดูขาว ๑๕-๒๐ ปี นี่กิจกรรมค้ำกาม กิจกรรมชายเนื้อหนัง กิจกรรมชายเรื่อนร่าง โอโฮตอนนี้นั้นเป็นมานานแล้ว ละเจ้ากิจกรรมนี้ แต่ว่าตอนนี้นั้นหนักขึ้น มันหนักขึ้นจนกระทั่งพระบ้าบอะไรก็ไปทำเสี่ยงตอยเด็กอะไร เพื่อจะทำกิจกรรมนี้อีก เขาเรียกหลุดออกจากอริยมรรคมีองค์ ๘ ไปเลย โดยเฉพาะข้อนี้ กิจกรรมชอบปฏิบัติชอบ พลิกผันไปเป็น ปฏิบัติชั่ว กิจกรรมชั่ว

...ช่วยกันประกอบการงานชอบ เลี้ยงชีวิตชอบ แล้วเราจะได้ไม่ไป ประกอบการชั่วเลี้ยงชีวิตชั่ว ซึ่งจะทำ ให้ตัวเองติดคุก ลงนรกชัดเจน...”

ไอ้ ! ไม่น่าเชื่อนะ ตัวเองเลี้ยงมา ตั้งแต่เล็ก พอเขาโตเรียนจบ เขาจะไป แต่งงาน อารมณ์หึงหวงตามไปรังความ นี้ก็เลยโดนจับสึกไปแล้ว เพราะกิจกรรม ชั่ว จึงต้องรับกรรมชั่ว ตอนนี่ติดคุก แล้ว นรกเอาไปกักบริเวณแล้ว

เดินทางเข้าคุกกับเดินทาง พ้นทุกข์เป็นเส้นทาง เดียวกันไหม ?

ถ้าเดินทางไปหากิจกรรมทางกาม ก็เท่ากับเดินทางไปหาทุกข์ แต่ถ้าเดินทางออกสิ คิดที่จะปฏิบัติกรรมฐาน เพื่อลดละกามารมณ์ เช่น พิจารณา ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เกศา โลมา จึง เรียกว่า กรรมฐาน ถ้าทำกรรมฐาน ก็ ชื่อว่า ปฏิบัติกิจกรรมชอบ แต่ไปล่วง ละเมิดทางเพศเป็นกิจกรรมชั่ว

กิจกรรมตามกิเลส

นี่มันพลิกกันนิดเดียว กิจกรรม ชอบกับกิจกรรมชั่ว ทำของตนก็อนุโลม

ไม่ชั่ว มีคู่ครองเสียให้เป็นตัวเป็นตน รัก เดียวใจเดียวทำวันละก่ีรอบ ก็ไม่มีใคร จะว่าชั่ว แต่ถ้าไปทำของคนอื่นนิดเดียว ก็ชั่ว

แหมแล้วมี ยุคนี่มันบ้าจริง ๆ เลย นี้ออกไปแล้ว ผู้หญิงอะไรก็ไม่วู้ ไอ้ไฮ ! มันทำท่าทาง เดียวนี้ละ มันตื่นตื่นแอน หน้า แอนหลัง โขว์กันแล้วก็ถ่ายคลิบ มานะ เจ้าเด็กของเราที่ดันผ่านให้เรา มาดู ไอ้ ! โหย เสียลูกตา วันหนึ่งโยม วันเดียวนะมันสามารถได้ผู้ชายสาม คน แล้วผัวเต้าทั้งนั้น นี่มันเป็นอย่างนี้ เรียกว่า **กิจกรรมชั่ว** ไม่เป็นสัมมา กัมมันตะ ไม่เป็นกิจกรรมชอบ เป็น กิจกรรมชั่วเยอะอย่างร้ายแรง นี่มันก็ เรียกว่า **วนอยู่ในนี้**

จนกระทั่งต้องเรียกว่า ประเทศ ไทยนี่ตอนนี้มันเยอะจริง ๆ เลยนะ มิจฉา กัมมันตะไม่เป็นสัมมา กัมมันตะ และ ไอ้โจรกรรมทรัพย์ ลักขโมยทรัพย์ฉ้อฉล ตอนนี่มันระบาคจริง ๆ ยิ่งมันหลอก กันทางเว็บ ทางไลน์ นี่มันฉ้อฉล

ลักษณะของงานชอบ

ตอนนี้ถ้าเรามาดูว่า การงานชอบ การงานถูกต้อง ประกอบไปด้วยอะไร

๑. ทำแล้วภูมิใจว่า ไม่ผิดจารีตประเพณี

๒. ปลอดภัยว่า ไม่ผิดกฎหมาย

๓. สุดยอดภูมิใจเหลือเกิน ไม่ผิดศีลธรรม

ไม่ผิดจารีตประเพณี ไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรม แล้วก็เว้นจากการทุจริต ไม่วนชีวิตให้จมไปด้วยทุจริตทั้งกาย ทั้งวาจา ทั้งใจ นี่ตรงข้อนี้ที่บอกไว้ว่า

พระพุทธเจ้ามี ๘ ข้อท่านอัดเรื่องสัมมาสัมมา อหิระ วัธิตถัน เป็นหมวดศีลด้วยซ้ำไป ท่านจัดสัมมาทิฐิกับสัมมาสังกัปปะเป็นปัญญา วาจา การงานชอบ เลี้ยงชีวิตชอบ เป็นศีล

ส่วนสติ ความเพียรชอบ ตั้งใจมั่นชอบเป็นสมาธิ ทั้งสัมมา อหิระและสัมมาสัมมา หรือสัมมาสัมมาและสัมมาอหิระ ทั้ง ๒ ข้อนี้

แต่แปลกนะคนไทยนี่ อาจจะมองมุมศึกษาไม่สังเกตว่า ทำไมพระองค์ใส่ ๒ ข้อนี้ติด ๆ กันเลย ให้ประกอบการงานชอบเลี้ยงชีวิตชอบ นี่ก็เพราะว่า มันจะคงเกิดไม่ชอบกันด้วยเรื่องอาชีพการงานในอนาคต นี่จะเป็นไปมาก หรืออาจจะเกิดในสมัยโน้นมากแล้วก็ตาม นี่ที่เอาตมาตั้งกองทุนสัมมาชีพ เอ้อ ! แปลกไหม ? กองทุนสัมมาชีพกลับได้น้อย คนเห็นด้วยน้อย ทำบุญด้วยน้อย จนกระทั่งกองทุนสัมมาชีพไล่ห่างจากสองกองแรกลิปโลกเลขก็ว่าได้ เราให้ความสำคัญเรื่องอาชีพชอบ การงานชอบน้อยไปไหม ?

มีอาชีพ จึงเลยเยอะมากมายเบิกบานเลย ยุ่งยากชีวิตทรัพย์สินไม่ค่อยปลอดภัย ช่วยกันประกอบการงานชอบ เลี้ยงชีวิตชอบ แล้วเราจะได้ไม่ไปประกอบการชั่ว เลี้ยงชีวิตชั่ว ซึ่งจะทำให้ตัวเองติดคุก ลงนรกชัดเจน

ตอนนี้ดูรายละเอียดต่อกันนิด
หนึ่ง ซึ่งตอนนี้มันน่าจะมาประยุกต์ได้
คนทำงานการเมืองเกิดทำงานการเมือง
ไม่ชอบ หนัก ๆ ก็เลยไม่ชอบการเมือง ที่
จริง ๆ การเมืองถ้าทำดี ทำด้วยสัมมา
กัมมันตะ ประกอบกิจกรรมการเมืองชอบ
ถูกต้อง จะไม่มีตระกูลไหนประกาศ
(นี่ใครไปเอาหนังสือพิมพ์มาให้หน่อย)
เชื้อใหม่ ? โยมพาดหน้าหนึ่งเลย ใ้ค
เขาไลฟ์ว่า ตระกูลชินวัตร ขอเลิกยุ่ง
เกี่ยวการเมือง เพื่อขอให้ความอบอุ่น
ครอบครัวกลับมา

ทำการเมืองให้ถูกต้อง

ถ้าทำการเมืองให้ถูกต้องทั้งหมด
รัฐมนตรีไม่มีอะไรตักตัก มันก็เป็นการ
เมืองชอบ คนก็ชอบ เต็มนี้คนเบื่อ
อำนาจเก่า และก็เริ่มระอาอำนาจใหม่
ที่กำลังทำอยู่เนี่ย ใช่มั้ย ? เบื่ออำนาจเก่า
แล้วก็เบื่อระอาอำนาจใหม่ มั้วแต่ทำ
อะไรก็ไม่รู้ นี่แหละ จึงอยากจะมา
ชวนพวกเรา คิดกันว่า ถ้าฟุตบอลมัน
ไม่ล้ม ถ้าทำกิจกรรมเล่นฟุตบอลล้มกัน
นี่มันกิจกรรมชอบหรือกิจกรรมชั่ว
ของกีฬา มันล้มบอลนี่ต่อไปมันจะล้ม
ตัวเองด้วยนะ

เฮ้อ ! วกมาให้ดูหน่อย เต็มจะหา
ว่าพูดลอย ๆ ทุกฉบับลงหมดเลย ตระกูล

ชินวัตร จะไม่ยุ่งการเมืองแล้ว เพราะ
ตระกูลชินวัตรปฏิบัติการเมือง (ยัง
ไม่ได้พูดว่าชั่วนะ เต็มจะหาว่า...
เอาตรงนี้ ขอเว้นไว้หน่อย เพื่อความ
ปลอดภัย) นี่เขาเบื่อเพราะอะไร ? ถ้า
เขาทำชอบ ประชาชนชอบ ที่จริงก็ชอบ
ละนะที่เขาแก้เศรษฐกิจอะไรต่ออะไร
ได้ดี แต่มันไม่ควรจะมีกิจกรรมตบทรัพย์
โจรกรรมทรัพย์ของแผ่นดินของราชการ

ตอนนี้มันเป็นไปหมดแทบทุก
วงการราชการ นี่แหงการงานราชการ
ดีดี ไม่น่าจะโกงตำแหน่งอยู่ดีดี ลูกใคร
โยม ? วัชโรทัยอะ คนสำคัญใหม่ ? ที่
ลูกชายโดนไล่ออก ประพฤติชั่วร้ายแรง
แล้วเขาจะบ่หมดเลย ทำผู้หญิงทอง
แล้วก็ให้ทำแท้ง ทำรถชนแล้วก็ไปเอา
เงินเบิกเงินคลังอะไรมา

เฮ้อ ! จริงนะโยม ถ้าเราอยู่ใน
ตำแหน่งตรงนั้น แล้วจะทำแต่กิจกรรม
ชอบ ถ้าใครมีวาสนาได้ไปนั่งตรงกิจกรรม
นั้น ดันผันกิจกรรมไปเป็นกิจกรรมชั่ว
เกี่ยวกับทรัพย์ด้วยกามด้วยก็เลยพัง
ไล่ออกเลย บำเหน็จบ้านาญก็ไม่ได้

ปี ๆ หนึ่งนี้ข้าราชการไปทำกิจกรรม
ชั่ว ไม่ปฏิบัติราชการชอบ ถูกต้องตาม
หลักสัมมา กัมมันตะ เขาจึงจมอยู่ใน
ความทุกข์อย่างสาหัสสากรรจ์ พวก
รัฐมนตรีติดคุกมาดูเถอะหลายราย

ไปศึกษา ปลัดกระทรวงติดคุก รวย
ผิดปกติไปโจรกรรม ทำกิจกรรมตบ
ทรัพย์ ปฏิบัติกิจกรรม โจรกรรมทรัพย์
จนต้องนั่งรับกรรมในคุกเป็นทุกข์ไม่
ได้เดินทางออกจากทุกข์ แต่กลับเดิน
ทางเข้าไปในคุก หาทุกข์ซัด ๆ โยม !
เดินทางมาวัดสวนแก้ว กับเดินทางไปคุก
โยมว่าไปทางไหนดี ?

พวกที่เดินทางมาวัดจะไม่ค่อย
ไปทางนุ่นหรือกใช้ไหม ? แต่ถ้าพวก
ไม่ค่อยมาล่ะ ระวัง ! ให้ดี เดี่ยวมันมี
คนจูงไปเอง แต่ถ้ามาอยู่ในนี้อาตมา
มันใจนะ ยิ่งคนช่วยงาน ช่วยเกี่ยวกับ
เงิน ๆ งาน ๆ นี่มันใจเลยที่ไม่มีใครเม้ม
มันใจร้อยเปอร์เซ็นต์หลายคนที่มา
ช่วยวัด ถึงจะนับสวดศีลปฏิบัติบ้างอะไรบ้าง
ก็เชื่อมันว่า ไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้เบียดบัง
แต่มันก็มีโลกเรา นี่ผิดบ้างถูกบ้าง แต่เขา
ไม่ได้โจรกรรมทรัพย์ เขามาทำกิจกรรม
ชอบ มาประกอบสัมมาสัมมาสัมมาสัมมา ช่วย

ศาสนาทำการทำงานชอบ มาให้ถือขันไป
คนนี้ไปได้ แต่บางคนนี่ถือแล้วต้องให้
คนตาม

คนที่ศาสนาไม่ต้องการ

เมื่อวานพระมาเล่าให้ฟัง แหม
ไอ้เรื่องกิจกรรมระยำที่สุด นี่มันเกิด
ขึ้นได้นะบางวัด เชื้อไหม ? มาถวาย
สังฆทาน พอก็มกราบ ถังวางข้าง ๆ
มันคนยกหีบปลากระป๋อง หีบโอวัลติน
ช่วงคนก็มกราบ มันทำกันได้ในวัด นี่
กิจกรรมชั่ว ขณะอีกคนหนึ่งมาถวาย
สังฆทาน เป็นสัมมาสัมมาสัมมาสัมมา เป็น
กิจกรรมของชาวพุทธที่จะต้องทำนุบำรุง
เจ้านั้นมันดูเอาเถอะ พระมาเล่าให้ฟัง
ว่า เป็นเรื่องจริง

นี่ยังงั้นขออย่ามีวัดนี้เลย แต่ว่า
วัดอื่นมี มีแล้วนะที่หลังใครไปถวายวัด
อื่นก็ระวังบ้าง เอาหนีบใกล้ ๆ ไว้ถั่ง อย่า
ให้ห่าง ห่างมากเดี๋ยวโดนจิกของในถั่ง

“...เดินทาง
เข้าไปในคุก
หาทุกข์ซัด ๆ
โยม ! เดินทางมา
วัดสวนแก้ว
กับเดินทางไปคุก
โยมว่า
ไปทางไหนดี ?...”

นี่มันเป็นเรื่อง ถึงอยากว่าวันนี้
เทศน์ซัก ๕ ชั่วโมงก็ไม่จบนะใน ๒ เรื่อง
นี่สัมமாகัมมันตะกับสัมมาอาชีวะ ถ้า
ทายกทายิกาคนที่อยู่ในศาสนา
แทนที่จะประกอบสัมமாகัมมันตะ
ได้ชัดเจนได้เข้มแข็งได้มากกว่า
คนอื่น

แต่ต้น โง่ เลว ปล่อยให้อารมณ์
อยากทำกิจกรรมชั่วแทนกิจกรรมชอบ
เช่น เจ้าพวกที่ช่วยงานพุทธศาสนา
อย่างสำนักพุทธฯ นี่แต่ไม่ได้ว่าทุกคนนะ
ที่เอาเงินทอนวัดไป ตอนเอาเงินทอน
วัดนี่เป็นกิจกรรมอะไร? (โจร) กิจกรรม
โจรกิจกรรมชั่ว จากควรจะทำนุบำรุง
เขาให้มาทำนุบำรุงศาสนาก็ทำต่อ
ไปสิ มันจะได้เป็นกิจกรรมชอบ เป็น
สัมமாகัมมันตะ ขอเงินมาบำรุงศาสนา
เขาจะทอนเอาไปทำไม ไปทำอะไร
บ้านเขานะ แล้วเขาก็ยึดทรัพย์หมด
เห็นไหม? นี่หนีไปต่างประเทศอะไร
กัน เจ้าคณะอะไรที่ชนแดน นี่ก็มี
ติดเรื่องนี้ด้วยเหมือนกัน

โ้ย! คิดแล้ว มันพลิกอริยมรรค
มีองค์ ๘ แทนที่จะเดินทางออกจากทุกข์
หาเรื่องเดินทางเข้าคุก พลิกนิดเดียว
เอาคนที่มาอยู่วัดก็ต้องระวังเหมือนกันนะ
นั่นเขาโอกาสใหญ่ได้ดิบได้ดีมี
เงินเดือนมากกว่าเราตั้งเยอะ

แต่โยมใจไปกวาดอนุสาวรีย์แม่
นั่นเป็นกิจกรรมชอบ ขอให้โยมแม่ให้
พรโยมใจด้วยนะ

หลงผิดผ่านหน้าที่

แหมบางคนนี่เขาทำไมไปทำแต่
กิจกรรมชั่ว เขาแยกกันไม่ได้ พลิกผันไป
ได้ยังไงนะ ทั้ง ๆ ที่เป็นผู้ที่ดูแลศาสนา
ปกป้องคุ้มครองและทำนุบำรุง ดันเอา
เงินศาสนาไปบำรุงกระเพาะ ญาติพี่น้อง
ตระกูลตัวเองโดยไม่เกรงบาปกลัว
กรรมเลย แล้วนี่เห็นไหม! เขาก็ตาม
ยึดบ้านยึดอะไรหมด นี่แหม! ผู้หญิง
คนนั้นก็เหลือเกินนะที่นามสกุลอะไร
นะ คงพิกุลนะ (ประนอม คงพิกุล) เป็น
รองผอ.สำนักงานพระพุทธศาสนา
แห่งชาติ ก็โกงด้วย ผู้หญิงก็ร่วมกันทำ
กิจกรรมโจร กิจกรรมชั่วทั้ง ๆ ที่ตัวเองนี้
ได้รับตำแหน่งหน้าที่มาทำนุบำรุงศาสนา

ถ้าข้าราชการไทยไม่มีกิจกรรม
ชั่วเลย ก็จะได้เป็นข้าราชการตาม
ความหมายว่า **ราชะ ราชา** ข้าราชการนี่
เป็นผู้รับใช้พระราชา และเป็นผู้ทำความ
ชื่นอกชื่นใจให้กับประชาชน ต่างพระเนตร
พระกรรณของพระราชา ถ้าข้าราชการ
เหล่านั้นไม่เป็นมิชฌากัมมันตะ ไม่เอาการ
ปฏิบัติงานราชการไปทำชั่ว แต่ทำซะให้
ถูกต้องชอบธรรม รับราชการจนเกษียณ

ก็เป็นข้าราชการดีเด่นได้ ไม่มีคำว่า
ประพุดิผิตชั่วร้าย

นี่เขา ใช้คำว่า **ประพุดิผิตชั่วร้าย** ที่เขาไล่ออกจากอะไร เลขาสำนักราชราชวังอะไร นี่เป็นเพราะประพุดิชั่วร้ายทั้ง ๆ ที่ ใ้อไฮ ! บุญพาวาสนาสงฆ์ที่ได้ไปอยู่ตำแหน่งตรงนั้น จากพ่อที่ทำมาดีพอถึงลูก อปรีภัยไปได้ยังไงก็ไม่รู้ นี่ต้องเรียกว่า **ตอนนี้ไปไหนถ้าจะต้องเอาปีบคลุมหัว แต่ก็คงอย่างว่า เจ้าพวกนี้เขาต้านจนอยู่ตัวแล้ว เขาคงไม่อาย**

เหตุเกิดหาว่า...พระใจดำ

ตั้งนั้น ขอให้พวกเราต้องระวังตัวระวังใจ มีเมื่อ ๒ วันนี่ นึกถึงคนหนึ่งเขาไปฟังเทศน์ทำไมที่เซ็นทรัลแจ้งวัฒนะ ใ้อไฮโยม ! มันเหลือเชื่อจริง ๆ แก่แล้วนะ หยิบหนังสือเรา ๒ เล่ม ๓ เล่ม บอกเอาฟรีได้เล่มเดียวกระซอกไปเลย พอเด็กไปดึงกลับ “ฮือ !!” ใ้อไฮ ! แล้วมีอีกคนหนึ่งนะมาเอาไปเล่มหนึ่งแล้วเอาไปซ่อนตรงนั้นไว้ แล้วเดินกลับมาอีก เจ้าเด็กของเราเขาจำได้ เขาก็ไม่ให้ ไปยืนบ่น “อะไร พระอะไรใจดำขอก็ไม่ให้” ไปยืนแหวด่าอยู่อย่างนั้นแหละ ผู้คนก็มอง ส่วนเราก็นึกเขิน ๆ เหมือนกันนะ **หาว่าเราใจดำ แต่เขา**

นะใจใจใจ ถ้าไม่ใจดำกับใ้อใจใจใจ ใจรักก็เอาหมดสิ มันไม่ใช่ใจดำหรือก มันต้องกระทำให้รู้บ้าง

คนบ้างคนก็ชอบพูดว่า “**พระพยอมทำไม ! ไม่ยอมอะไรที่ตีนแต่ไรเดียว**” ถ้ายอมให้เขาก็กิจกรรมชั่วเรื่อย ๆ มันก็จะมีคอร์ปชั่นทุจริตล้มคตี่นี่มันน่าสงสารนะคนเรานี่ เวลาถูกดัมถูกหลอกถูกตุ้มมันชั่วอะ ถ้าหากว่าคนเราคิดทำอะไรกันแบบ ไม่เกรงกลัวบาปกลัวกรรมนี่ มันก็จะยากแล้ว คงจะยอมให้เป็นอย่างนั้นไปเรื่อย ๆ ไม่ได้ มันก็ต้องมีสะกิดสะเกาตักเตือนกันบ้าง ไม่ใช่ว่าจะทำเป็นเฉยแล้วเขาก็ฉวยโยม ! เราเฉยแล้วมันฉวยเอาฉวยเอาอะถามจริง ๆ เกอะ เป็นเจ้าของทรัพย์สินกูเฉยมึงฉวยก็ฉวยไป อย่าไปมีทรัพย์สินกับเขาเลยโยม ต้องอยู่ตัวเปล่า

โยมแก่มากแล้วนะ คนที่เอาที่ตีนมาขายเรานะ นางวันทนา นี่เมื่อ ๒ วันคุณชิววิทย์ กมลวิศิษฏ์ แก่ไป ที่มงานไปสัมภาษณ์ ที่แรกคนบอกว่า แก่ตายแล้วแต่แล้วแกยังไม่ตาย แกนอนติดเตียงอยู่ แกบอกอย่ามายุ่งเลยฉันติดคุกไป ๓ ปีแล้ว ทำไมยายต้องติดคุก ยายพูดเลย “**ลูกฉันนะมันบ่นว่าฉันทุกวันแม่จะไม่นำยอมไม่นำใจไปเซ็นให้เขาเลย**”

นี่แกพูดบรรทัดนี้ว่าไอ้หนายมัน
เกลียดกลมม มันเกลียดกลมมเราให้ยอม
เซ็นว่าเป็นเช่า ออย่าบอกเป็นครอบครอง
ปรปักษ์ ถ้าครอบครองปรปักษ์ แกจะ
มีสิทธิ์ชนะ และทางเราก็ไม่เสียหาย แต่
ถ้าบอกเช่าล่ะเสร็จเลยมันขาดความ
เป็นเจ้าของ มันได้ ๒ ข้อจริง สงบ เปิดเผย
แต่ไม่ได้เป็นเจ้าของตามหลักครอบครอง
ปรปักษ์ ก็เลยแพ้อยู่ นี่ฟังแกตอน
ที่แกหนีมาพบอาตมานี้ ดี ๔ หนีจาก
สุพรรณบุรี เขาเอาตัวไปเซฟแฮร์รี่ กล่อม
จนกระทั่งยอมเซ็น ยอมแพ้ย่อมคืน
ที่แรกแกเล่าว่า เขาบอกว่าถ้าป่าเซ็นนะ
คืนทางโน้นซะแล้วจะไม่ยุ่งทางวัด แต่
พอแกเซ็นยอมปั๊บ เขาบอกทางนี้ยอม
ทางวัดก็ต้องยอม เราไม่รู้เรื่องเลย ตอน
นั้นไม่ได้ให้เราไปคัดค้านอะไรเลย ล็อก
เราไว้เลยอ้างว่า **มูลนิธิ วัดไม่เกี่ยว**
แต่พอจะมาให้เรารับผิดชอบ
ช่วงใหม่นี้ มูลนิธิ วัดต้องเกี่ยว
นี่ดูสิระบบบ้านเมืองกฎหมาย
พลิกไปพลิกมา

ลักษณะราชการที่ควรเป็น

อาตมานี้ที่ทำครั้งนี้ **อยากให้**
ระบบราชการกลับมาทำงานให้เป็น
สัมมากรรมันตะ **อย่าทำราชการเป็น**
มิจจกัมมันตะ **ชนะหรือแพ้ไม่ใช่**

เรื่องใหญ่ที่ดินไร่เดียว มันไม่ได้ทำ
ให้เราดีหรือไม่ดีอะไรเสียหายอะไร
มากมาย

แต่ระบบราชการ ถ้าเป็นอย่างนี้
เมื่อ ๒ วัน รองอธิบดีฯ คนก่อนนี้เคย
พูดนะ มาพูดตรงหน้ากฏีกาว่า กรรมที่ดิน
ก็ผิดเหมือนกัน เพราะกรรมที่ดินเป็นผู้
ออกโฉนด แต่มา...แล้วเขาก็บอก จะ
ว่าผิดก็ไม่ได้ เพราะศาลสั่ง ต้องทำตาม
ศาลสั่งตามกฎหมาย อาตมาคิดไปคิด
มา ลองแย้งถามไป แต่ไม่ได้ถามกับตัว
ข้าราชการโดยตรง แต่ไปออกรายการ
นี่คนก็ เออคำถามนี้ดีจัง **“ตอนออก**
โฉนดนี้ศาลสั่ง กรรมที่ดินจึงต้องออก
โฉนด แต่ตอนโอนโฉนดขายมาให้
วัด ศาลสั่งหรือเปล่า ?” ไม่ได้สั่ง
กรรมที่ดินก็โอนตามอัตโนมัติ ที่เคยชิน

ที่ทั้งหมดทั้งสิ้นนี้ อาตมาว่า โทษ
อย่างอื่นยากที่สุด ต้องโทษความไม่
รู้ เราก็ไม่รู้ว่ ซื่อแล้วมันจะมีอย่าง
นี้ เชื่อว่า คนเอามาขาย ก็ไม่รู้ แล้ว
เจ้าของที่ดินเดิมก็ไม่วู้ ว่าตัวเองมีที่ดิน

ตรงนี้ ถึงเลื่อนเวลาในการ...เจ้าของเดิมตายตั้งหลายปีกว่าลูกจะมารับมรดก แล้วก็ยังไปอ้างว่า “เป็นการให้เช่า” แล้วก็ตายไปตั้งแต่ ๒๕๒๘ โน้น จะรู้ได้ยังไง ตั้งกี่ปีแล้ว ก็มาอ่านดูข้อความนี้ แล้วก็ไอ้เฮบอกกว่า ของเขานี้มีนั่น มีนี่เต็มไปหมด ปลุกกล้วย ปลุกมะม่วง ขายกล้วยแขก อะไรเต็มหมดแล้วของเราละมีแต่อาคาร ไม่มีคนไปอยู่เลย ทั้ง ๆ ที่ไปอยู่ ๒ ครอบครัว ไปอยู่ตั้งแต่เขาเลิกก่อสร้าง เขาก็ให้เราไปอยู่เพราะเราอนุญาตให้เขาสร้างในที่ดินที่เราซื้อ นี่โยมถ้าข้าราชการยังไม่มีส่วนมากมันตะ ไม่ประกอบภาระงานชอบ คนก็ไม่ชอบ ระบบราชการก็จะชั่ว ไม่รู้จะเอาตมาว่า “สาธุ”

เมื่อวานคนก็ซำกัน แล้วพูดอย่างนี้เยอะเย้ยเขาเปล่า ไม่ได้เยอะ กรมที่ดินนะเมื่อ ๒ ปีที่แล้วถูก ปปช. จัดอันดับ โกงอันดับ ๑ ตำรวจอันดับ ๒ โรงเรียนเรียกค่าแป๊ะเจี๊ยะอันดับ ๓ แต่ปีนี้พลิกเลย ระบบการปกครองท้องถิ่น อบต., อบจ. โกงอันดับ ๑ ตำรวจยังรั้งอันดับ ๒ เหมือนเดิม และโรงเรียนก็ยังเก็บ ได้ อันดับ ๓ เหมือนเดิม แต่กรมที่ดินนะเขาหลุดมาเป็นอันดับ ๔ แสดงว่า ดีขึ้น เพราะอาจจะที่เราโหวกเหวกไว้วายขึ้นมา เลยระวังเนื้อระวังตัว ไม่ประกอบ

กิจกรรมชั่วเหมือนก่อน

ถูก : ผิด ความเห็นที่ย้อนแย้ง

เมื่อ ๒ วัน นี้ข่าวที่สุด ที่เกิดขึ้นที่เกาะสมุย มีการคำสั่งมาว่า อันนี้ออกโฉนดไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่มหาดไทยป้องลูกน้อง เพราะกรรมนี้ กรรมที่ดินเขาอยู่ในมหาดไทยหรือจะเป็นรองปลัดอะไรนี้ พูดว่า “กรรมที่ดินนะไม่ผิดหรอก เพราะกรรมที่ดินปฏิบัติตามกฎหมายตามขั้นตอนกฎหมาย” อ้าวแล้วมันแย้งกันได้ยังไงละ คำหน้ากับคำหลัง ถ้าปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายตามขั้นตอนกฎหมายแล้วจะบอกว่าได้ออกโฉนดไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ยังไง ถ้าออกโฉนดไม่ชอบด้วยกฎหมายก็แสดงว่า ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ปฏิบัติไม่ชอบด้วยกฎหมาย แล้วมีเรื่องซ้ำใหม่ที่ช่วงนี้ไม่รู้เป็นอะไรนะ มันเหมือนกับเตะฟุตบอลเข้าประตูเราเรื่อยเลย เข้าทางเรา มันเกิดบ่อยจนมีคนบอกว่า หลวงพ่อเห็นทำไมอย่าอยู่แต่กรรมที่ดินก็บอกเขาผลิตวัตตฤติบมาให้เราอย่าเรื่อย มีข่าวเรื่อยเลย เห็นไหม ?

ศาลตัดสินให้คืนที่ดิน ที่เอาจากคนจนไปให้คนรวย ให้รีบคืน อีตออกอีตออกทำไมทัน เหมือนที่หนองกินเพล นายกขสั่งเองเลยนะ บอกให้ทำเสร็จ

เขาถึงบอก

“คนรวยนอนบ้าน คนจนนอนคุก”

ภายใน ๙๐ วัน หรือ ๓ เดือน กรมที่ดิน บอกไม่ไหวหรือมันเร็ว แต่ตอนทำให้นายทุนนะแป็บเดียว นี่คูสิแล้วนี่เห็นใหม่ พอผู้สื่อข่าวสัมภาษณ์อย่างแหม่มโพธิ์ดำนี่ พอเขาไปเตะเข้าเท่านั้นนะรีบทำให้คืนไฟแลบเลย แล้วบอกเสร็จเรียบร้อยแล้วเสร็จเรียบร้อยแล้ว แล้วนี่ถ้าประชาชนคนข่าวไม่ลุกขึ้นไล่หนีไล่นั้นบ้าง เจ้านี่ก็จะกินเจียบทำกิจกรรมโจรเจียบ ปล้นเจียบ กินเจียบ แล้วก็บอกว่า พระพยอมทำไม ! ไม่วางเฉย ไม่ปล่อยวาง ถ้าเราวางเฉยแล้วมันเอาฉวยอะ เฉยแล้วมันฉวยอะ ถ้าเราเฉยแล้วมันอย่าฉวยได้ไหม ? เราก็คจะเฉยอะ

พระพุทธเจ้าบอกว่า พระนี่ต้องมีเมตตาใช้ไหม ? ที่เราสวดว่า พระอรหันต์ทั้งหลายเป็นผู้หนึ่งเฉยดูตายไม่ได้ ถึงพร้อมด้วยความช่วยขวาย เพราะกรุณา

คนรวยนอนบ้าน คนจนนอนคุก

ที่ทำมานี้ถ้าอาตมาไม่สงสารประเทศชาติประชาชนที่ยากจน ถูกเอารัดเอาเปรียบ นี่ดูรัชกาลที่ ๑๐ ท่านตรัสดีนะ ท่านตรัสดีมากเมื่อไม่นานมานี้

ท่านตรัส กระบวนการยุติธรรมของเรา นี่ คนจนเข้าถึงยาก แต่ตัวนี้อันเดียวก็เสร็จแล้ว ระเบียบการวางศาล (เงินค่าธรรมเนียมวางศาล) ๒ แสน แล้วคนจนเอาที่ไหนมา หมิ่นเดียวมันก็ไม่มีอยู่แล้ว มันก็ต้องแพ้เขาไป ก็ยอมเขาไป เขาถึงบอก “คนรวยนอนบ้าน คนจนนอนคุก”

แต่ก็ไม่แน่นอนะ มีคนมาเล่าให้ฟัง ถ้าเป็นไปได้ถือว่า ประเทศชาติถึงยุคศิวิไลซ์ เรื่องความเป็นธรรม ตอนนี่เขาบอกท่าน พระองค์ภา นี่ท่านเรียนนิติศาสตร์ จบกฎหมายจากต่างประเทศด้วยใช้ไหม ? ตอนนี่ท่านมารับงานนี้เลย ตอนนั้นประจำอยู่ศาลอุทธรธานี

ตอนนี้ย้ายไปอยู่ระยอง ท่านออกมารับร้องทุกข์เองเลย มียายแก่คนหนึ่ง มีเรื่องจะไปร้องทุกข์ก็กลัวหรือกลัวว่าท่านมานั่งรับเอง พอเดินเข้าไปฟังจะอยู่ถ้าอย่างนี้ฉันหมดทุกข์แล้วไม่ร้องแล้วกลับบ้านเลย คือ ประหม่าตกใจโอ้โฮ ! นี่ถ้าพระองค์ท่านยังทำอย่างนี้ นี่ยังมีคนแนะนำอาตมาเลย แล้วหลวงพ่อก็ไม่ไปถวายฎีกาพระองค์ภาบ้าง

(มันจะอยู่ให้เราจนท่านอีก) แต่ท่านเคยมานะเมื่อตอนเรียนอยู่ ป.๔ มั้ง โรงเรียนราชินีบน เคยมาอบรมที่ไนโบสถ์ อาจารย์ที่โรงเรียนญาโณทโยนี้ ตอนนั้นสอนอยู่ราชินีพามา ยังมีภาพไม่รู้ไปไหนเสียแล้ว ตอนนั้นยังเป็นเด็กประถม นี่ถ้าเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินลงมาจัดการ กับเรื่องไม่ถูกต้องชอบธรรม อย่างเป็นจริงเป็นจังเฉียบขาด

แต่ทราบข่าวเหลือเกินนะตอนนี้รัชกาลที่ ๑๐ นี่ท่านระเบียบ ขนบธรรมเนียม จารีตกฎระเบียบ นี่ท่านระเบียบ เพราะท่านเป็นทหารใช้ไหม ? ทหารกับระเบียบนี่ต้องไปด้วยกันปะเลย

ขอบอกว่า ตอนนี่ เมื่อเช้านี้มีข่าว พล.ต.อ.จักรทิพย์ ไปรับผ้า ต่อไปนี้ผ้าจะตัดชุดตำรวจนี่ไม่มีสีในสีนี้ สีอ่อน สีแก่สีเข้ม จะพระราชทานผ้าให้สีเดียวหมดทั้งประเทศให้ตำรวจไปตัดเอา ให้ผ้า คือ จะตัดไปไม่รู้ว่าจะใส่ใครเท่าไร

เดี่ยวตัวอ้วนไปใส่ตัวเล็ก ตัดไปให้เสร็จ เดี่ยวเข้าไม่ได้อีก เลยให้เป็นผ้าไปคนละพับ คนละผืนเพื่อไปตัดเอาเอง เข้ารับผ้าพระราชทานให้เป็นระเบียบเดียวกัน

พระอ้ายเลยตอนนี่ เดี่ยวองค์นั้น สีแก่องค์นั้นสีเข้ม เมื่อไหร่ใครจะจัด จิวรพระให้เป็นสีเดียวกันซักที บางวัดก็ดำบ้างเลย บางวัดก็แดงแจ๋เลย บางวัดก็เหลืองจ้อยเลย จนโยมมีนนี่พระวัดไหนแต่แม่ขาวก็สีเดียวกันนออะ ไม่มีขาวลายดอก ก็ไม่รู้ว่าประเทศไทยอาจจะถึงจุดนั้นก็ได้อ ที่เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินท่านรักษาความเป็นธรรมให้กับประเทศชาติ ประชาชน ประชาชนก็จะไม่ถูกล้มคตี้ กลั่นแกล้งทางกฎหมาย เหมือนอะไร คนไปเก็บเห็ด ดิดคูก อีกคนหนึ่งต้นพุงล้มทับบ้าน จะตัดก็ตัดไม่ได้ผิดกฎหมาย ปัดโธ่ ! บ้านถูกทับจะพังไม่พังแหล่ ยังม่รักษากฎหมายอยู่อีก ไม่รักษาคน

บ้าน ถ้ามันทับตายละ กฎหมายมัน
อนุโลมไม่ได้หรอก กฎหมายอะ ถ้าเออ
ไปตัดในไร่ในนาในสวนไปอย่างหนึ่ง นี่
ตัดไธ่ตันที่มันทับบ้าน ที่เป็นข่าวกันนะ
มันเกินไป

ระวังเป็น...มวยล้มตัมคนดู

ไธ่ที่ตัดไม้เกือบหมดป่าเสือกให้
ตัดได้ ไธ่ที่ตันที่ทับบ้านนี่ไม่ยอมให้ตัด
มันผิดหลักกฎหมาย หลักกฎหมายก็
เพื่อรักษาส่วนรวมเอาไว้ เพื่อไม่ให้ป่า
มันหมด ก็ออกกฎหมายป่าออกมา นี่
และใครอยู่ในหน่วยงานไหน เป็นนักกีฬา
ก็ไม่ควรล้มบอล เป็นนักมวยก็ไม่ควร
ล้มมวย เมื่อเร็ว ๆ นี้ยอมได้ดูไหม ? ตัดสิน
ค่านายตาเจ้าคนนั้นนะมันแพ้ชัด ๆ
ตันตัดสินให้ชนะ คนลูกออกหมดสนาม
เลย แล้วก็เอาชวดป่า นี่ตอนนี่คดีแบบ
ล้มกันนี่ “มวยล้มตัมคนดู” มีสำนวน
อย่างนี้ละ แล้วก็สำนวนเกี่ยวกับ
กฎหมายนี่เยอะ อย่างมาใส่ความกันนะ
เดี๋ยวนี้มีใส่ความใส่สี่ดีไซ่ ให้อีกฝ่าย
เสียหายให้อีกฝ่ายเพลียงพล้า แล้วคน
บริสุทธิ์ติดคุกก็เยอะ คนทำคดีจริง ๆ
นะ ทุนดี ทุนหนา เดี่ยวนี้ถ้าจะไปสู้คดี
ฟ้องร้องความอะไรกัน เขาบอกต้องตบ
กระเป๋ากันก่อน ว่ากระเป๋ายังตุงอยู่
ไหม ? ถ้ากระเป๋แปบละ อย่าไปสู้กับ

เขาเลย ถ้าตุงขึ้นมาพอจะเป็นชั้นเป็น
อันเป็นปีกเป็นแผ่นให้เขาได้ก็ไป

นี่เป็นเรื่องที่ทุกคน ยังไงก็ขอให้
ประกอบกัมันตะการงานชอบ นึกแล้ว
ภูมิใจ ไม่ต้องมานั่งขะแขง เสียอกเสีย
ใจร้อนรุ่มกลุ่มทุกซ์ ถ้าเรียกว่าประกอบ
ล้มมากัมันตะ แล้วจะไม่มีคำวา เกิด
ความวิปฏิสาร คือ **มานั่งร้อนใจในภาย
หลังว่า** เราไม่น่าทำเลย วันนั้นมันไม่
น่าทำกิจกรรมนั้นเลย ไม่น่าประกอบ
กรรมนั้นเลย เสียใจในภายหลัง ซึ่งตรง
กันข้าม ถ้าเราประกอบกิจกรรมไว้เป็น
ล้มมากัมันตะ เราก็จะนั่งภูมิใจอิมใจ
โชคดีที่วันนั้นเราประกอบกิจกรรมที่ดี
ไว้ได้

เขียบมาซะหน่อย ข้อเดียวหมด
เวลาไปตั้งบานเลยนะ แล้วบอกจริง ๆ
นะ ๒ ข้อนี้ ๓ ชั่วโมง บรรยายได้ ตัวอย่าง
มันเยอะ แล้วกิจกรรมขโมย โจรกรรมกัน
นี่มันไม่เกรงหน้าบ่างหน้าอินทร์หน้า
พรหมหน้าพระหน้ามาร ลูกสาวนี่
สามารถทำโจรกรรมทรัพย์แม่ได้ไหม ?

อย่างยายคนที่ตำน้ำพริก กำลัง
คิดอยู่ฟ้องแย่งมรดกแม่ นี่ก็ลูกทำ
กิจกรรมโจรกับแม่ แต่เขาอาจจะชนะ
ทางกฎหมายก็ได้ ถ้าทางศีลธรรมใช้
ไม่ได้ ทางขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี
ลูกฟ้องแม่มันใช้ไม่ได้ มันใช้ไม่ได้เลย

มันไม่ใช่ธรรมเนียมประเพณีที่ถือปฏิบัติกันมา ถือว่าแม่ อาจจะถูกต้องตามกฎหมาย แต่ประเพณีจารีต ศีลธรรมรับไม่ได้ ลูกฟ้องแย่งมรดกแม่ ก็เกิดเยอะนะเดี๋ยวนี้ พ่อแม่ทำพินัยกรรมมาปนกิจไว้ มันฆ่าเอาพินัยกรรมก็มีเห็นไหมที่เลวบัดชบเลยลูกนี่อยากกินยาบ้า ทูบตีแม่ กิจกรรมนรกมาเกิด ทูบตีแม่ เพื่อเอาทรัพย์ไปซื้อยาบ้า กินเหล้า ใ้ลูกฆ่าพ่อฆ่าแม่ เพราะมันจะเอาเงินไปกินเหล้านี่ มิไม่รู้ก็ร้าย ถ้าไปขูดจากนรกมานะ แต่แห่มมโพธิ์ดำคงไปตามสืบไม่ได้ ถ้าสืบได้คงจะเจอหน้าสลอนเชียว ที่อยู่ในนรกนี่นะ

เลี้ยงชีวิตชอบเป็นอย่างไร ?

ตอนนี้ก็มาล้มมาอาชีวะชะง่อนน้อย เดี่ยวจะหมดเวลาได้ข้อเดี๋ยวนี้ โยมจะบอกแหมวนไปวนมา ที่จริงมันมีเยอะ โดยเฉพาะข้าราชการมันประพฤติชั่วไม่ประพฤติชอบนี้ เวลานั้นมันเยอะมาก

ตอนนี้ถ้าแปลตามตัวก็คือว่า **เลี้ยงชีวิตชอบ ถูกต้อง ก็คือ เว้นจากการเลี้ยงชีวิตในทางที่ผิด** ประกอบสัมมาชีพคืออะไร คือเว้นจากการขายเครื่องประทัดประหาร ขายอาวุธ ผลิตภัณฑ์อาวุธ โยมประธานาธิบดีเกาหลีที่เขาอายุหนุ่ม ๆ อะนะ เข่าบ้ออะไรมันนะเขา

คิดแต่จะทำแต่ใ้เรื่องอย่างนี้ จนทรัมป์ (โดนัลด์ จอห์น ทรัมป์) แก้วราคาญเต็มที่แล้ว คุณทรัมป์ แก่ไม่ไหวแล้วก็ฮึดสู้กันอยู่นี้จึงองแง็ง ๆ กันระหว่างประธานาธิบดีดีเติ๊กกับประธานาธิบดีแก่ ทะเลาะกัน มันคิดบ่าบอะไรเอาเงินของประชาชนไปสร้างอาวุธ ถ้ามันสร้างงานสร้างอาชีพนะ เกาหลีเหนือที่น่าจะเจริญเยอะอย่างนี้เรียกว่า **ปล้นทรัพย์ประชาชน ปล้นทรัพย์ประเทศไปใช้เพื่อกิจกรรมอาวุธ** นัยนี้ถ้าขายอาวุธเลี้ยงชีพ ชาวพุทธถือว่าใช้ไม่ได้

โยม ! เขาบอกประเทศอเมริกา นี่นะ เข่าว่านะ เขาชอบยู่ให้คนรบกัน เพราะเขาจะได้ขายอาวุธแต่แล้วกรรมมันก็สนอง เขาอาวุธเยอะเขาก็ยิงกันเองที่เขายิงในโรงหนังบ้าง ยิงนั่นยิงนี้ ตายกันเยอะ ๆ เลย นี่เห็นไหม ? คำอาวุธนี้สร้างอาวุธไปประทัดประหารกัน ประกอบอาชีพที่ผิด แล้วก็ค้าขายสัตว์มนุษย์

ตอนนี้ พวกค้ำมนุษย์ นี่มันมีกระทั่งรายละเอียดยว่า จ้างคนไปทำชั่วซื้อตัว เขาบอกฟุตบอลอะไรต่ออะไร นี่ มันมีการซื้อตัว มีคน ๆ หนึ่งรู้สึกจะเป็นคนโคโรราช เขาอยู่ในวงการกีฬา เขาบอกก็เอะใจมานานเหมือนกัน แหละ เหลือ ๕ นาทีสุดท้ายนี้ ทำไมเสียประตูทุกที ตอนต้น ๆ ดูเก็บประตู

เลี้ยงชีวิตชอบ
ถูกต้อง ก็คือ เว้นจาก
การเลี้ยงชีวิตในทางที่ผิด
ประกอบสัมมาชีพ
คือ อะไร
คือ เว้นจากการขาย
เครื่องประหัตประหาร
ขายอาวุธ...”

แน่นเชียวนะ พอเหลือ ๕ นาที่สุดท้าย ปล่อยพรวด
เข้าไปเลย ก็เลยกลายเป็นจับได้ทีหลังว่า ล้มบอล

เรื่องล้มคดีนี้มันมีมานานแล้ว คดีต่าง ๆ ใส่ร้าย
กันเพื่อช่วยชนะ พวกทนายเลี้ยงชีวิตไม่ชอบ ประกอบ
กิจกรรมในอาชีพทนายไม่ชอบ เดียวนี้ก็เป็นทนาย
ทะเลาะเยาะไหม ? เขามีทนายที่อยากจะเรียกว่า
“ยอดบัณฑิต” อยู่คนหนึ่ง ที่ว่าความเรื่องเด็กถูกชนนะ
ถูกรถชนคนนนท์นี่ แล้วขาขาด ที่ไปขายลอตเตอรี่
ที่วัดชลฯ นะ ใช้ไหม ? เด็กผู้หญิงหน้าตาดีคนนั้น
นะ นี่ดูสิเขาเอาเงินที่เจ้าคนชนนะ จ่ายมาให้ ๓-๔
ล้าน เขาเอาไปใช้หมดเลย เด็กคนนั้นก็เลยขาขาด
ไม่ได้อะไรเลยเขาดี ดูสิเขาหากินกัน

แล้วเดี๋ยวนี้ละเหมือนอย่างคดีครูจอมทรัพย์
อาตมาตอนแรกก็เคลิ้มนะ ใ้ยายนี้ แก่ดีดี ไม่น่าโดน
ตำรวจแกล้ง ตอนนั้นเขาบอกโดนตำรวจแกล้ง
แหม ! ยังนี่อยากจะเรียไรโยมไปช่วยแกล้งหน่อย
ถ้าไปช่วยก็ช่วยสิ ช่วยเลย ตอนแรกก็เคลิ้ม ก็
เราฟังข่าว มันก็ว่า น่าจะแกถูกตำรวจแกล้ง แต่
ตำรวจคนนั้นนะ เป็นนักสอบสวนฝีมือเยี่ยม แหม
น่าจะมาสืบให้เราซักนิดหนึ่ง ในคดีเรานี่ สืบ
เป๊าะ ๆ ๆ จนตอนนี้ท่านรองวิระชัย ทรงเมตตา
มอบโล่ให้เลย ตอนแรกแกจะฆ่าตัวตายเลยนะ
เพราะสังคมตำว่า ยัดเยียดกลับแกล้งครูจอม
ทรัพย์ แต่บังเอิญแกสอบผ่านเป๊าะจับหลักฐาน
เลยชนะ เดียวนี้แกได้โล่เลย ถูกด่าถูกสกรัมแย
เพราะฉะนั้น วัดเราก้โดนสกรัมไปก่อน
ยังไม่รู้ว่าพระพยอมจะเป็นแพะหรือ
เป็นแกะรายต่อไปวัดสวนแก้วนะ

นี่มันก็พลิกได้เพราะมันเป็น
มิจฉากัมมันตะของอาชีพนักกฎหมาย
ถ้าใช้พลิกปฏิบัติกิจกรรมนักกฎหมาย
เป็นมิจฉากัมมันตะ เพื่อเอามาเลี้ยงชีวิต
ก็เป็นมิจฉาอาชีพนะ แล้วเขาเอาเงินไป
กินไปเล่นหมด ตอนหลังไม่มีเงินเลยติด
คุกเลย นามสกุลดีนะนามสกุล สัมมา
อะไรนะ สัมมาเหมือนกันนะนั่น คนที่
ติดคุกทนายนะ นี่เห็นไหม ? ทนายชั่ว
เพราะประพฤติกิจกรรมทางกฎหมาย
ชั่ว เขาถึงเรียกอะไรนะ ทนายทะเลาะ
อะไรอย่างนี้ ทะแะมันทั้ง ๒ ข้าง อะไรนี่
มันก็เยอะเขาพูดกันสำนวนเก่า ๆ

คำความ...กินชี้หมาตีกว่า

บางที่เขาบอกว่า คำความนะ
กินชี้หมาตีกว่า เประอะปากที่เดียวล้าง
ที่เดียวจบ แหมนี่ ต้องมีศาลฎีกา ศาล
ชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา อื้อฮือ
เอียน ! ทีหลังจะไม่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย
อีกแล้วต่อไป จบคดีนี้่่น่ากลัวจะต้อง
ประกาศ ไม่ขอรับโอนที่ดินของใครที่ให้
ฟรีอีกแล้ว และไม่ขอซื้อที่ดินเพื่อทำ
กิจกรรมช่วยเหลือคนจนอีกแล้ว เพราะ
กลัว คำว่า ผู้รับโอนไม่มีสิทธิ์ตีเท่ากับ
ผู้โอน แล้วโอนกันทำวิมานอะไร
เจ้าหน้าที่ที่ดินไม่มีความรู้อะไรเลย
หรือว่าโอนแล้วเขาจะหมดสิทธิ์

รับโอนไปเขาจะไม่มีสิทธิ์ ช่วยเขา หน่อยสิ หาผู้รู้หน่อย

แล้วเออ ! สมมุติว่านะ พระพยอม
ไว้วางใจมา พูดขึ้นมาอย่างนี้ แล้วกรรมที่
ดินเกิดตั้งโนตารี พับลิด หรือตั้งกองทุน
ยุติธรรมหรืออะไรที่เขาทำนี่ ถ้าใคร
เสียหายโดนกลั่นแกล้งล้มคดีอะไร
ก็ตาม ต้องรักษาเสียวิทยา นี่เราไม่ได้
ซักบาทหนึ่ง แหมไอ้ตอนนั้นนะไอ้ตอน
ที่เขาไปมอบกันนะ ตายได้ตั้ง ๗ ล้านนะ
แล้วพัวเมียก็ยุกันดิ มีอบนี่มึงไปนะ ถ้า
มึงตาย ๗ ล้านกูดูแลลูกเอง อันนี้ยุกัน
เออทีอย่างนั้นให้ ๗ ล้าน พระพยอม
ไม่ได้สักบาท

อาจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
ที่ตาบอดสอนนิติศาสตร์ แกบอกถ้า
พระพยอม เป็นคนชาติอเมริกันนะ จะ
ได้รับค่าเสียหายหลายล้าน นี่ไม่ได้สัก
บาท ไม่รู้กองทุนยุติธรรมเขาจะคิดยังไง
แต่ไม่อยากจะ เพราะมันเป็นเงินคนอื่น
ที่ไม่ได้มาทำให้เราเสีย คือ จำได้ไหม ตอน
เกิดเรื่องใหม่ ๆ เจ้าของโรงหนังเมเจอร์
มาคุยกับอาตมาหน้ากฎึ บอกหลวงพ่อ
ไม่ต้องวิตก เดี่ยวผมจะไปรวบรวมเงิน
เพื่อน ๆ ซื้อที่ดินแปลงนี้คืนให้หลวงพ่อ
ตอนนั้นเราก็กินอุดมการณ์มากไปหน่อย
ถ้าไม่กินอุดมการณ์ปานนี้ได้แล้ว
บอกโยม โยมไม่ได้เป็นผู้มาทำให้อาตมา

เสียหาย แล้วโยมจะมาเป็นภาระรับ
เรื่องนี้ทำไม ! อาตมาคงเอาความเห็น
แก่ตัวรับเจตนาดีของโยมไม่ได้หรอก
แก่ก็เลยผัดหวังกลับไป ตั้งแต่นั้นมาก็
เลยไม่ได้สนใจนึก ก็อย่างนั้นะ

การคำนุชย์...ที่อนาถใจ

ที่นี้ ในเรื่องที่ว่าต่อไปการคำ
มนุชย์ขามนุชย์เป็นทาส นี่มันน่า
อนาถใจนะ อย่างพวกโรฮีนจาพวก
อะไรต่ออะไรเอาไปใช้แรงงานเหมือน
ทาสเลย แต่แล้วก็ไม่จ่าย เดียวนี้คนไทย
ไปทำมาหากินที่เกาหลีใต้บ้างไปที่นู่น
ที่นี้แล้วถูกหลอก นี่ใช้แรงงานอย่างกับ
ทาส แต่ไม่จ่ายค่าแรง

ที่โดนหนักกว่า ลูกครูจอมทรัพย์
ที่ข่าวออกลูกสะใภ้แจ เพื่อนไปทำงาน
ด้วยกันกับลูกครูจอมทรัพย์ ก็ฝากเงิน
ให้ลูกครูนี้เอาเงินมาส่งทางบ้าน เอาไว้
หมดเลย เมียก็ยุ่งสิลูกสะใภ้จะ ก็เลย
ออกมาแจหมดเลย อย่างนี้เขาเรียก
สายเลือดอะไรก็ไม่รู้ สายเลือดโจรใจ
โกงกันเป็นดับ ๆ ไปก็แปลก ถ้าเป็น
แบบเก่าโบราณเขาบอกว่า ถ้าเรานะ
เอาของชั่วที่ทำกิจกรรมชั่วมาเลี้ยง
ลูก ลูกจะมีนิสัยสกปรกเลวทราม ไม่รู้
เขาเลี้ยงลูกของเขาอย่างไร ตะกี้ชื่อว่า
คำนุชย์เป็นทาสแล้ว

ข้อที่ ๓ บอกว่า อย่าเลี้ยงชีวิต
ของเราด้วยการเอาสัตว์มาทำเป็น
อาหารขายร่ำรวย เรารวยด้วยความ
เอาชีวิตผู้อื่น อาตมาตอนนั้นก็มานั่ง
นึกนะ เอาข้าวขุ่นหมูเพื่อจะจับหมูเชือด
ขายนี้ ให้เขาไปเชือดละนะ ไ้โฮ ! มา
ตอนหลังนี้พี่ชายเขาสนใจธรรมะ บอก
“มึงจะไปเลี้ยงทำไมเอาชีวิตเขา
มาเลี้ยงชีวิตเรา” พี่ชายเขาเป็นคนมี
ธรรมะเสียชีวิตไปแล้ว เขาก็เตือนเรา
เรื่อย ไ้โฮ ! ตอนแรกเลี้ยงไก่ เลี้ยง
ปลา เลี้ยงสัตว์ขาย ไ้โฮ ! ตอนนี้อย
มานึกแวน ๆ อยู่เลย บาปบรรลี่ยเลย
นี่ตอนนั้นนะ แต่มาดูไ้โฮ ! ปลาใน
วัดนี้มันก็เยอะ เมื่อ ๒ วัน ไปกบินทร์
(จ.ปราจีนบุรี) ไ้โฮ ! ปลาเป็นเหมืองเลย

ถ้าเป็นตอนฆราวาส แล้วไม่ได้
บวชปานนี้คงเลี้ยงบรรลี่ยขายอตุลตุล
คงมีชีวิตอยู่บนเลือดเนื้อชีวิตของสัตว์
อื่นเยอะเลย ไ้แพะนี่คงไม่ปล่อยไว้ยัง
นี้หรอก ขายได้เท่าไรร่ำรวย ไม่ต้องมา
นอนฟังมองหน้าค้อนหรือก นั้นมันรู้ณะ

ช่วงชีวิตที่เลี้ยงชีวิตไว้ด้วย
ชีวิตสัตว์อื่น ฆ่าเป็นอาหารบ้าง
ฆ่าเอาไปขายบ้าง ค้า ๆ ขาย ๆ กับ
ชีวิตเขา เดียวนี้ไ้เลี้ยงไส้เดือนนี้
ก็นึกตงิด ๆ เหมือนกัน แต่ก็นึก
ว่า เราไม่ได้เอาตัวเขาไปขาย มัน

มีคนมาขอซื้ออะบอก “หลวงพ่อบอกซื้อใส่เดือนไปตกเบ็ดหน้อยได้เปล่า?” บอกไม่ได้ ไม่เอา ใช้ซื้ออย่างเดียว มันซื้อมากก็เอาไปใส่ต้นไม้ แต่ถ้าเราขายตัวมันนี่ เราก็ผิดไหม? เลี้ยงชีวิตบ๊อบอะไรเอาใส่เดือนมาเลี้ยงชีวิต เอาให้เขาไปตกปลาเป็นเหยื่อ แล้วเราได้ตั้งค์อะ สตางค์แบบนี้อย่าได้เลย ได้ไปก็ไม่มีความสุข มีแต่บาปกรรม

แล้วค้าขายน้ำเมา ค้าขายน้ำเมาจากต่างจากค้าขายน้ำอ้อยไหมโยมเมื่อ ๒ วัน โยม ยังไม่รู้ว่าหมดหรือเปล่า โยมไปดูสิ ร้อยมาก น้ำชมพูมะเหมี่ยว ร้อยเบรี่ยว ๆ หวาน ๆ คนอื่นเขาห้ามขายน้ำเมา แต่เราขายน้ำอ้อยกับน้ำมะเหมี่ยว เลี้ยงคนในวัดได้เยอะเลย ไม่มีใครว่า อาชีพชอบ เลี้ยงชีวิตชอบ

จะให้หยุด

นี่ซื้อแล้วขายยาพิษ ขายสารพิษเดี๋ยวนี้ แม้กระทั่งยาฆ่าหญ้า เขาก็รณรงค์ให้เลิกนะ เพราะว่าไอ้คนที่ฉีดยาฆ่าแมลงเยอะๆ นี่ อายุจะสั้น ระบบข้างในเสียหายหมด เพราะสารพิษ เขากำลังจะทำกฎหมายว่า **จะให้หยุด**

เออโยมอาจจะสวรรค์โปรดนะ เขามีคนไทยคนหนึ่งสมองดีมาก ไปอยู่ต่างประเทศผลิตปุ๋ยขาย ปุ๋ยเคมีตอนนี้มันจะเหมือนอย่างที่บอก หนึ่งกลางแปลงหาย อะไรอาชีพลาย ๆ อย่างหาย ตอนนี้ต่อไปปุ๋ยเคมีอาจจะไม่มีขายแล้ว เพราะคน ๆ นี้กลับมา โดยคิดว่า เราทำไมมาเอาเงินไทยออกไปซื้อต่างประเทศ ที่เป็นความคิดของแกที่ผลิตสูตรเคมีมา แล้วดินก็เสีย แกละเงินเดือนก็แสนก็ล้าน เงินเดือนเป็นล้านก็ออกมาเลย แล้วมาตั้งผลิตปุ๋ย ไม้ขายเอารวยช่วยเกษตรกร เราไปได้มา

โยมทุเรียนป่วยตอนนั้นจะตาย มิตายแหล่ แต่พอใส่ไอ้ตัวนี้ไปพื้งาม ปีกเลย พื้งามปีกเลย นี่อาตมาสั่งอีก ๑๕๐ กระสอบ แล้วเขาลดให้วัดพิเศษ ไอ้ปุ๋ยเคมี ๘๐๐-๙๐๐ บาท ไอ้นี้ ๒๙๐ กระสอบเท่ากัน ๒๙๐ คุณภาพดีดินไม่เสีย ไอ้โฮ ! ต่อไปนะ อาชีพปุ๋ยเคมีหาย ไม่มีปุ๋ยเคมีขายต่อไป ถ้าตัวนี้มันเกิดแพร่กระจาย แล้วคนลองใช้แล้วได้ผลนะ ไม่รู้นะที่นี้ได้ผลแล้วงามปีกเลย งามมาก ๆ และทนด้วย ไอ้นั้นนะมันแตกออกมาเป็นช่อยาวเลยใบอะ แล้วใบดำเป็นมัน ทุเรียนออกดอกแล้วนี่ ออกมา ๒-๓ ช่อ อู้ย ! อีก ๒ ปี สงสัยรับละ

นี่เลี้ยงชีวิตชอบทำเกษตรทำอะไรต่ออะไร **ปลูกกล้วย** แหมบางทีนะ ทำไม ! คนไทยไม่เลี้ยงชีวิตด้วยกล้วย ปีนี้กล้วยมันถูก เมื่อต้นปีมันมีการปล้นกล้วยกันด้วยนะ แล้วกล้วยตอนแพงนะ แหม ! เหลี่ยมจัดเล่น์เหลี่ยมมากเหลือเกิน พอตัดยังไม่ทันลบเหลี่ยมเลย กล้วยตอนแพงนี่เหลี่ยมจัดตอนนี่ ถ้าจะซื้อกล้วยทานให้ดีต้องซื้อเดือนอะไรโยม ? พุศจิกายน ธันวาคม เพราะอะไร ? ฝนตกหกเดือน กล้วยได้รับน้ำ งาม ลูกเต็มเหลี่ยมลบ กลมหนิง เหลี่ยมไม่มี เล่น์เหลี่ยมหาย

เพราะฉะนั้น กินกล้วยต้องกิน พุศจิกายน ธันวาคม ถ้าไปเดือนเมษายน พฤษภาคมแห้ง กล้วยแข็งกระด้าง แห้ง ๆ กินกล้วยแห้ง ๆ ต้องกินตอนเดือนนี้ แล้วจาก ๓๐-๔๐ บาท ตอนนี่เหลือเท่าไร ? ๒๐-๓๐ บาท

นี่อาตมามันเยอะ ก็เลยบอก เอาอย่างนี้ได้ไหม ? วันที่เขาประมูลไปขายข้างหน้า ๓ หวี ๒๐ บาท เอาหวีเล็ก ๆ ๓ หวี ๒๐ บาท ขายไปเลย ขายไปเลยเพื่อเรียกลูกค้าว่า ที่นี้ถูกที่สุด ของเรามันไม่มีต้นทุนนี้ เราไม่มีค่าโลจิสติกส์ ค่าขนส่งอะไร น้ำมันไม่มี เราก็ขายถูกได้

**...กินกล้วยต้องกิน
พุศจิกายน ธันวาคม
ถ้าไปเดือนเมษายน
พฤษภาคมแห้ง
กล้วยแข็งกระด้างแห้ง ๆ
กินกล้วยแห้ง ๆ
ต้องกินตอนเดือนนี้...”**

แต่โยมคนหนึ่งแกตายไปแล้ว ไม่ใช่อยากจะเอามานินทา แกชอบพูด “ขายแพง” ขายแพงดี เน่าบ้างช่างมัน ดีกว่าขายถูกไม่เน่า แกบอกเน่าช่างมัน ขอให้ได้ขาย แล้วเอาไปทิ้งที่ตั่งหลาย หวี แยมเลย แล้วตอนนี้แก้ไขแล้วเพราะ กลัวยมน้ำมันมาก หมดไปอีกแสนแปด ทำ ตู้อบ แล้วมีแก๊ซ เดี่ยวนี้เขาทำไม่เหมือนเก่า ถ้าแดดครึ้มฝนตกยังอบได้ เพราะ ระบบแก๊ซมันจะออกมา อุณหภูมิความร้อนเท่ากับแสงแดดจัด ๆ ถ้าฝนตกแก๊ซ มันทำงาน ถ้าแดดออกแก๊ซเขาหยุด ขอบักบ้างอะไรอย่างนี้เขาสลับกัน มันก็จะทำให้ได้กล้วยตากกล้วยอบ ถ้าเราทำบิบให้แบนตากแห้งดี จุ่มน้ำผึ้ง ชะหนอย ตากอีกกรอบหนึ่งโอ้โฮ กล้วย ตากชุบน้ำผึ้ง ไม่ซื้อก็แยแล้ว

นี่ที่จริงสัมมาชีพนี้ มันก็มีเยอะ เยอะนะ มันไม่น่าจำเป็นต้องโง่ แย่งเขากิน ปล้นเขากิน ขโมยเขากิน ต้องด่ามันเลยไอ้พวกนี้ ไอ้พวกชิงหอยมาเกิด เพราะหอยไม่มีมือมีเท้า มันหากินอิมทุกวัน ใครเคยเห็นหอยขอทานบ้าง ใครเคยเห็นหอยล้มคตบ้าง หอยหากินจี้ ๆ ปล้น ๆ แย่ง ๆ ชิง ๆ ไม่มี ส่วนเรามันมีมือเท้าดี จะไปหากินแบบแย่งเขากินปล้นเขากิน ขโมยเขากินทำไม ไปหากินชั่วทำไม ทำไมไม่หากินชอบ

เอาทำไมไม่รู้ละ อาตมาเห็น ไอ้พวกปล้นแย่งกินขโมยเขากิน โยมว่า ตอนนี้ พวกประกอบมิจฉา อาชีวะเยอะไหม ? เลี้ยงชีวิตเลวบัด ชบ จีปล้นแย่ง แล้วยังตีแย่งแย่ง ยัง ฟันคนแก่อีกนะ ๒ ตา ยายอยู่ร้าน ชำ ดีชะน่วมเลย เอาทรัพย์แกไป ก็พอแล้ว ยังตีแกอีก เฮ้อไอ้พวก ทำกิจกรรมชั่วเลี้ยงชีวิต ขนาดเลี้ยง ชีวิตยังทำกิจกรรมชั่ว ดีคนแก่ทั้ง ตาทั้งยาย สลบลไสล กว่าลูกหลาน จะมาเห็นกว่าจะส่งโรงพยาบาลก็ เสียเลือดไปเยอะ

นี่วันนี้ถึงอยากจะอธิบายเรื่องนี้ เพื่อเป็นเทปไว้เป็นอะไรไว้ ที่พูดกัน นี้อยากให้โรงให้ศาลทั้งหลาย ทนาย อะไรนี้ ประกอบสัมมากรรมมันตะในอาชีพ ทางกฎหมายทนายให้ดี แล้วก็เอาเงิน จากกฎหมายมาเลี้ยงชีวิตให้ชอบ แหมอาตมานี้ได้ยินหลวงตา

เดี๋ยวนี้ไม่รู้ท่านไปไหน วันที่ เขาชนะคดีเราใหม่ ๆ เขากินเลี้ยง กันใหญ่เลย พวกทนาย กินเลี้ยง เสรีจ มันมีใครก็ไม่รู้ เป็นลูกศิษย์ หลวงพ่อนี้ มันหลุดปากว่า มีคน ในนั้นพูดว่า ถึงพระพยอมจะเป็น

...จะสู้อะไรกันก็สู้ไปพลาจคว่าหนีพลาจไปพลาจ
 ไม่ใช่สู้ไปพรางตกรอกไปพลาจ สู้ไปพลาจเป็นเปรต
 ไปพลาจ หิวแต่จะชนะ แล้วโกรธเขา
 เราก็กู้แบบตกรอก
 แต่สู้แบบนี้มันสบาย คนอื่นทำไม่เป็นหรอก
 เราโชคดีที่ถูกอบรมด้วยศาสนา ทำให้เรารู้จักทำใจได้...”

พระดังมีบารมี มันก็สู้เทคนิค
 ทางกฎหมายของพวกเราไม่
 ได้หรอก ข้าใหม่โยม ? ข้า
 เหมือนกันเนอะ

แต่ช่างมันเถอะก็ปล่อย ๆ
 ไปอย่าช้านาน ข้าแวนเดียว เขา
 หากินชั่วประกอบการงานเลี้ยง
 ชีวิตชั่ว ใช้เทคนิคทางกฎหมาย
 ใช้ช่องว่างทางกฎหมาย หากิน
 ชีวิตผิด ๆ เวลานี้ ประโยคนี่ใช้
 ช่องว่างทางกฎหมาย หากิน
 ชั่ว ๆ กับกฎหมายที่มีช่องว่าง
 เยอะมาก ๆ นี่จำข่าวได้ไหมที่
 โรงพักอะไรที่ภาคใต้ พังงาหรือ
 อะไร ?

เศรษฐีคนหนึ่งนายทุน เอากระทัง
 ที่ดินโรงพัก หายไปตั้งบานนะ แล้วมี

ผู้หญิงคนหนึ่ง ไฮ ! นำสงสาร แกทำ
 มาหากินมาตั้งนานปรากฏว่า ต่อมา
 นายทุนมาเอาที่ดินแกไปขายซะนี่ แก
 เลยจนกรอกเหมือนเดิมอีก ก็นี่ที่พูด
 วันนี้ อาจจะขอขบิณฑบาตใครที่เกี่ยวข้อง
 ช่องกับกฎหมาย ใครที่เกี่ยวข้องกับที่
 ดิน ขอเถอะอย่าทำความชอกช้าเพื่อ
 รักษาความเป็นข้าราชการไทย ให้ทำ
 ความขึ้นอกขึ้นใจให้กับประชาชน ต่าง
 พระเนตรพระกรรณของพระราชา
 อย่าทำให้ประชาชนต้องเข้าใจ ตรอมใจ

และสุดท้ายขอฝากบอกใน
 รายการท้ายเทปนี้ว่า ที่อาตมาไม่หยุด
 ฎีกา อุทธรณ์อะไรนี้ มันก็นั่งถึงไอดอล
 ๒ คน คือ ยายสมกับยายไฮ ยายสม
 ตายแล้วนะ ที่แกโดนโกงที่ดินแล้วแก
 ก็ติดคุก เพราะที่ดินแก ขนาดติดคุก
 นี่แกซื้อหนังสือกฎหมายมาอ่าน จน
 แกท่องมาตรานั้น มาตรานั้นคล่องเป๊ะ
 แล้วแกก็ขึ้นรถไฟจากสุรินทร์ มาที่

กระทรวงยุติธรรม แยกได้ค่าเสียหายจาก ศูนย์ดำรงธรรมจากอะไรกองทุน ยุติธรรม ไปตั้งเยอะ

แหมกระทรวงยุติธรรมเราไป แล้วไม่ได้อะไรเลย ยังคิดคุณะแกอายุ ๘๐ ปี แกยังได้ เราอายุเพิ่ง ๖๘ ปี ขณะนี้ ยังเออะ ๆ อยู่ยังไม่แก่ ไม่น่าจะ ใจฝ่อ ไม่น่าจะท้อแท้ ก็เลยเอาก็ฎีกา อุทธรณ์ไป เพื่ออุทธรณ์ฎีกาเขาจบยัง ไงเราก็จบอย่างนั้น จริง ๆ นะอาตมา ไปจับมืออวยพรคู่กรณีเราเนี่ย บอกขอให้โยมเป็นสุข ๆ กันนะ ก็ขอให้ชนะนะ ก็ขอให้โยมชนะนะ โยมเป็นสุขอาตมาก็จะได้เป็นสุข เขาทำง ๆ เป็นสุขยังงัย อ้าวโยมได้ที่ดินคืนโยมก็เป็นสุขใช้ไหม ? อาตมาไม่ได้ที่ดิน อาตมาก็ไม่ต้องไป เหนื่อยไปลงทุนอีก อาตมาก็เป็นสุข ใช้ไหม ? ก็สุขกันทั้งคู่เลยเนอะ

รบกันไปพลาง คว้านิพพาน ไปพลาง

ฉะนั้น การสู้คดี หลวงพ่อพุทธทาส ถึงบอกว่า “รบกันไปพลางคว้านิพพานไปพลาง” จะสู้อะไรกันก็สู้ไป พลางคว้านิพพานไปพลาง ไม่ใช่สู้ไป พลางตกนรกไปพลาง สู้ไปพลางเป็นเปรตไปพลาง หิวแต่จะชนะ แล้วโกรธเขา เราก็สู้แบบตกนรก แต่สู้แบบนี้

มันสบาย คนอื่นทำไม่เป็นหรอก เรา โชคดีที่ถูกอบรมด้วยศาสนา ทำให้เรารู้จักทำใจได้

บางคนมาปลอมไปบิณฑบาต นี่ “หลวงพ่อย่าเครียดน้ำ ขอให้หลวงพ่อชนะน้ำ ขอให้หลวงพ่อบายใจน้ำ” บิณฑบาตเมื่อก่อนเราให้พรโยม ๒ ครั้ง ปีนี้โยมให้พรจังเลย ตอนล้มฟาดโยมก็ให้พร ตอนแพคดีโยมก็ให้พร นี่ได้คะแนนเห็นใจเยอะเลย ไม่รู้จะแพคดีแต่ชนะใจคนนะ นี่คนเขาบอก “แหม ! สงสารหลวงพ่อจังเลย ขอให้หลวงพ่อชนะน้ำ ขอให้หลวงพ่อบายใจน้ำ” เลยไม่ต้องเหนี่ยวให้พร โยมก็ดีเดินไปเลยรับบาตรเสร็จเดินไปเลย เพราะโยมให้พรไล่หลังแล้ว

วันนี้คงแค่นี้ละ เปื่อหรือยัง โยม ? เมื่อโยมไม่เปื่อฉัน ฉันจะเปื่อ โยมก่อนแล้วกัน มันเยอะแล้ว ก็ขอทุกท่านทุกคน อย่าลืม ๒ สัมมา ทั้งกัมมันตะและอาชีวะ ขอให้ทำใจชอบ ประกอบให้ชอบ อย่าให้เกิดชั่วได้ ความชอบอันนี้ แล้วโยมจะเป็นผู้ที่ชอบตัวเอง แล้วคนอื่นก็จะชื่นชอบให้ศีลให้พร ทุกวันทุกวันไปด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ เจริญพร.

พระพุทธเจ้า ทรงตรัสว่า
“ดูกรราहुล เรากล่าวว่า บุคคลผู้ไม่มีความละเอียด
ในการกล่าวมุสา ทั้งที่รู้อยู่ ที่จะไม่ทำบาปกรรม
แม้ห้อยหนึ่งไม่มี ฉะนั้นเหมือนกัน”

คติธรรม พระพยอม
“ถ้าประเทศใด ปล่อยให้มีเอกสารเท็จ พยานเท็จ
พูดเท็จ ให้ผู้ใดผู้หนึ่งเริ่มโกหกได้
ผู้คนในประเทศชาตินั้นจะไม่ทำชั่ว
อย่างอื่นอีกเบิกบานเป็นไม่มี
ถ้ารัฐบาลประเทศนั้นจะปล่อย ก็ตามใจ
เพราะจะพบแต่ความไม่มีสันติสุขตลอดไป”

เจริญพรสาธุชน

*****

การปรับภักษได้ที่ดินไม่ถือว่า โกง เพราะเป็นกรรมสิทธิ์ ที่ได้ตามกฎหมายบัญญัติ ให้แก่ผู้ที่ครอบครอง ๑) โดยสงบ ๒) โดยเปิดเผย และ ๓) ด้วยเจตนาเป็นเจ้าของ

แล้วจะได้กรรมสิทธิ์โดยศาลออกคำสั่งให้ พอมี คำสั่งถึงที่สุด ก็ไปออกใบแทน ไปขอกรรมสิทธิ์ได้ถูกต้องตามกฎหมายบัญญัติ เพราะที่ดินทุกที่ในราชอาณาจักรไทย ล้วนเป็นของหลวงทั้งสิ้น จะเรียกคืนเมื่อไรก็ได้ โดยตรา พ.ร.บ. เวณคืน กฎหมายการ ครอบครองปรักษ เป็นการตัดหลังนายทุนที่มีที่ทางอยู่เป็นหมื่นแสนไร่ ไม่แบ่งชาว บ้านอื่น ที่ไม่มีอันจะกินเลย และที่ดินนั้นไม่ทำประโยชน์อันใดเลย ปล่อยให้กรร้างว่าง เปล่าจนกระทั่งมีบุคคลภายนอกเข้ามาครอบครองโดยเจตนา ๓ ข้อดังกล่าว ครบ ๑๐ ปี ก็ได้กรรมสิทธิ์โดยผลของกฎหมาย

แต่ในกรณีของวัดสวนแก้วคนชายที่ดินให้แก่วัดถูกหลอกให้ยินยอมเป็น “ผู้เช่า” ในภายหลังโดยทนายฝ่ายทนายทนาย ผู้จะมาร้องคัดค้านให้กับทนายทนายผู้ไม่รู้ว่า ที่ดินตนถูก ปรักษไปแล้ว จึงได้จ้างทนายแต่งรูปคดีเท็จมาคัดค้านในปี ๒๕๔๙ และให้พยานเบิก ความเท็จในปี ๒๕๖๐

ถามว่า ทำไมผู้ขายที่ดินให้วัดในปี ๒๕๔๙ จึงยินยอมเซ็นให้ไปง่าย ๆ ? เพราะตอนนั้นเงินทุนตัวหมด และเงินที่ขายที่ดิน ๑๐ ล้านบาทก็หมดไปแล้ว เหลือแต่ที่ แปลงใหญ่อีก ๔ ไร่กว่าจากโฉนดที่เหลือจากการแบ่งขาย ก็ใช้อาศัยทำกินทำสวนปลูก ผักประทังชีพไป จึงไม่มีกำลังเข้าสู่กระบวนการตามกฎหมายใหม่แล้ว แล้วทนายเจ้าเล่ห์ ก็แนะวิธีแก้ปัญหาลอกให้แก่เซ็น เป็นผู้เช่า เรื่องจะได้จบง่าย ๆ (เหตุเพราะขาด พยานบุคคล เจ้าของที่ดินเดิมได้เสียชีวิตไปนานแล้ว)

แกหลงเชื่อเซ็นให้ไป ทนายจึงเอามาเป็นเอกสารเท็จแสดงต่อศาล ศาลเลยแทงคดีครอบครองทรัพย์สินไม่สุจริต ขบวนการคนโกงตัวจริงที่ชั่วชามาร ได้อัดเงินล้มคดีการครอบครองทรัพย์สินไป ๑๐ ล้าน โดยให้ทำเอกสารพยานเท็จดังกล่าวมา

เพราะคนชายที่ให้วัด (สังคมเข้าใจว่าโกง) โดยกฎหมายได้กรรมสิทธิ์ไปโดยชอบธรรมจนสามารถแยกโฉนดเอาที่ดินมาขายได้ แต่เจอวิชามารแย่งกฎหมายดลหลังตามไม่ทันเลยถูกหลอก

ถามว่าครั้งแรกทำไมถึงได้ครอบครองทรัพย์สิน เพราะผู้ชายที่ให้วัดอ้างว่าเจ้าของที่ดินเดิม (ป่าที่ตายไปตั้งปี ๒๕๒๘) ได้ยกให้ด้วยวาจา และทำกินมาตามกำหนด จึงได้กรรมสิทธิ์ตามกฎหมายครอบครองทรัพย์สิน ในปี ๒๕๔๖

ส่วนทายาทมารู้ทีหลังว่าตัวเองมีที่ดิน เมื่อปี ๒๕๔๙ จึงหวังมาทวงกรรมสิทธิ์คืน ประกอบแม่ตัวได้ตายไปแล้วไม่มีพยานบุคคลคัดค้าน จึงใช้วิชามารให้ทนายแต่งเอกสารพยานเท็จเป็นสัญญาเช่า มาหลอกให้แกเซ็น แล้วก็ยังมีปลอมเอกสารเท็จของกรมที่ดินอีกหลายฉบับ เพื่อให้สมจริงจนศาลเชื่อ

แล้วที่สำคัญ คือ ยังกีดกันไม่ให้มูลนิธิสวนแก้ว และวัดสวนแก้วผู้ดูแลกรรมสิทธิ์ที่ซื้อที่ดินไว้ในปี ๒๕๔๗ เข้าไปคัดค้านต่อสู้นคดี ในปี ๒๕๔๙ แต่พอคดีตัดสินกลับมาบังคับคดีให้วัดคืนกรรมสิทธิ์ โดยไม่ให้เข้าต่อสู้คดีก่อน

ดังนั้น เรื่องจริงกับข้อกฎหมายมันค้านกันตามเหตุและปัจจัย ของคนโกงที่ใช้เอกสารเท็จพยานเท็จ มาต่อสู้กัน

กฎหมายกับความจริงจึงสวนทางกัน เพราะกระบวนการทางกฎหมายจะไม่เดินให้แก่ผู้ใด ถ้าผู้้นั้นเงินไม่มี

กระบวนการทางกฎหมาย จึงเอื้อแต่ประโยชน์แก่คนมีสตางค์ **“คนจนจึงต้องติดคุก ถูกโกงกรรมสิทธิ์”**

ชาวบ้านที่ได้รับชะตากรรมเดียวกับวัด ที่โดนคนโกงให้ทุกข์ให้โทษ จะด้วยเป็นวิบากกรรมเก่าหรืออะไรก็ตาม ต้นเหตุล้วนมาจากการโกหกกัน ด้วยเอกสารและพยานอันเป็นเท็จ รังแกผู้บริสุทธิ์ จึงคิดว่าถึงเวลาหรือยังที่ประเทศไทยควรจะมีกฎหมายแบบเป่าบั้งเงิน ในโบราณมีมา ที่ให้คนทำผิดใช้ข้อมูลอันเป็นเท็จ ไม่มีอายุความทางคดีอาญาสามารถเอาผิดได้ทุกเมื่อ ที่ทราบความจริง เพราะเดี๋ยวนี้ในประเทศไทยที่กำลังขนานนามว่า **“ไทยแลนด์ ๔.๐”** คนโกงได้แย่งกฎหมายว่า **“เอกสารพยานเท็จใช้ทำผิดอายุความมันแค่ ๑๐ ปี ตำรวจก็ทำอะไรไม่ได้ ดังนั้นพวกเราเท็จก็ลอยตัว”**

เกษตรแปลงใหญ่ ชาวเกษตรพัฒนา “บุญช่วย บุญพาวาสนาส่ง บุญรอด”

ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด กับพระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

1. บุญช่วย : ช่วยให้น้ำ แก้วกฤตภัยธรรมชาติ ต้องมีธนาคารน้ำ ร่วมช่วยกันสร้าง

“กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)
สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 013-1-41776-4**

2. บุญพาวาสนาส่ง : ส่งเสริมช่วยเหลือดูแลคนยามแก่ยามเฒ่า ไม่ปล่อยให้เขา
ตกต่ำมอายุสูงส่ง ปลอຍให้คนแก่ตกต่ำไม่ได้ ตามส่งเสริมด้วย

“กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)
สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 382-2-48554-4**

3. บุญรอด : “เราจะตายกันแน่ ถ้าหากมีฉาชีพมีเยอะ” ทรัพย์สิ้นชีวิตเราจะไม่ปลอดภัย
เพราะฉะนั้น สังคมก็ต้องรอดด้วย

“กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว” ผ่าน...ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)
สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ **บัญชีเลขที่ 013-1-42109-5**

ติดต่อสอบถามข้อมูลกองทุน

โทร. 06 1576 9829, 08 5658 1221

ว่าง ๆ กันบ้าง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

วันนี้ คงเทศน์เรื่อง ความน่าเป็นห่วงกันนิดหนึ่ง พระพุทธเจ้าทรงเคยตรัส **“ธรรมะอันลึกซึ้งจะอันตรธาน”** คือ หายไป จากคำสอนของพระองค์ด้วยเหตุอะไรบ้าง ท่านก็อุปมาเปรียบเทียบ กลองของกษัตริย์ทศสารทนะ เป็นกลองตีของกษัตริย์ เวลาจะรบทัพจับศึกจะต้องตีกลองอันนี้ ให้ทหารเหิมเกริม กระหึ่มบุกรุกทะลวงเข้าศึก

ต่อมากลองของกษัตริย์นี้ชื่อ **“อานกะ”** มีเหตุที่จะทำให้กลองนี้ปริร้าว อยู่นาน ๆ เข้า กลองพอปริร้าวแตกเป็นรูเล็กกรุ่น้อย กษัตริย์และพวกกษัตริย์ก็จะหาไม้อื่นมาดอกรอแตก รอยทะลุเป็นรู อะไรต่าง ๆ อัดไปอัดมา เนื้อไม้เก่าของกลอง ก็เหลือน้อยเต็มที หรือแทบไม่เหลือ เป็นเนื้อไม้ใหม่ที่ดอกรอรอบ ๆ ใหม่ ๆ เข้าไปอยู่แทนเนื้อไม้เดิม

นี่ท่านก็อุปมาว่า **ต่อไปกาลนานข้างหน้า** ก็**จะเกิดปัญหา** กับคำสอนของพระองค์**เหมือนกัน** คือ มีการเอาของใหม่เติมเข้ามา

* “ว่าง ๆ กันบ้าง” บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในโอกาสเทศน์ประจำวันอาทิตย์แก่ประชาชนทั่วไป ณ สถานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันอาทิตย์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๐

เสริมเข้าไปใหม่จนเนื้อไม้เดิม หรือคำสอนเดิมเหลืออยู่ แต่ว่ามันไม่ใช่ของเก่า มันเป็นของเสริมขึ้นมาใหม่เท่านั้น พระองค์ท่านก็เลยบอกภิกษุทั้งหลาย ที่ตรัสสอนกับภิกษุว่า...

“ฉันใดก็ฉันนั้น กาลียัตถยาวัตไป ในกายภาคหน้า ตัวสูตรที่ลึกซึ่งเหล่าใดที่เป็นคำสอนของพระตถาคต คือ ของพระองค์ เป็นข้อความที่ลึก มีความหมายลึกซึ่งเป็นชั้นโลกุตระ คือ สอนให้อยู่เหนือโลกเหนือทุกข์ โดยเฉพาะการกล่าวถึงเรื่องสุญตา คือ เรื่องความว่างจากกิเลส”

พูดถึงเรื่องความว่างจากกิเลสสักชนิดหนึ่ง บางคนจะนึกว่า เอ้ ! กิเลสมีว่างด้วยหรือ นึกว่าจะมีนอนเนื่องอยู่ในสันดานตลอด ท่านบอกว่า จิตเดิมเรานี้มันประภัสสรว่างอยู่ก่อน กิเลสเป็นเหมือนแขก คือ อาคันตุกะจรมาเยี่ยมเป็นคราว ๆ อาคันตุเกหิ อุปกิเลสเหหิ อุปกิสิฐฐัง ท่านบอกว่า บางครั้งส่วนใหญ่ เรานี้มีสภาพว่างจากกิเลสอยู่เยอะ แต่เพลินไผลไป เมื่อมีผัสสะเห็นรูป เห็นรูปทางตามากระทบเข้า เสียงมากระทบทางหู ก็รู้สึกจะตื่นเต้นเป็นกิเลสปรุงขึ้นมา

เพราะฉะนั้น ท่านก็บอกว่า เรื่องความว่างจากกิเลสนี้ ก็ไม่ค่อยมีพระเอามาพูดมาสอน จะพูดชวนแต่เรื่องทำบุญ

ทำทานไปวัน ๆ ให้อุบายมโหรีมโหรี

จนกระทั่งเขามีเรื่องเล่าว่า คนจีนอาแป๊ะ แก่ไปฟังเทศน์ พระก็เทศน์เรื่องทำบุญบริจาค แต่แล้วพอเทศน์ลงจากธรรมาสน์ก็มาถามอาแป๊ะ

“อาแป๊ะ ! ฟังอ้าวเทศน์เข้าใจไหม ?”

อาแป๊ะก็บอก “อ้อ ! เข้าใจดีตลอด”

พระก็ถาม “อ้าว ! เข้าใจว่าไง”

ก็ฟังแล้วทั้งหมดทั้งสิ้น “ลื้อก็เทศน์ให้อ้าวให้ลื้อ” เท่าที่ฟังมานี้ คือบอก ว่า พระเทศน์ให้บริจาค

เป็นเรื่องใหญ่ แล้วเดี๋ยวนี้รู้สึกเป็นเรื่องที่วัดต่าง ๆ ชอบเทศน์เรื่องอะไร ? มหาชาติ เทศน์พระเวสสันดร คือ เขาเทศน์แต่เรื่องให้ทาน ส่วนในเรื่องลึกซึ่งถึงโลกุตระเรื่องว่างจากกิเลส ว่างจากตัวกูของกู ที่จะเอา จะมี จะเป็น นี้ไม่ค่อยได้เทศน์ได้สอนถึงกัน สรุปเรื่องลึกซึ่งพวกนี้ก็จะค่อย ๆ เลือนราง ไม่มีโอกาสจะได้ยินได้ฟัง ได้ถ่ายทอด ได้เผยแพร่ คือจัดเทศน์นี่น้อย ที่จะมีการจัดเทศน์เรื่องสุญตา เรื่องความว่างจากกิเลส ว่างจากความมีตัวตน ที่หมายมันอยู่ตลอดว่ากูจะเอานั้น กูจะเป็นนี้ มันเป็นอย่างนั้นทั้งวันไม่ได้หรอก เดียวมันเป็นโรคประสาทตาย

ดังนั้น พระพุทธเจ้าจึงตรัสต่อไปว่า ในกายภาคหน้าสูตรที่ลึกซึ่งความว่างจากกิเลสนี้ เมื่อจะมีใครนำสูตรเหล่านี้มากล่าวอยู่บ้าง เขาก็จะไม่ฟัง

ด้วยดี จะไม่เงี้ยวหูฟัง จะไม่ตั้งจิตเพื่อรู้ยังลึกทั่วถึง และจะไม่คิดว่า เป็นสิ่งที่ตนควรศึกษาเล่าเรียน

ส่วนสูตรเหล่าใดที่เป็นนักกวีแต่งขึ้นมาใหม่ เป็นคำร้อยกรอง ประเภทกาพย์กลอน มีอักษรสละสลวย มีพยัญชนะอันวิจิตร เป็นเรื่องนอกแนว เป็นคำกล่าวของสาวกรุ่นหลัง เมื่อมีผู้นำสูตรที่เป็นนักกวีแต่งขึ้นมาใหม่นั้นมากล่าวอยู่เมื่อไหร่ พวกเธอทั้งหลายก็จะเงี้ยวหูฟัง ด้วยดี จะตั้งจิตเพื่อรู้ทั่วถึง ในบทกวีคำกลอนเหล่านั้น แล้วก็จะถือว่าเป็นสิ่งที่ตนควรเล่าเรียนศึกษาอย่างยิ่ง

พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่านี่ ภิภษุทั้งหลาย ความอันตรายของสูตรส่วนที่ลึกซึ้ง ที่เป็นคำสอนของตถาคต เป็นคำสอนที่ลึกซึ้ง มีความหมายที่ลึกซึ้งถึงขั้นโลกุตระ ว่าด้วยเรื่องเฉพาะสัจจตา ก็จะมีขึ้นด้วยอาการอย่างนี้แล

คือ ไม่อยากฟังเรื่องที่ลึกซึ้ง จึงอยากฟังเรื่องสบายสนุก รื่นหูไพเราะ ด้วยสำนวนภาษากวี เดียวนี้เราฟังเทศน์ในโทรทัศน์นี้ จะมีพระนักกวีแต่งกลอนเทศน์ยับจบ กลอนพาไปหมด ทีนี้คำกลอนที่จะแต่งให้ลึกซึ้งได้มีไหม? “มี” แต่ถามว่าส่วนใหญ่ ฟังเพลิน ๆ พอรู้สึกว้า แหมม ! องค์กรนี้เทศน์สละสลวย ฟังระรื่น แล้วก็จำได้แม่น แล้วก็อยากจะศึกษาให้รู้สึกไปตลอด แล้วก็ถ่ายทอดกันแบบเป็นคำกลอนบทกวี ภาษาประพันธ์ไปเรื่อย ๆ หนัก ๆ หลักสูตร พระสูตรที่แน่นลึกซึ้ง ก็อันตรายหายไ้

เดี๋ยวนี้ยิ่งกว่าที่จะมีบทกวี ที่จะทำให้อันตรายของพระสูตรที่ลึกซึ้ง ที่ว่าด้วยเรื่องโลกุตระ ว่าด้วยเรื่องให้พยุ่งจิตใจนี้อย่าอยู่ใต้อำนาจของโลก โลกมันมิได้มีเสีย มีบวกรมีลบ มีสมหวังผิดหวัง มีแพ้มิชนะ ถ้าเรายังไม่ทำใจให้รู้จักเหนือพวกนี้ เราก็อยู่ใต้โลก พอได้ก็ฟู พอเสียก็แฟบ

สมหวังก็ฟู ผิดหวังก็แฟบ หนัก ๆ เข้าชีวิต
อยู่ในโลกแห่งความฟู ๆ แฟบ ๆ นี้เขาเรียก
คนอยู่ใต้โลก อยู่ในโลก ตอนนี้นั้นหวยออก
นี่ พวกที่ถูกก็ฟู พวกที่โดนกินก็แฟบ แฟบ
ทั้งจิตใจ แฟบทั้งกระเป๋า แล้วก็ แหม ! ชอบ
เอามาอวดกัน งวดนี้ใครเฮ ! ใครถูก แหม !
แล้วก็บางคนนี่ ถึงกับซ็อกใช้ไหมที่หลาน
สาวเขาปลอมหวยให้ยาย ยายบอกแทน
จะเป็นลมนึกว่าถูกจริง ๆ ที่ไหนได้เจ้าหลาน
ก็จะติดคุกเพราะหลอกยายอยากจะได้
มอเตอร์ไซด์หรืออะไรของเขาหรือ
โทรศัพท์นี่ เขาก็ทำ

นี่พวกที่อยู่ใต้โลก ที่ใจไม่ว่างอยาก
จะเอา จะมี จะเป็น กูจะต้องได้มอเตอร์-
ไซด์ กูจะได้วิธีดี ก็แต่งเรื่องแต่งราวเติม
แต่งอะไรกันให้วุ่นวายไปเปล่า ๆ

แล้วตอนนี้พวกอยากได้ลาภ เงิน
ทองเข้าวัด ก็ทำอะไรพิสดาร ลักให้โยม
บ้าง ตั้งสำนักเสกเป่าสัก วัดอะไรนะ
บางขุนเทียนนอกอะไรนี่ ไอ้อ ! ทำอะไร
ไม่รู้น่าเกลียดรอบวัด ทำปลัดขิกอะไร
ต่าง ๆ ตัวเป็นเสื้อบ้าง เป็นนกกบ้าง แล้ว
ผลที่สุด เมื่อวานนี้ทุบกันใหญ่ ทุบทั้งก็
เสียเงินเปล่า ๆ ไม่ได้อะไร **พวกพลัดจาก
หลัก เทียวคล้ำหาฤทธิ์**

เดี๋ยวนี้วัดต่าง ๆ ก็พยายามเสริม
ฤทธิ์ ไม่อยู่กับหลักสุญตา ไม่อยู่กับหลัก
โลกุตระ แกว่งไปหาตามโลกที่เขาอยู่ใต้
โลก ใต้ลาภสักการะมรรคผล ตอนนี่
สิ่งที่ขึ้นสมองที่สุดของมนุษย์ก็คือ

**ตำแหน่งอำนาจ ผลประโยชน์ พวกนี้
เป็นของโลก ๆ แล้วใจมนุษย์ก็จะอยู่ใต้
พวกนี้ ทำยังไงจะได้อำนาจ ทำยังไงจะ
ได้มีตำแหน่ง ถ้าได้ตำแหน่งแล้วทำ
ยังไงจะอยู่ในตำแหน่งนาน ๆ แล้วทำ
ยังไงจะได้ใช้ตำแหน่งแสวงหาประโยชน์
เข้ากระเป๋า**

เห็นไหม ! เอาป่าไม้ไปให้บริษัท
เอกชน พวกข้าราชการท้องถิ่น ทั้งป่า
ไม้ทั้งกรมที่ดิน แสวงหาผลประโยชน์ต่อ
ชาติ จนทำลายป่าไม้ของชาติ แต่ในที่สุด
ตอนนี้ทำลายใคร ตัวเจ้าหน้าที่จะเป็น
กรมที่ดินป่าไม้ขอนแก่นคงจะลำบากกัน
น่าดูแล้วแหละ คงตกนรกรำไร ๆ ไปแล้ว
คือ นั่งร้อนกร้อนใจ นายกข สั่งพลเอก
อนุพงษ์ หรือรัฐมนตรีฯ มหาดไทยสั่งให้
15 วัน ต้องรายงานให้จบ มันโกงตรง
ไหนหมกเม็ดมาตรงไหน ใครที่ไม่เอาบท
การคัดค้านของประชาชนใส่มาด้วย
ทำไมเอาแต่ว่าผ่าน ๆ ประชาวิจารณ์
ผ่านหมด

ในที่สุด ก็มี กลุ่ม นักศึกษา
ประชาชนลงไปสำรวจ ลงไปดู บอกว่า
ตอนแรกเป็นป่าแห้งแล้ง ไม่มีแหล่งน้ำ
พอไป ๆ ก็กลายเป็นต้นน้ำสมบูรณ์ ป่าน
นี้คงจะนั่งหาทางออกเอาตัวรอดยังไง
จะเอาความผิดไปโยนให้ใคร ให้ อบต. ให้
ผู้ใหญ่บ้านกำนัน ให้ที่ดินอำเภอ-จังหวัด
ผู้ว่าฯ รองผู้ว่าฯ นายอำเภอ **อำนาจผล
ประโยชน์ในตำแหน่ง พวกนี้แกว่ง**

ความในสันดานจิตใจมนุษย์ จิตจะไม่ว่างจากการใช้อำนาจใช้ตำแหน่ง
แสวงหาผลประโยชน์อย่างโลก ๆ ไม่ค่อยจะแสวงหาสิ่งที่มาของธรรมะ

ธรรมะแท้ทั้ง ตักตวงแต่ผลประโยชน์อำนาจและตำแหน่ง
แกว่งหากันอยู่อย่างนั้นแหละ เวลาพระมาเทศน์ เดียวนี้ก็ไม่
ค่อยมีใครแกว่งตุ้มแกว่งชันมาตักกัน ตั้งเก้าอี้ไว้ตั้งเยอะ
ก็ไม่เต็มสักที พวกที่ธรรมมันเยอะ พวกตักตวงหาธรรมไม่
ค่อยมี บริการห้องแอร์ก็แล้ว อะไรก็แล้ว น้ำอ้อยก็เคยเลี้ยง
เมลอนก็เคยแจก ทั้งแจกทั้งแถมก็ยังไม่มาตัก ไม่ตักไม่ตวง
กัน มีแต่ทิ้งเททิ้ง พวกเททิ้งศีลทิ้งธรรมนี้ ไปอยู่ที่ไหนกันรู้
ไหม ? ส่วนใหญ่ก็หลบไปอยู่ในคุก ตายก็ต้องลงไปอยู่ในนรก

นี่แหละ ตักตวงลาภผลประโยชน์อำนาจ แหม ! เวลานี้ก็แสวงกัน
เหลือเกิน บางคนก็เห็น ๆ อยู่นะ เป็นนายกฯ ก็โดนฟ้องโดนร้องสารพัด
เรื่องทุกซั๊กกันจะตาย แต่ได้อำนาจได้ผลประโยชน์ได้ตำแหน่งชอบเหลือเกิน
โยมว่า ที่นายกฯ ที่หนี ๆ กันไป แล้วถ้าเขาบอกให้อำนาจให้ตำแหน่งให้
ประโยชน์อีก โยมว่าเขาอยากจะมานั่งต่ออีกรอบไหม ? (มา) ไฉ้ ! เดาใจ
ถูกเลยนะ เพราะหัวใจคล้าย ๆ กันหรือเปล่า

แต่ได้ไปแล้ว นี่ใช้อำนาจใช้ยศใช้ตำแหน่งแกว่งไปหา
แต่ประโยชน์ ไม่ได้ใช้อำนาจใช้ตำแหน่งสร้างเกียรติยศ สร้าง
เกียรติศักดิ์ สร้างผลงานให้ประเทศชาติเจริญ ถ้าทำอย่างนี้
มันก็ไม่มีปัญหาอะไร มีแต่จะได้บุญได้กุศลได้บารมี

ถ้าเราไม่มีตำแหน่ง ไม่มีอำนาจ ไม่มีผลประโยชน์ แต่เราก็อยู่ของเราอยู่พอกินพอใช้ พอเพียงพอที่จะหล่อเลี้ยง ชีวิตอยู่ได้ แล้วมีความสุข ไม่ต้องมีทุกขลาภ...”

แต่นั้นแหละ พอธรรมะอันตรธาน
เทอธรรมะทิ้ง และพวกนี้ไม่เคยเงี้ยวพ่วงว่า
เวลาจิตว่างจากกิเลสมันเป็นยังไง เวลา
ฝึกใจให้อยู่เหนือโลก เหนือได้เหนือเสีย
เหนือบวกเหนือลบนี้ ผิดหวังสมหวังนี้
มันมีสภาพจิตใจเป็นยังไง การไม่ได้สัมผัส
เปรียบเทียบ ให้อึ้งลงไปเสียว่า ถ้าเราไม่มี
มีตำแหน่งไม่มีอำนาจไม่มีผลประโยชน์
แต่เราก็อยู่ของเราอยู่พอกินพอใช้ พอ
เพียงพอที่จะหล่อเลี้ยงชีวิตอยู่ได้ แล้วมี
ความสุข ไม่ต้องมีทุกขลาภ

การได้แบบนั้นเขาเรียกทุกข-
ลาภใช้ไหม ? แปลว่า ได้ลาภแล้วเป็น
ทุกข์ เพราะเขากำลังเห็นกงจักร
เป็นดอกบัว เขาดอกบัวมาเป็น
กงจักรปั่นหัวเลือดออก เขาก็ยัง
ไม่ใช่ ๆ กงจักร นี่ ! มันดอกบัว
ของฉัน

ความรู้สึกนึกคิดแปลก ๆ แบบนี้
มันเข้ามาสัมผัสอยู่ในจิตใจจนใจไม่ว่าง
จากความนึกคิดที่เป็นกิเลส ทั้งตัวโลก
พอใครขัดขวางก็โกรธ พอโกรธขึ้นมาก็
ทำไง ๆ

เพราะฉะนั้น **วงจรกิจเลส คือ ทั้ง
โลก ทั้งโกรธ ทั้งหลง มันก็หมุนตัวเลย**

ตอนแรกโลกก่อน พอโลกแล้วใครขัด
ผลประโยชน์โกรธ พอโกรธแล้วทำ
ยังไง ? ไปฆ่าเขา ฆังหรือเปล่า พอฆ่า
เขาติดคุกติดตาราง ตัวอย่างฆ่า 8 ศพ
ที่ทางใต้เห็นไหม เอาที่ดินเขาแล้วยัง
ฆ่าเขาอีก อะไรก็ไม่รู้ที่เกิดมา

อย่างยายน้ำมนต์นี้แกโลกใหม่ ?
แต่งงานบ่าบอะไรเดือนหนึ่ง 4 รอบ 5
รอบ เออ ! แล้วตอนหลังนี้ พอคนนั้นมา
ชู้ตัว คนนี้มาชู้ตัวเจ้าทุกข์มาเยอะ คงนั่ง
ตจิด ๆ โกรธตัวเองเสียใจว่า เราไม่น่าไป
ทำเขาเลย คิดได้ก็สายเสียแล้ว แต่ถ้าเขา
เคยเงี้ยวพ่วงบ้างว่า เขาเคยจิตใจจดจ่อ
อยากจะทำให้อึ้งให้ถึงแก่นถึงราก
ลึก ของธรรมเขาจะไม่เปลืองใจไปทำ
พวกนั้นเลย นี่เพราะได้ชิมได้สัมผัส
รสของการอยู่อย่างว่างจากกิเลส ถ้า
ว่างจากกิเลสแล้วยังฝึกให้อยู่เหนือ
อารมณ์ของคนโลก ๆ ที่ชอบสมหวัง
ชอบได้สรรเสริญ ชอบได้ลาภ ชอบได้
ยศ แล้วมันไม่ได้ตามอยาก มันก็จะ
เกิดปัญหาตามมา

ทุกวัน ๆ โลกจึงหมุนผันปั่นป่วน
ทำให้คนนี้ถูกยั่วชวนให้โลกกันหนักขึ้น
ไอ้ฮือ ! เดียวนี้นะลองนั่งทนใจดูฝืนใจดู
อ่านหนังสือพิมพ์ก็เห็นโฆษณาพระเครื่อง

แทบทุกฉบับ ดูโทรทัศน์ก็โฆษณาแต่เรื่อง
ไฉนนั้นสวย ไฉนงามทาแล้วผิวผ่อง เรานี้
โชคดีไม่ต้องทามันหรรอก ไปออกทีวีเจ้า
พวกนั้นยังบอกหลวงพ่อกับ ! แต่งหน้าหน่อย
ไหม ? เราบอก โอ๊ย ! แต่งธรรมะมาพร้อม
แล้ว หน้าไม่ต้องแต่งหรรอก เขาบอกเดี่ยว
หน้าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ บอกเป็นยังงี้
ก็ช่างหัวมัน มันจะดูหน้าหรือดูเนื้อหา
สาระ ที่เราพูด แหม ! เห็นหน้าขาว ๆ
พูดไปพูดมาหายหัวไปไหนแล้วไม่รู้
“นะจ๊ะ ๆ” พูดเพราะหน้าขาว แล้วหาย
ไปแล้ว พอเจ้าคนเจอเราตัวดำตากแดด
ทุกวัน แหม ! เขาก็ทักไม่ถนอมน้ำใจ นำ
จะค่อยพูด **“ท่านคล้ำไปนะ” “โอ๊ย !
ทำไมดำปัดไม่เหมือนพระวัดธรรมกาย”**
นั่นไปนั่นอีกเอาเขามาเปรียบเทียบอีก

นี่เรานี้เมื่อไหร่จะหลุดจากวงจร
ที่เป็นของปลอมของเนื้อหาสาระ แบบบท
ประพันธ์กวี ซึ่งเป็นเรื่องเคลือบเนื้อหา
สาระที่ลึกซึ้ง ปิดบังเป็นม่านพรางให้สูญตา
โลกุตรระไปอยู่หลังม่านระหมด เพราะเรา
เอาความรู้ลึกซึ้งชอบใจ แบบชอบฟังแบบนี้
อีกแบบไม่ฟัง อีกแบบที่ทำให้เราอยู่เหนือ
โลกแล้วสบายกลับไม่ฟัง แล้วไม่อยากจะ
ฟังทั้งพระและโยม นี่พระพุทธรูปเจ้าท่าน
ตรัสนะ ไม่ใช่เอาตัวมาว่าเอง ว่า **“กาลนาน
ต่อไปจะมีแต่พระรุ่นหลัง แต่งกลอน
แต่งโน้มนแต่งนี้ขึ้นมา”** แล้วก็พูดง่าย ๆ
ว่า พระไตรปิฎกไม่อยากจะอ่าน อยาก
จะอ่านธรรมดิดีปีก ธรรมะเคลือบผิวของ

พระมหาสมปองบ้างอะไรอย่างนี้

ถ้าเป็นนักประพันธ์รุ่นหลัง นักแต่ง
กลอนรุ่นหลัง เดียวนี้ฟังดูบางสถานี พูด
แต่กลอนหมดเลย กลอนพาไป นอกสู่
นอกทางซะก็เยอะ แต่ว่าเอาละ ! ท่าน
เหล่านั้นก็ยังมีดีที่ยังทำหน้าที่ประยุกต์
บ้าง แอ้วพหลายบ้างที่จะให้หลักธรรมง่าย
ขึ้น แต่ว่าถ้าจะมั่งง่ายเอาแต่เรื่องง่าย ๆ
แล้วไม่ได้ใส่ใจเรื่องลึกซึ้ง มันหนักเข้า ๆ
ธรรมะที่ลึกซึ้งก็อันตรธาน เราทำให้ธรรมะ
ลึกซึ้งของพระองค์อันตรธาน ไม่สนใจที่
จะเงี่ยหูฟัง ไม่ตั้งใจฟังที่จะรู้ถึงลึกซึ้ง
รอบคอบ ไม่อยากจะเอามาเพื่อสืบต่อ
ด้วยให้ลูกหลานได้รับรู้รับทราบเรื่องลึก ๆ
นี้ไว้บ้าง **จะได้แยกแยะออกว่าคนอยู่ได้
โลก กับคนอยู่เหนือโลก คนรู้จักโลกุตร
ธรรม กับคนมุดตัวต่ำจนธรรมเลยหัว
ไปไหนหมดไม่รู้ ไปหาของอะไรที่มา
ขึ้นชอบกัน**

ตอนนี้ชักชอบวัดที่จัดอะไรแบบมี
ของแปลก ๆ บางคนบอกทำไมไม่ไปวัด
นั่น อู๊ย ! ท่านไปดูสินรทสวรรณคดี มีปิ่นต้น
จิว มีอะไรต่ออะไร ใครเคยไปวัดไฟโรง
จิวไหม ? และวัดอะไร ? พี่ชอุตม อะไร
พรรค์นี้เขาจะทำ เดียวนี้วัดที่มีพญานาค
มีพิฆเนศ ทำวรมหาพรหม ไม่รู้เต็มไปหมด

พระพุทธรูปเจ้าเสด็จกลับมาจำไม่
ได้ใช้วัดเราหรือเปล่านี้ใช้หรือไหมนี้ แลมี
อะไรแปลก ๆ เข้ามาแทรกแซง เหมือน
กลองที่เนื้อเก่ามันผุ มันแตก มันปริ ก็หา

ตัวใหม่ไม้ใหม่ไม้อื่น อัดเข้าไป ๆ จนวัดแทบจะไม่เหลือบรรยากาศ ของความสงบว่างเย็น เข้ามาแล้วเต็มไปด้วยอะไรก็ไม่รู้ รกหูรกตาไปหมด แทบจะไม่มีช่องว่างต้นไม้ให้อยู่เลย **ทั้งที่พระพุทธเจ้าประสูติ ก็โคนต้นไม้ ตรัสรู้ก็โคนต้นไม้ สอนสาวกก็สอนตามโคนต้นไม้ แม้ดับขันธ-ปรินิพพาน ก็ไม่ได้ดับที่โรงพยาบาลหรือปราสาทราชวัง ดับที่โคนต้นไม้**

กิเลสปรุงแต่ง สร้างของแปลกในวัด แข่งขันกันบางวัด เอาขวดเปียร์มุงหลังคา วัดอะไรนะ ? (วัดพรหมนิมิตร์ จังหวัดนครสวรรค์) ใช้ขวดเปียร์มุงหลังคาโบสถ์ มองดูก็แลเขียววับ ๆ เหมือนกัน ต้องหากันนำดู บางวัดก็แหม ! ตั้งพระพุทธรูป 3 หมื่นองค์ ใครเคยไปวัดหลวงพ่อฤาษีลิงดำไหม ? กระจกวาวไปหมดเลย เข้าไปแล้วเหมือนกับเมืองอะไรก็ไม่รู้ ปัญหาใหญ่ว่า อัดแทรกเข้าไปในวัดนี้ มันจะทำให้เนื้อไม้ของเดิม เนื้อหาสาระเดิม จะคอยอันตรายหายไป คิดดูนะถ้ากลองลูกนั้น นานไปก็ไม่ต่างอะไร กับเนื้อหาสาระ

“ธรรมเกเรี” เคยได้ยินไหมคำนี้ **ธรรมเกเรี คือ ล้นช่องกลองธรรม** กระท่อมคือมักจะก่อนนี้ ก่อนที่จะแสดงธรรม เขาจะล้นช่องล้นกลอง เรียกว่า **ธรรมเกเรี** กระท่อมตั้งให้มันก้องไปหมด เพื่อเราใจเจ้าลิเกก่อนจะแสดงเขาต้องออกแขก อะไรต่ออะไรเมื่อก่อนนี้เขาก็ทำ คือ เราใจว่าพอกลองตุ้ม ๆ ๆ เขาบอกลนอนอยู่บ้านไม่ติด

เดี๋ยวนี้ถ้าหากตีระฆังตีกลอง สัญญาณฟังเทศน์ ดีเอากลองทะเล มันก็ไม่มา ก็เลยโดนด่าอีกว่า **“กูจะนอนสบาย ๆ มึงจะตีทำไม”** ไม่รู้เราตี 4 เจ้าพวกข้างวัดเขาจะรำคาญหรือเปล่า เราตีให้เขาลูกทำวัตร

สวดมนต์กัน มันเป็นปัญหาสำหรับ
ธรรมะจะอันตรายาน สมบัติอันลึกซึ้ง
ที่พระพุทธเจ้าค้นพบแสดงไว้ ไม่ใส่ใจ
เงี้ยวหูฟัง อยากจะฟังแต่เรื่องที่มีมันรื่น
หูแบบกวี แต่งกันขึ้นมาเป็นกาพย์
กลอน แล้วชอบติดอกติดใจ

เมื่อก่อนที่วัดนี้ก็มี หนังสือเรื่อง
คำกลอนอะไรยังมี มาเยอะเหมือนกัน
ตอนนั้นก็ไม่มีใคร แต่งก็ไม่เป็นหรอก ก็ไปดู
หุ่นดูนี่จับนี่ไป มันไม่เป็นกลอน **“โกรธ
คือโง่ โมโหคือบ้า”** นี่เป็นกลอนใหม่ ?
มันไม่เป็นละนะ

**“ขยันให้เหงื่อออกทางขุม
ขน ดีกว่าขี้เกียจแล้วยากจน
ให้น้ำล้นออกทางตา”** ก็ไม่เป็น
กลอน แต่งไม่เป็นได้แต่นี้ แต่บางคนเขาบอก
อู้ฮู้ ! กินใจ วลีเด็ดอะไรก็ไม่มีใคร ว่า วลีเด็ด
พระพยอม เขาก็มาพูดกัน เวลาจะไปเทศน์
ที่ไหน เจ้าพิธีกร เขาจะบอกนักเทศน์ชื่อดัง
วลีเด็ดของท่านคืออะไรอย่างนี้ **“โกรธ
คือโง่ โมโหคือบ้า ไม่โกรธดีกว่าจะได้
ไม่บ้าไม่โง่”** แต่ของพรรคนี้คนเงี้ยวหูฟัง
แล้วจำขึ้นใจ

แต่พอพูดว่า ว่างจากกิเลส กัณฐ์
นี้ฟังไม่ออก กัณฐ์นี้ฟังไม่รู้เรื่อง เทศน์
ยังไงก็ไม่มีใครวันนี่ไม่เหมือนวันก่อน แล้วเจอ
บอยนะ เตียวนี่เจอบอย **“หลวงพ่อก ! แก่
ไปหรือใจถึงเทศน์ไม่สนุกเหมือนก่อน**

เออ ! เมื่อก่อนเป็นพระหนุ่มเทศน์สนุก”
จึงบอก **“โยมจะให้เทศน์เหมือนพระ
วันรุ่นได้ไง อายุ 60-70 เข้าไปแล้วนี่
มันต้องรักษาสภาวะอายุเหมือนกัน
เทศน์สนุกคึกคะนองเหมือนแบบ
ก่อนมันไม่ได้แล้ว”**

ก็เจอนะ เจอว่าบอยเหมือนกัน
**“แหม ! เตียวนี่ฟังแล้วไม่สนุกเหมือน
ก่อน”** ไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจอะไรก็ไม่มีใคร ชชอบฟัง
เอาแต่ซ้ำ ๆ เขาให้ข้อคิดไม่เอา เอาแต่ข้อ
ซ้ำ มันก็เลยทำให้ธรรมะที่ลึกซึ้ง พระก็
ไม่ยอมเอามาพูดมาสอน เพราะสอน
ไปไม่เงี้ยวหูฟัง ไม่ตั้งใจให้เข้าใจ ไม่คิดว่า
จะควรศึกษาเรียนรู้ เรื่องนี้มันควรศึกษา
เรียนรู้ เพราะอะไรมันจะดีกว่าความว่างจาก
กิเลส เพราะว่าถ้าไม่ว่างจากกิเลส มีกิเลส
ตลอดเลยนี้ เตียวก็เป็นโรคประสาทกิน
ลองสิ ! งกทั้งวัน อยากได้ของเขาทั้งวัน มัน
จะอยู่ยังไง เห็นผลไมใครก็อยากจะขโมย
ทั้งวัน มันจะมีอะไรวางเปลวก็อยากจะ
หยิบของมันทั้งวัน มีเขาวางโทรศัพท์ไว้
แกไปเก็บได้ เขาประกาศหา แกขอค่าไถ่
5 พัน จำผู้หญิงยายคนนั้นได้ไหม แล้ว
ตอนนี้ยังติดคุกอยู่ เขาก็แจ้งข้อหาลักทรัพย์

ความงกของคนนี้ โอ้ย ! เมื่อตะกี้
ดูหนังสือพิมพ์นะ เขาตุนกัน 30 ล้าน ต้ม
กัน 30 ล้าน โดยเฉพาะเรื่องสบข้านั้น
เข้านี้ เป็นตำรวจเป็นอะไรนี่ ตอนนี้มีมันมี
การทำข้อสอบบรว ะไรกันนี้ แล้วเขาก็มี
จ้างให้สอบให้เขา เจ้าคนรับจ้างก็เหลือเกิน

ตอนนี้การเรียนการศึกษาเราคงไม่เข้มแข็งเหมือนก่อนแล้วละ เพราะว่า มันจ้ำงนุ่นจ้ำงนึ่ง มีซิกแซก ไม่ได้เรียนนะ แต่อยากได้ปริญญาอยากได้ดิกกรี มันก็เป็นดิกกรีหลวม ๆ อ่อน ๆ ความเข้มแข็งหนักแน่นในการเรียนรู้ ถึงรากถึงแก่นมันไม่มี เดี่ยวนี้บางทีจบมาสูง ๆ แล้วทำอะไรไม่ค่อยได้เท่าไร แถมนี่ยิ่งแยเลย

เสน่ห์การศึกษาช่วงนี้ ดรอปอย่างแรง เรียนแพทย์เสียค่าหมาเอาเงินประกันอย่างนี้ ดอกเตอร์ฆ่าดอกเตอร์นั้นเห็นไหมปีที่แล้ว ฆ่า 2 ดอกเตอร์ก่อน แล้วหนีไปโรงแรม ตำรวจไปล้อมก็ฆ่าตัวเองตายอีก เป็นดอกเตอร์ก็หลอกบรรลัษยาวอดดร.สวัสดิ์ แสงบางปลา อะไรนี่ แหม ! หนังสือพิมพ์มันลงก็อ่านแล้ววง “ผู้รู้ถูกหลอก ผู้หลอกเป็นผู้รู้” เฮ้อ ! เขารู้ไปเพื่ออะไรของเขา ไม่ได้สาระอะไรเลยในการเรียนรู้ ทั้ง ๆ ที่เราก็กอยากสนับสนุนในการศึกษา เพื่อให้การศึกษาพัฒนาประเทศชาติพัฒนามนุษย์ แต่มันเป็นการศึกษาที่ได้ดิกกรี มาอวดกัน มาภูมิใจวันได้รับปริญญา หลังจากนั้นก็ไปทำอะไรต่ออะไร ไม่สมกับเสียเวลาไปร่ำไปเรียน บางคนก็ส่งไปเรียนก็ไปขับรถเที่ยว รอดตกเหวกว่าจะเอาศพขึ้นมาได้ก็หลายวัน ไปเรียนกับการไปขับรถเที่ยว เขาแบ่งเวลาเรียนกับเที่ยวไม่ตรงกัน บริหารชีวิตไม่ดี

เพราะฉะนั้น เราต้องหมั่นบริหารจิตใจ ให้มีโอกาสใจว่าง ๆ เย็น ๆ โลง ๆ

อย่าให้แหม ! ตัวกูจะเป็น ตัวกูจะมี ตัวกูต้องสวย ตัวกูต้องรวย พอมองอีกมุมหนึ่งชวยแล้ว กูแก่ กูเจ็บไม่ได้ กั้วตาย กั้วจน กั้วสวยสู้เขาไม่ได้ กั้วแบบนี้จิตวุ่นไหม ? วุ่นมาก ๆ กั้วจนต้องเล่นหวยให้รวย หวยกินจนหนักกว่าเดิมอีก กั้วสวยสู้เขาไม่ได้ แต่งพอกเสียจนเป็นผีไปเลย ยายอะไรจำได้ไหมที่แกตั้งหน้า อายุแกก็ 60 ปีแล้ว ดิ่งไปดิ่งมาตา ค้าง หลับไม่ลง แล้วแกก็ไปแจ้งความ เรียกค่าเสียหายกับหมอ แล้วเขาถูกฆ่าตาย ชาวเขาว่าคงจะเป็นลูกน้องหมอนั่นแหละ เพราะว่าเสียประโยชน์เขา กั้วสวยสู้เขาไม่ได้ พอกไป ปะไป เสริมไป เดี่ยวนี้มันไม่อายเลยนะ **ว่าไอ้สวยนี้สวยแล้วมันเสียวัฒนธรรม สวยแล้วมันเสียขนบธรรมเนียม สวยแล้วมันเสียประเพณีจารีต สวยแล้วมันเสียสมบัติกุลสตรี ก็ยังสวยบ้า ๆ บอ ๆ อะไร ที่เขาบอกผู้หญิงในโลกนี้ขออะไรไว้ก่อน ? “สวยไว้ก่อน”**

อะไรก็ขอสวยไว้ก่อน นี่ถ้าจะมาถือศีลถือธรรม แบ่งกระแจะจันทน์น้ำมันก็ทำไม่ได้ ใช้น้ำมันใช้นี้ก็ไม่ได้เสริมให้เต็มไม่เอา ทั้งธรรมไปเต็มสวย ทั้งธรรมไปเต็มสวยหมด นี่อาชีพในช่วงเศรษฐกิจไม่ดี นี่เขาบอกมีอาชีพหนึ่ง ที่ไม่เคยรายได้ตกต่ำ ร้านเสริมสวย พวกเสริมสวยเสริมความงาม แล้วเดี๋ยวนี้พวกแบ่งพวกครีมอะไรที่มันโฆษณาทั้งวีทั้งวัน เครื่องออกกำลัง

ลดหน้าท้อง อะไรไม่รู้มันโฆษณาทั้งปีทั้งวัน แล้วก็ขายได้เสียด้วยนะ ใครตอนนี่ ใครคิดจับธุรกิจ สวยไว้ก่อน รวย ! ถ้าใครมาจับภาคเกษตรด่ำบ่ด จนเป็นหนี้ ๓กส. อีก ก็เลยคนก็ทิ้งเกษตร ทิ้งภาคเกษตร

ต่อไปไม่แน่นอนะ ผลไม้อาจจะแพงที่สุดเลยก็ได้ อย่างญี่ปุ่นเขาอุตสาหกรรมเยอะ ภาคเกษตรเขาไม่ค่อยมี กลัวยหอมหรือมันตั้ง 100 กว่าบาท ของเรา 20-30 บาท

ในประเทศที่มีแต่น้ำมัน ก็ไม่น่าเชื่อ น้ำจืดกับน้ำมัน ราคาเกือบเท่ากัน ในประเทศที่เป็นทะเลทรายหาน้ำจืดยาก นี่ตอนนี่ไอ้เรื่องสวยไว้ก่อนนี่ นับวันมันพิสดารตายไว้ก่อนก็เอา ขอให้สวยทันก่อนตาย ดัดฟันเจาะรูนั้นเจาะนี่ ผู้ชายก็มีตุ่มหูแล้วนะเดี๋ยวนี้ มีไหมเคยเห็นไหม ผู้ชายใส่ตุ่มหู ผู้หญิงก็เจาะจมูกเพิ่มขึ้นอีก คงตามมาจากอินเดีย อินเดียเขาเจาะจมูก ถ้าเดินไปเกี่ยวอะไรจมูกก็ยกๆ เจ็บฟรี ถ้าคนเราจิตมันวุ่น อยู่กับเรื่องกลัว กลัวจนกลัวตาย กลัวสวยสู้เขาไม่ได้ ก็วุ่นวายไป

แต่ถ้าเราลองมีความรู้สึกบางช่วงไหม ที่เราไม่ได้กลัวพวกนี้เลย จนก็ไม่กลัว เพราะเราก็คงไม่ถึงจะอดตายหรือขนาดหอยไม่มีมือมีเท้า มันยังหากินได้ทุกวัน เรามือดีเท้าดี หากินไม่พอกิน ต้องขอเขากิน ปล้นเขากิน แย่งเขากิน นี่แหละไอ้พวกชิงหอยมาเกิด ไปกลัวอะไรอยู่

เมืองไทย ไม่น่ากลัวอดกลัวหิวกลัวจนเท่าไรหรือ ขอให้ขยันอย่างเดียว

มันต้องกลัวว่า เราเป็นคนขี้เกียจบ้างสิ กลัวว่าฉันจะติดเกียรติดิตระดับหนึ่งของประเทศ กลัวว่าฉันจะบ้าสวยลี้มธรรมาชาติ ของความเป็นไป แล้วเดี๋ยวนี้เขาบอกมันเริ่มมีผลเอฟเฟกต์ (Effect)

ที่ว่า คนที่พอกอัดฉีดอะไรเข้าไปเยอะ พอถึงจังหวะเขาเรียกว่า หนึ่งมันสู้อารแล้ว เวลามันเกิน 70-80 แล้วมันจะลงรูป ! แก่แบบตั้งตัวไม่ทันเลย ลงสว่างตุ๊บ ๆ ๆ เพราะไปพอกไปอัดไว้

เหมือนกลองที่เดิมที่ตะกี้ที่ว่าไม่มันปริมาณนั้นก็อัด ร่างกายเรามันก็จะปริเหมือนกลองนะ แล้วเราก็เอาไอ้หมูมาอัดไอ้หมูมาอัด เพื่อทำให้มันเป็นกลองสวย หน้าสวยผิวสวย แต่ไม่รู้ผลเสียมันมีอะไร ผลข้างเคียงมันเป็นอะไร เหมือนคนอยากจะทำอะไร ด้วยยาประเภทใส่สเตียรอยด์

กินแล้วเดี๋ยวมันหายปวดจริง ๆ แต่หลังจากนั้นผลกระทบทรุดโทรมหมดทั้งร่างกายเซลล์ประสาทเสียหายหมด มันก็เลยทำให้ทำไมเราจะต้องมาเสียด นิ่งกลัวทำไมว่าจะตาย นิ่งกลัวทำไมว่าจะเจ็บ นิ่งกลัวทำไมว่าจะจน นิ่งกลัวทำไมว่าจะสู้เขาไม่ได้ อย่างนั้นอย่างนี้ ก็อย่าแสเอาตัวไปเทียบคนหมู่นั่น เราซื้อเสื้อมาเราก็ใส่ของเราไป เราซื้อรองเท้าของเรามาเราก็ใส่ของเราไป ไม่ต้องไปแสว่า “โธ้ย ! ของมันสวยไว้อย ! ของกูซึกเก่าตกรุ่นแล้วไว้อย !”

เอาแล้วนั่งปรุเป็นกูแพ้วเขาอยู่เรื่อยทำไมละเกิดมาบ้าแข่งขันเหลือเกิน ไม่ได้เป็นนักกีฬาสักหน่อย นี่น้ำใจนักกีฬาเห็นอะไรนะเจ้าตัวดีแบบตฯ เก่ง ๆ ซื้ออะไรนะ ? แพ้วแล้วตกรอบ เขาก็ไม่เห็นมีอะไรนะ เพราะเขาตกรอบหลายรอบแล้ว เขาก็ชนะมาหลายรอบแล้ว ชนะมันก็ไม่พู่ แพ้วมันก็ไม่แพ้ว ถ้าคนเรานั้นมีนิสัยอยู่แบบนี้เยอะ ๆ ชีวิตทั้งชีวิตมันจะร่มเย็นเป็นสุข มันจะสงบ มันจะว่างจากทุกข์

ทำไมเอาทุกข์มาอัดใส่แน่นไปหมด ตักดวงความทุกข์เก่งจัง แต่เทธรรมะทิ้ง พระพุทธเจ้าเลยเปรียบสอนพระราहुล เอาน้ำสะอาดจากขันจากกะลา สาดแล้วเหลืออนิดเดียว พระพุทธเจ้าตรัสว่า...

“ถ้าเทความซื่อสัตย์สุจริต เททิ้งจะ ความจริงใจ ความจริงจัง เหลือแต่กะล่อนปลิ้นปล้อน เจ้าเล่ห์มดเท็จ เท่ากับเทศีลธรรมทิ้ง”

นี่พระองค์ท่านก็สอนพระราहुลว่า อย่างนี้ ถ้าเทน้ำออกจากกะลานั้นก็ไม่เหลือไว้ล้างหน้า ไม่เหลือไว้ล้างไม้ล้างมือ ไม่เหลือไว้ดื่มแก้กระหาย ถ้าสาดศีลธรรมทิ้ง จะไปเหลืออะไรเอาไว้ให้อิ่มอกอิ่มใจ ก็จะนั่งกลัวนั่งหิวอยู่นั้นแหละ อาการกลัวนี่ คือ อาการหิว หิวอย่างร้ายกาจ ทุกข์มากกว่าหิวอาหารอีก

โยมว่า..หิวสวย หิวรวย ทั้ง ๆ ที่กินอิ่มมันก็ยังหิวนี้ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า **“มันเป็นโรคอย่างยิ่ง”** เจ้าพวกโรคหิวสวย หิวรวย หิวชนะ หิวความสมหวัง หิวความชนะ นี่มันเป็นความหิวที่ทรมาณ

ลองให้มันว่างสักชั่วโมงหนึ่ง / ครึ่ง ชม. วันนี้ชิมสักครึ่ง ชม. พรุ่งนี้ขยายชิมไปสัก ชั่วโมง จนเกือบตลอด 24 ชม. เย็น ว่างสงบ ไม่ทุรนทุราย ไม่กระสับกระส่าย ไม่อึดอัด ไม่เร่าร้อน ทำไมชีวิตมุมนี้อันไม่ได้สัมผัส ไปสัมผัสประเภทหิวจะตายทุกเรื่อง กินอิ่มแล้วยังหิวหิวนี้อีก หิวกิน กินเสร็จหิวถามต่ออีก หิวเกียรติดต่อไปอีก พอเริ่ม 3 ก. ก็ต่อได้ ก.4 ก.5

“กิน กาม เกียรติ โกง กัด กัณ” ทะเลาะกันวันทั้งวัน วันทั้งปีทั้งชาติ แต่ว่ามันไม่ได้วันทั้งปีทั้งชาติหรอก มันก็วันเป็นพัก ๆ แต่ว่ามันมาเยอะ มาถี่ มันมาบ่อยกว่าคนอื่นเขา คนอื่นเขานั่งสงบสบายใจเราทำไมทุรนทุรายอยู่ได้ ทำไมเราหิวกระหายบ้า ๆ บออยู่ได้แบบนี้ไม่รู้จักอิมไม่รู้จักพอ เห็นไหมเขาติดคุกติดตะรางกัน รวยจะตาย คุมขัง ศรีศุภอักษรอะไรนี่เห็นเขาบอกว่าติดเท่าไรนะ ศาลตัดสิน 16 ปีหรืออะไร เศรษฐีติดคุกเยอะ เหมือนกันนะ ถามว่าอดีตรัฐมนตรีเกษียร ชูชีพ หาญสวัสดิ์ กิจการรถเมล์ โรงฆ่าสัตว์ เยอะแยะตอนนี้อยู่ในคุก โกงบู้ยตอนน้ำท่วมนะ น้องชายคุณเสนาะ รวยไหม ? รวย ก็ยังติดคุก วิทยา เทียนทองอะไรนั่น ก็อย่างนั้นตระกูลดัง ๆ เข้าคุกกันจ้งเลยตอนนี้ แล้วเข้าตอนแก่ด้วย

แก่นี้ควรเข้าวัดหรือเข้าคุกโยม ? **“เข้าวัด”** โอ้ ! รอดตัวไปเนอะ ใครที่เข้าตั้งแต่อายุน้อย ๆ นะ ถือว่าบุญพาวาสนา

ส่งละเนอะ ไม่ใช่มาเข้าตอหนองอ้อมแล้ว จะฟังเทศน์ก็หลับ จะตื่นทำวัตรก็ไม่ไหว พระเทศน์นานหน่อยก็ แหม ! เมื่อไหร่มันจะจบ กูจะเดินออกก่อนก็อายเขา จิตใจไม่ได้เป็นสุขไม่รู้จะเกิดมางก ๆ หาแต่ไอ้เรื่องภาพมายาทั้งนั้น รวยแค่นั้นเดี๋ยวว่าพอพอถึงจุดนั้นอ้าวกระโดด! ต่อไปอีก กระโดดโลดเต้น ไม่มีวันว่าพอแล้ว

ถ้าวันไหนรู้จักว่าพอแล้ว สบายแค่นี้ก็พอแล้ว รวยแค่นี้ก็พอแล้ว ชนะมาแค่นี้ก็พอแล้ว เจ้าชาวทราย เขาฉลาดเขาชนะ 20 ครั้งรวด เขาต่อต่อต่อใหม่ ? เขารักษาแชมป์ไว้ว่า **“ไม่เคยแพ้”** แต่ถ้าเขาต่ออีกนิดหนึ่ง อีกสัก 10-20 ปี สังขารมันโทรม เขาก็ต้อง ? มันก็ต้องมีตัวใหม่มาชนะ นี่เจ้าศรีสะเกษ เขาจะชนะอีกสักกี่รอบก็ 모르 สักวันก็ต้องเจอตัวเก่งหรือไม่เก่งล่ะ บางทีมันพลาดได้ เขาก็ลงไปนอนให้เขานับได้

เพราะฉะนั้น **อย่าโดนกิเลส รั้วหมัดรั้วแข่ง รั้วขากะทีบทุกวัน ไม่มีการป้องกันตัวป้องกันจิตใจ** อะไรกันเลย เพราะไม่รู้สูตรอันลึกซึ้ง เรื่องความว่างจากกิเลส ว่างจากความเป็นมี รู้สึกว่า กูต้องมี กูต้องได้ กูต้องเป็น ทำไมล่ะ ? ไม่เอา ไม่มี ไม่เป็นไม่ได้เทรอก ทำงานมันตั้งแต่เช้าจรดเย็น โดยไม่หวัง ไม่เอา ไม่เป็น ไม่มี

ไม่รู้ละ ! พวกโยมจะคิดยังไง อาตมาเมื่อก่อน ไปทำงานมันก็ต้องได้เท่านั้น

เท่านี้ เต็มวันทำงานยันเย็น ยันค่ำ ไม่มีใคร
จ่ายอาตมา แถมทำไปทำมาต้องจ่าย
พวกเขาอีก แต่สภาพจิตใจนี้มันต่างกัน
อย่างฟ้ากับเหวเลยอะ ในตอนที่ยัง
ไม่บวชนะ โห้ย ! นายจ้างไม่จ่ายเงิน
ก็อยากจะฆ่าเขา เขายืมเงินไม่จ่าย
ก็อยากจะฆ่าเขา เขากดค่าแรงเรากี่
อยากรจะฆ่าเขา

แต่ทุกวันนี้ทำไปทั้งวัน ยันเย็นยัน
ค่ำ บางวันกลับมาถึงอาบน้ำทุ่มหนึ่งพอดี
ไม่มีใครจ่ายให้ทำแบบ “ไม่หวัง ไม่
เอา ไม่มี ไม่เป็น ทำงานตั้งแต่เช้า
จดเย็น โดยไม่หวังไม่เปิ่น ไม่เอา
ไม่มี” มันต่างกันลิบโลก กะต้องเอา ต้อง
มี ต้องเป็น ต้องได้ ให้กูต่ำไม่ยอม ให้กู
น้อยไม่ยอม ให้คนอื่นมากกูทนไม่ได้ กู
ตาร้อนอิจฉามันแล้ว อะไรกันก็ไม่รู้ทำไม
ต้องง่งุ่นงาย ทั้งปีทั้งชาติ

ทำไม ! ไม่เกิดมาเป็นชาติ ว่าง ๆ
เย็น ๆ กับเขาบ้าง “ไอ้ชาตินรก” ต้อง
ตาตัวเองบ้าง “กูนะไวย ! ไอ้ชาตินรก”
ร้อนกร้อนใจทั้งวัน ยังกับอยู่ในนรกเลย
มีคู่ครองก็ทีแรกก็จับคู่ขึ้นสวรรค์ จะไป
ตีมน้ำผึ้งพระจันทร์ ฮันนิมูนกันที่นั่นที่นี้
อยู่กัน 2-3 ปีตบกันหน้าตาแตก เจนนี่
ล่ะนะ ไปอยู่กับใครล่ะ ? (ชนม์สวัสดิ์อะไร
นั่น) แหม ! ตอนแรกต่างคนต่างพูดว่า ฝ่าย
ชายก็บอก “ไม่เคยอยู่กับใครมีความ
สุขเท่ากับเจนนี่” เจนนี่ก็บอก “รักที่

ที่สุดเลย” ก็ตบกันหน้าตาแตก นี่ไม่ได้
มีเรื่องอะไรไม่มีสาระอะไรเลย ที่พูดกัน
ว่า สุขอย่างนั้น สุขอย่างนี้ มันสุขาก
หรือสุขทิพย์ สุขจริงหรือว่าสุขเจ็บ ก็
เจอกันเลอะเทอะเลือนเปื้อน

มันไม่มีสุขไหนเท่ากับความสงบ
เย็นว่าง “**นัตถิ สันติ ประรัง สุขัง**”
สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบเย็นว่างจาก
กิเลส จากตัวตน ตัวกูของกูมันว่างมัน
เย็น มันไม่ก่อตัวใหญ่เท่านั้นเท่านี้ มันไม่
อวดพองใส่กะใคร มันไม่ต้องมีปมเชื่อง
แล้วมันก็ต้องไม่มีปมด้อย ทุกวันนี้เขามา
นั่งผูกปมกัน กูจะต้องเชื่องกว่ามัน เหนือ
มัน ใหญ่กว่ามัน โตกว่ามัน เหมือนอึ้งอ่าง
พองให้ลูกดูว่า ใหญ่กว่าวัวที่ลูกมันเห็น
ใหม่ ? จนมันระเบิด

เต็ยวนี้พองใส่กันเรื่องฐานะ เรื่อง
ตำแหน่ง แต่งเนื้อแต่งตัว ไม่รู้ว่ามันถึงจุด
นี้ได้ยังไง ใส่ไปใส่มามันก็ทำให้มันขาด
หัวเข่า บางคนนะมันขาดนิดหน่อยก็ยังดี
นะ บางคนมันตันขาดหัวเข่าไหลออกมา
เลย แล้วเขามา นั่งถวายเป็นสังฆทานหัวเข่า
ไหล (เขาจะมาถวายสังฆทานหรือเขาจะ
มาถวายเนื้อหนัง) บางคนก็แหม ! ทำไม
เลือดฝ้ามันแพงหรือไง ต้องนุ่งสั้นตัดเดี่ยว
เออ ! มันน่าจะกาลเทศะจังหวัดพะเยา
ที่บ้าง ก็ทำให้สังคมเราเนี่ย มันแข่งกันสวย
จนเลยเถิด มันเลยเถิดแล้วนะมันสวยกัน
เลยเถิด จนไม่รู้ว่ามันสวยหรือน่าเกลียด

มันสวยหรือน่าเกลียด

โอ้ ! เมื่อวานนี้ ไปที่บิณฑบาต เจอคนแก่คนหนึ่งแต่งตัวจนเหลือเชื่อเลย แต่งจนสาว 16 สู้ไม่ได้ก็แล้วกัน ทำดอกไม้ทัดอะไรก็ไม่รู้ แล้วเดินสวมมงกุฎด้วย 70 สวมมงกุฎ มงกุฎปลอมเทียมอะไรของแก **“เออ ! แกคงคิดของแก กูสวยที่หนึ่ง”** หน้าหัวจะตายอยู่แล้ว ไม่รู้บ้าหรือเปล่าแต่คงไม่ค่อยเต็มอะ น่าจะไม่ค่อยเต็มมีเยอะนะ แล้วแหม ! บางคนนี่เดือนนี้เจอ 2-3 ราย มาจุ่นจ้าน มาถึงก็ **“ท่านจำหน้าฉันได้ไหมนี่”** โอ้ ! มันไม่รู้ก็หน้า วัน ๆ หนึ่ง จะไปนั่งจำได้ โอ้ะ ! ยืนหน้ายืนตา แล้วก็พอกเสียจนไม่รู้ว่าเป็นแกไม่แก นี่เดือนหนึ่งนะซักมีมาบ่อย แก ๆ เพี้ยน ๆ นี่มาบ่อยจังเลย แล้วคุยไม่รู้จักจบ ไม่รู้จักไป โอ้เราจะไล่ก็ไม่ได้ แล้วหนัก ๆ ก็บอก โยมขออภัยนะ ขอกระชับพื้นที่ คนอื่นจะเข้ามาบ้าง แกก็นั่งขวางโลกอยู่นั่นแหละ ไม่เปิดประตูบุญให้คนอื่นเขาบ้างเลย แหม ! แกจะพลอยรู้สึกไม่เต็มแล้วให้เราตวงเต็มให้

เอาล่ะยังงี้ ก็ขอให้ชาวพุทธเงี้ยวฟังเรื่องที่เป็นสาระ เป็นเรื่องของความว่าง ๆ จากตัวตน ตัวกูของกู จากกิเลส และจะว่างจากความทุกข์ เป็นเรื่องที่ต้องรู้ต้องศึกษา ถ้าเกิดมาชาติหนึ่งทุกข์ตลอดรอดท้องให้ตลอด หรือร้องบ่อยกว่าคนอื่นก็ใช้ไม่ได้

จนเป็นคนไม่รู้จัก **“สุขง่ายแล้วทุกข์ยาก”** กลายเป็นคน **“ทุกข์ง่าย สุขยาก”**

มันต้อง **“ทุกข์ยาก แต่สุขง่าย ยิ้มง่าย ร้องไห้ยาก”**

แล้วโยม ! ถ้าลูกเราเขาร้องยากแต่เจ็บง่าย เขาเลี้ยงง่ายสบายเลย แต่ถ้าเขามันร้องง่ายแล้วเจ็บยากปลอมเท่าไรเขาก็ไม่เจ็บ จับกระแทกพื้นแล้วเขาก็ยังไม่เจ็บ อุดปากแล้วก็ยังไม่เจ็บ ทำให้แม่มันต้องลำบาก

เพราะฉะนั้น ก็อยู่ให้มันสบาย ถ้ามาฟังธรรมะแล้วจิตใจโล่งว่างเย็นสบายอาตมาก็รู้สึกว่ **เราที่รักษาเนื้อกลองของพระพุทธเจ้าไว้ คำสอนไว้ ส่วนโยมก็อย่าไปเอาโอ้อ้อเนื้อไม้อื่นมาอุดใส่ศาสนา เขาทำพิธีอะไรกัน ไปกันจังนะวัดที่ทำพิธี เดียวนี้ไม่น่าเชื่อว่าคำชะโนดอะไรนี่ แล้ววัดที่มีพญานาคอะไรอย่างนี้ วัดที่มีหลวงพ่อบรมหวัง วัดที่มีหลวงพ่อบรมหวัง วัดที่มีทำวมหาพรหมจะไปหวังพึ่งอะไรกันนักหนา พระพรหม 4 หน้า 8 ลูกตา เขาเอาระเบิดมาวางแกก็ไม่เห็น โดนคางเค็งบินไปจะมาช่วยอะไรพวกเรานักหนา**

เรื่องความว่างจากตัวตนจะช่วย ให้ทุกข์ลดลง เรื่องฝึกฝนความอยู่เหนือได้ เหนือเสีย เหนือบวก เหนือลบ มากระทบแล้วให้อยู่ตัวเสียบ้าง ไม่ใช่กระทบ

โยม ! อย่าเป็นคน
 ทะนุบำรุงเผ่าศาสนา
 แบบมดแดงเผ่ามะม่วง
 ขอให้ได้มรรคได้ผล ได้ชิม
 รสของมะม่วง ชิมรสของ
 ศาสนา ธรรมรส...”

ได้ก็ฟู กระทบเสียก็แฟบ แกว่งไปอย่างนี้ตลอด เสียชาติเกิด เสีย
 ที่ที่เกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ไม่ได้ศึกษาสาระของ
 ศาสนาเลย ไม่ได้เก็บเกี่ยวมรรคผลเลย ทะนุบำรุงทอดกฐินผ้าป่า
 บริจาคกันโง่ ! แทบเป็นแทบตาย แต่ไม่ได้ประโยชน์ กลายเป็น
 พวกมดแดงเผ่ามะม่วง กินก็ไม่ได้กินเผ่ามะม่วง จนมะม่วงหล่น
 ไปแล้ว ก็หล่นตามลูกมะม่วงไปด้วย ก็นั่นแหละ **ยังโง่นะโยม !**
อย่าเป็นคนทะนุบำรุงเผ่าศาสนาแบบมดแดงเผ่ามะม่วง

ขอให้ได้มรรคได้ผล ได้ชิมรสของมะม่วง ชิมรส
ของศาสนา ธรรมรส เขาบอกว่ารสอื่นที่เราชื่นมื่น
 ชื่นชมกัน เปรี้ยวหวานมันเค็ม แล้วมันก็ต้องตบท้าย
 ด้วย น้ำจืด ๆ โยมว่าจริงไหม ? แกงเผ็ด แกงมัน แกง
 เปรี้ยว เสร็จแล้วต้องดื่มน้ำจืด ๆ มีไหมเอาแกงเผ็ดถ้วย
 หนึ่ง เสร็จแล้วโยมเอาน้ำเผ็ด ๆ มาแก้หนึ่ง ไม่มี มัน
 ต้องตบท้ายด้วยน้ำจืด คือวุ่นไปวุ่นมา เดี่ยวก็ต้องหา
 ความว่างบ้าง หาความเย็นบ้าง หาความโปร่งโล่งบ้าง
 ใครจะไปนั่งแออัดกัน ให้ตัวกูจะเอานั่นเอานี่ อัดแน่น
 ไปหมดเหนื่อยตาย

เอาละวันนี้ก็ขออวยพรให้ทุกคน เงี่ยหูฟังเรื่องความว่าง ๆ
 เย็น ๆ สงบให้เป็นเสียบ้าง เพื่อจะได้รักษาเนื้อกลองคำสอน จะ
 ได้ไม่ไปหลงติดบทกวี กลอน ของนักประพันธ์รุ่นหลังมากเกินไป
 และขอให้ซาบซึ้ง ในคำว่า ว่าง เย็น สงบ และขยับเลื่อนตัวเอง
 ให้อยู่เหนือโลกบ้าง อย่ายู่ใต้อำนาจของความได้เสีย บวก
 ลบ สมหวัง ผิดหวังกันไปเลย เจริญพร.

สื่อกุญแจพิเศษ

ข้อคิด สะเก็ดธรรม

จากหลวงพ่อพยอม

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

เรื่องราวของขลัง

สะเก็ดที่เจ็บปวดเหมือนสะเก็ดระเบิด ก็คือ ประเด็นเรื่องพระเครื่อง เครื่องรางของขลัง ที่คณะสงฆ์ได้ให้กวาดออกจากโบสถ์ เทวรูป สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ก็ขนย้ายออกกันออกสุด แต่ที่น่าสะอิดใจเป็นสะเก็ดเจ็บปวดที่สุด คือ ฝ่ายันต์ของพระระดับชั้นพรหมรูปหนึ่ง ก็ต้องคอยเจียบหายไปด้วย

พุทธศาสตร์จึงอยู่เหนือไสยศาสตร์ ไสยศาสตร์ อาจจะเป็นของอุ้งใจ แต่ไม่ได้ดับทุกข์ทางใจ เพลอ ๆ ไม่ได้จำหน่ายในโบสถ์รายได้ตก น่าจะเป็นทุกข์กันบ้าง ถ้าต้องขนย้ายขนหนึ่กันนี้ ถือว่าเป็นสะเก็ดที่เจ็บปวดกับบุคคล หรือพระสงฆ์องค์เจ้าที่เดินหลงทางเข้าไปในเส้นทางนี้ แล้วเมื่อ

พินวลรุ่นแรก ปี2557

ยอดขายยอดเช่าตก ก็มานั่งรำพึงรำพันหาว่า คนโน้นคน
นี้กฏนั้นกฏนี้ไม่ดี มากดขี่ ก็เพราะไปกั้มหัวให้เรื่องพรรค
นี้มันกดเอา ก็เลยต้องเจ็บปวดจากสะเก็ดระเบิดที่เขาสั่ง
มา

ก็ตั้งใจว่าชาตินี้ อาตมาจะไม่ให้เจ็บปวดกับเรื่อง
นี้เด็ดขาด เพราะจะไม่เสกไม่ทำพวกเครื่องราง
ของขลัง ไสยศาสตร์

เพราะปีนี้ ต้องเรียกว่า เป็นปีสะเก็ดข่าวเรื่องขลัง
ศักดิ์สิทธิ์ คิดเลยเถิดจนกระทั่ง ล็อกเกตเหรียญพินวล ปั่น
ป่วนราคากัน จนขึ้นมาแล้ว ๖-๗ หมื่น

โธ้ย ! เอาผีที่ตายแบบไม่ได้เรื่องได้ราว เอามาปลุก
ระดมกันเป็นผีที่พึ่ง ผีตายโหงเป็นที่พึ่งแล้วจะเอาอะไร
กันแล้ว เจ็บปวดเหลือเกินชาวพุทธเรา เข้าใจหลักศาสนา
แบบไหนกัน เพราะเป็นชาวพุทธพลัดหลักเที่ยวคลำหา
ฤทธิ์ จึงตกต่ำจมมิดอยู่กับฤทธิ์ ไม่ได้ขึ้นเลื่อนลอย
มาหาหลักธรรมคำสอนกัน คิดเป็นอย่างนั้นไป คิดว่า
คงจะสำเร็จแล้วละ.

ทำไมดับ

"บวชไม่สึก ?"

ตอน ๐๒

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

มูม คิดที่ว่าบวชไม่สึก ที่เห็นชัด ๆ แล้วชอบมากด้วย ก็คือ การเป็นนักบวช ไม่มีเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวอวด จะเป็น นาฬิกาเรือนละแสน ละล้าน ๆ แหวนเท่านั้นเท่านี้ ไม่ต้องไปแจ้งรายการทรัพย์สิน ไม่ต้องเสียเวลาไปแจ้ง รายการทรัพย์สินอีก คือ มันคิดตรงนี้แล้ว ไม่รู้จะแส สึกไปว่า ไปหาเครื่องประดับ แต่งหุ่นแต่งนี้แล้วก็วุ่นวาย

อย่างที่เขามีใจกันว่า ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเรา มีนาฬิกา กันเก่าเรือนห้าเรือน ถูกฟอกกันในสภา แล้วก็มาถ่ายรูปหน้า ทำเนียบ ก็เกิดปัญหาขึ้นอีก ปัญหาเหล่านั้นไม่มีสำหรับนักบวช อย่างเรา นักบวชอย่างเราไม่ต้องไปแจ้งยอดทรัพย์สินบัญชีและ ไม่ต้องไปแก้ต่าง ไม่ต้องถูกซักฟอก อภิปราย มันสบายแค่นั้น จะแสไปให้เง่งทำไม สึกไปก็มีแต่สึกหรอ สิ้นเปลืองชีวิตกับ เวลาที่ต้องไปแจ้งทรัพย์สิน ไปแก้ข้อครหาต่าง ๆ นานา

เพราะฉะนั้น มองเห็นแค่เรื่องนี้เรื่องเดียวก็ปลื้มใน การที่ได้อยู่ในร่มผ้ากาสาวพัสตร์ อย่างชนิดที่เรียกว่า **ปัญญา** นั้นมองเห็นแล้วว่า เครื่องประดับตกแต่งที่เขาอวดกันนักหนา **มันคืออะไร ?**

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า มันเป็น **“งูพิษ งูเห่า ที่จะขบกัดเอา”**

นี่ท่านรองนายกฯ ท่านนั้นก็คนหนึ่ง ใส่นาฬิกาข้อมือ ยี่ห้อหรรษาแพง สวมแหวนทองคำขาวเพชร 1 กระรัต คาด ว่ามูลค่าอย่างต่ำสุด ๆ คงอยู่ที่ประมาณ 3-4 แสนบาท ในต่างประเทศก็ยังมีโฆษกประจำตัวผู้นำรัสเซีย ชื่อ นายคิมทริ เพลคอฟ ก็ใส่นาฬิกาข้อมือเรือนทอง 18 กระรัต ยี่ห้อ Richard Mille ซึ่งมีมูลค่าเกือบ 17.5 ล้านบาท ก็ ถูกเรื่องนี้ขบกัดเอาเจ็บปวดอะไรตาม ๆ กัน

เพราะฉะนั้น เราจะโง่ออกไปให้เจ็บปวดให้ถูกขบ ถูกกัด กับเรื่องแจงสมบัติ มีสมบัติ มีเครื่องประดับ ตกแต่ง ให้แสงตาแสงใจ ให้คนอิจฉาทำไม อยู่ อย่างนี้ไม่ได้แต่ง ไม่มีอะไร จีวรก็ไม่มีหลากสีส้น ไม่ ต้องออกแบบอย่างนี้มันสบายกว่ากันเยอะเลย

แล้วจะโง่ไปเจอปัญหา ไปสร้างปัญหา ไป อยู่กับปัญหา แต่อย่างนี้มันอยู่กับปัญญามอง เห็นว่า มันไม่ใช่ส่วนจำเป็นของชีวิต ใ้หนั้นมันเป็น ส่วนเกินของคนที่ต้องการจะมีจะประดับประดา ยศ บารมี มัน จึงกลายเป็นเรื่องสูญเวลาเสียเวลา ไปกับเรื่องพวกเครื่อง ประดับประดา ต้องเก็บต้องดูแลต้องห่วงใยและที่ร้ายที่สุด อาจจะทำลายเพราะเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัว ซึ่งก็มีคนไทย จำนวนไม่น้อย ที่ตายไปกับเครื่องประดับมีค่า นาฬิกาก็ เคยแม้กระทั่งโทรศัพท์ก็เคยฆ่าเจ้าของมาแล้ว ไม่รู้ก็ร้าย

“ อยู่กับปัญญา มองเห็นว่า มันไม่ใช่ ส่วนจำเป็น ของชีวิต...”

เพราะฉะนั้น เราถึงไม่มีโทรศัพท์ ไม่มีเครื่องประดับประดาตกแต่ง
ไม่ต้อง และมันทำให้มีนิสัยประหลาดเกิดขึ้น เราจะซื้ออะไรใช้ “**ประโยชน์
ใช้สอยเท่านั้น**” ประโยชน์ใช้สอยนี้ ไม่รู้จะเอามาทำไม ซื้อของที่ต่อแขน
ต่อขาสัมมาชีพ ดึงว่าไปเลือกซื้อเครื่องประดับมาอวดสวยอวดงาม อวด
ไปอวดมาต้องไปชี้แจงกับ ป.ป.ช. คู่นวนวายเปล่า ๆ

**แทนที่ชีวิตจะเหลือเวลาไว้ทำเรื่องดี ๆ งาม ๆ ทั้งสร้างสรรค์
พัฒนา-สงเคราะห์** ให้มันเต็มพิกัดไม่ถูกเจียดเวลาไปเรื่องอื่น เวลาเรื่อง
อื่นที่เร็ว ๆ อย่างโง่ ๆ อย่างนี้ ๆ มันไม่สามารถมาลือกเราได้ เพราะเรา
รู้ว่า มันเป็นส่วนเกินของชีวิต ของคนที่บ้าสวยบ้างงาม แล้วตัวไอ้สวย ๆ
งาม ๆ นี้ ทำคนเสียเวลาวิบหายวอดทั้งชีวิต และที่เป็นคดีกัน ก็
มากมาย เช่นเพชรของรายหนึ่งหาย ดันไปบอกคนปิ้งไก่ทอดไก่ขโมย
ต้องติดคุกติดตะราง กว่าจะมารู้ทีหลัง ไอ้โฮ ! คนนั้นก็เสียอนาคต เสีย
อิสรภาพไป

ไอ้เครื่องประดับของสวยของงามนี้ ขโมยกันก็เยอะ ฝากันก็เยอะ
หลัก ๆ แล้วสรุปแล้ว ชีวิตไปโง่กับไอ้เรื่องพรรค์นี้ พอเป็นนักบวชเรื่อง
พรรค์นี้แทบจะไม่มา มีอารมณ์เลย ๔๗-๔๘ ปี ตั้งแต่บวชมา **สิ่งที่ดี
ที่สุดของชีวิต** ก็คือ “**ผ้าเหลือง**”

การเป็นนักบวช ถูกคลุมกิเลส ไม่ให้โง่ ทะเยอ
ทะยานอวดมั่งอวดมี อวดร่ำอวดรวยด้วยการเอา
ของสวย ๆ แพง ๆ มาประดับ ตั้งแต่บวชมาไม่เคยจะ
นึกซื้อแม้นาฬิกาข้อมือสักเรือน ในราคาร้อย
บาท พันบาท ไม่เคยนึกซื้อแหวนสักร้อยบาท แสน
บาท ไม่เคยคิดซื้อสร้อยหนักบาท ๒ บาท เวลาที่จะ
เสีย ๆ ไปกับความคิดก็ยังมี

การกระทำ และทรัพย์สินที่จะต้องเสียไปกับใช้ความ
บ้าสวยบ้างาม อวดมั่งอวดมี กิเลสตัวนี้ไม่ค่อยโผล่มาเล่น
งานเรา เพราะผ้าเหลืองที่เราห่มบวชอยู่นี้ มันคลุมตัวนี้ให้
เราได้อย่างยอดเยี่ยม แล้วจะโง่สักไปหาพระแสงอะไร

ถ้าไม่บวชเชื่อว่ากิเลสตัวนี้ จะต้องไล่หัว คนชื่อ “ไอ้ขอม”
แต่มันเข้ามาไล่หัวเราไม่ได้ช่วงเราเป็นพระพยอม

เพราะฉะนั้น พระพยอม จึง “บวชไม่สึก”

รวมแล้ว ไม่ได้จ่ายเลย เรื่องพรรค์นี้ เก็บเงินไว้สร้าง
บารมี ทำอะไรที่เป็นประโยชน์ ต่อเพื่อนมนุษย์ต่อศาสนา
ต่อประเทศชาติ ดีกว่ากันเยอะเลย จึงยังไม่สึก.

สละ

เกิดป่วย

พระพยอม อยากบอก

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

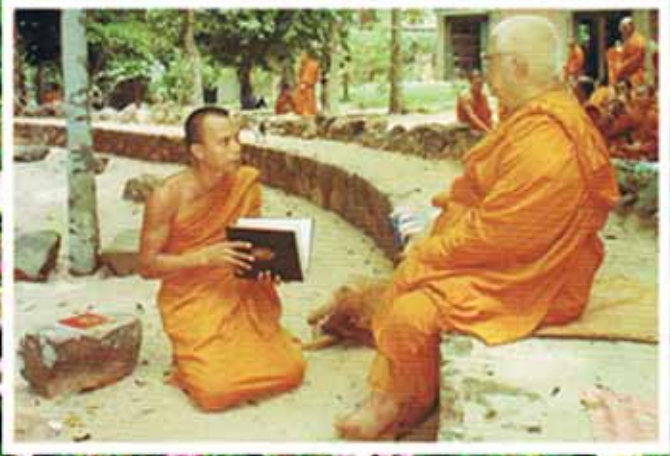
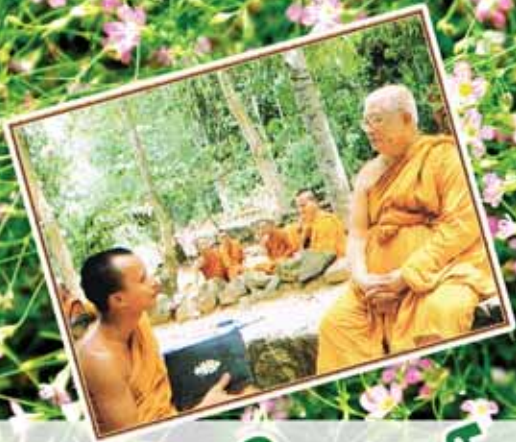
บทเรียนราคาแพง กรณีครูจอมทรัพย์

ในฉบับนี้ ก็คงจะไม่มีเรื่องอะไรเกิน คุณครูจอมทรัพย์ ที่อาตมาเกือบเสียพระไปเหมือนกัน นี่ก็อยากจะเรียโรฎาติโยม เอาเงินไปช่วยครูจอมทรัพย์ แล้วนี่ก็ตำหนิตำรวจว่า **ทำไม !** แอ่อย่างนี้ รังแกกลั่นแกล้งอย่างนี้ แต่ที่ไหนได้ ถ้าได้เรียโรฎาติโยมไปช่วย ฎาติโยมคงให้ เสียพระ หน้าม้าม เดินไป ไหน่น่าจะต้องเอาปีบคลุมหัว

ฉะนั้น จึงบอกว่า **ได้รับข้อมูลข่าวสารอะไร อย่า** เพิ่งรีบรับ **และอย่าเพิ่งรีบปฏิเสธ** ถ้ารีบรับลูกว่า อู๋ย ! ต้องช่วย ๆ เมื่อเขาผิด เราก็ช่วย ถ้ารีบปฏิเสธเพื่อเรื่องนั้น มันดีมีประโยชน์ต้องช่วย เราก็จะเสียโอกาสในการช่วย ดังนั้น ก็ต้องรอจ้งหระ ดูข้อมูลความเป็นมาเป็นไปให้รอบคอบ เพื่อจะได้ไม่เจ็บปวด ไม่เสียหาย ไม่ผิดพลาด

และตำรวจที่ทำหน้าที่สอบสวน ตอนแรกโดน
ด่าแทบจะฆ่าตัวตาย แต่ตอนหลัง ท่านรอง ผบ.ตร.
วิระชัย ทรงเมตตา ก็ได้ประกาศคุณงามความดีของ
ตำรวจสืบสวนรายนี้ แหม่น่า ! เอามาสืบคดีถูกกล้วย
แขกบ้างจั่งเลยว่าจะให้รางวัลท่านก็อนุโมทนา
ใช้ความฉลาดสามารถในการสอบสวน.

จากสวนโมกข์
ถึงสวนแก้ว

สะกิดธรรม

โดย...พุทธทาส

๘๘

อย่ามีอย่าหาไว้
มันเกินกว่าที่จำเป็น ๘๘

ศาสนาทุกศาสนาก็สอนเหมือนกันหมดใน
ข้อที่ว่า จะไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง แม้คำพูดต่างกัน
ความมุ่งหมายจะสอนมันก็เหมือนกัน ว่าไม่โลภ ไม่
โกรธ ไม่หลงนี้ ศาสนาไหนก็ต้องเป็นอย่างนั้น แม้คำ
พูดจะต่างกัน ก็พูดได้อีกอย่างหนึ่งว่า ทุกศาสนาก็สอน
ให้คนเราอย่ากอบโกยให้มันเกินกว่าที่จำเป็น อย่ามี
อย่าหาไว้ให้เกินกว่าที่จำเป็น ที่เขาเรียกว่า สันโดษ หรือ
อย่างอื่นก็มีเรียก แต่ต้องการให้ทุกคนอย่าเอาเกินกว่า
ที่จำเป็น ศาสนาพุทธก็สอนอย่างนี้ ศาสนาคริสต์เขาก็ก
สอนอย่างนี้ ศาสนาอื่นก็สอนอย่างนี้

“...ถ้าทุกคนไม่เอาไว้ ไม่หา ไม่มี ไม่เก็บรักษาเอาไว้ ไม่ยึดครองไว้เกินกว่าจำเป็น คนมันก็ไม่แตกต่างกันมาก มันพอที่จะอยู่ร่วมกันด้วยสันติได้...”

แม้ว่าคำพูดมันจะต่างกัน ดูคล้าย ๆ กับว่าไม่เหมือนกัน แต่ความมุ่งหมายมันเหมือนกัน ถ้าทุกคนไม่เอาไว้ ไม่หา ไม่มี ไม่เก็บรักษาเอาไว้ ไม่ยึดครองไว้เกินกว่าจำเป็น คนมันก็ไม่แตกต่างกันมาก มันพอที่จะอยู่ร่วมกันด้วยสันติได้ แต่ที่ความก้าวหน้าของมนุษย์ มันก้าวหน้าไปตามบาปที่พระเจ้าสาปแช่ง คือ **ไม่ให้รักกัน ไม่ให้เห็นแก่กันและกัน มันก็เลยมีคนที่เขาให้มากที่สุดเท่าที่จะเอาได้ อย่างที่เรียกว่า มือใครยาว ก็สาวเอา พวกหนึ่งมีสติปัญญามาก มีอิทธิพลมาก มีอะไรมาก มันก็เอาไว้เกินกว่าจำเป็นไม่รู้ก็ร้อยเท่า พันเท่า หมื่นเท่า แสนเท่า ล้านเท่า มันก็เกิดความแตกต่างกันมาก ก็จะอยู่ร่วมกันสันติได้อย่างไร นี่เป็นอย่างนี้**

ถ้าประพฤติปฏิบัติตามทางศาสนาทุกคน ปัญหาอย่างนี้ไม่มี คือ คนจะไม่แตกต่างกันนัก แล้วพอที่เหมือนกันว่าเป็นพี่น้องตระกูลเดียวกันได้ นี่กิเลสของมนุษย์มันเจริญทวีเร็วเกินไป จนศาสนาก็รั้งไม่อยู่ อะไรก็รั้งไม่อยู่ พระเจ้าก็รั้งไม่อยู่ จนตายไปแล้วนี่ คนจึงเป็นอยู่ในสภาพอย่างที่กำลังเป็นนี้ นี่ปัญหาของคนมันอยู่ที่นี่ ที่เรียกว่า ส่วนรวมทั้งโลก ถ้าแก้ได้ก็วิเศษ แต่ตอนนี้ยังไม่มีหวัง ก็ยุติเป็นว่า **เรายังจะต้องอยู่ในโลกที่มีลักษณะอย่างนี้ต่อไป และยิ่งขึ้นทุกที**

ความประหยัด

เมื่อพูดถึงเรื่องความประหยัด คนส่วนมากก็มักจะคิดไปว่า ไม่จำเป็นต้องจะต้องอาศัยหลักพระพุทธศาสนา ที่พูดนี้ก็หมายความว่า เขาไม่รู้ว่าหลักพระพุทธศาสนา ก็คือ **เรื่องการประหยัดอย่างยั่งยืนด้วย** ก็ขอให้ไปดูเรื่องต่าง ๆ ในวินัย ในหลักธรรมอีก ในวินัยทั้งปาฏิโมกข์และอภิธัมมาจารย์นั้นแหละ มีอยู่หลายข้อที่ปรับอบัติภิกษุผู้ไม่ประหยัด ผู้หยาบคายต่อเครื่องใช้ไม้สอย ไม่ประหยัดเวลา ไม่ประหยัดเร็วแรง ไม่ประหยัดสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้คุ้มกัน

กระทั่งว่ามีวินัยห้ามไม่ให้ถ่ายอุจจาระด้วยการเบ่งแรง นี่ก็เป็นเรื่อง การประหยัด ประหยัดในฐานะที่เราเป็นคนยากจน ไม่มีหยูกยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ แต่ก็ประหยัดโดยไม่ให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ เพราะว่าการถ่ายอุจจาระเบ่งแรงนั้น เป็นที่มาของโรคภัยไข้เจ็บหลายอย่างหลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็โรคริดสีดวงที่เกิดที่ทวาร เป็นต้น นี่เอามาพูดให้เป็นเรื่องสุดท้าย

พอพูดคำว่า “ประหยัด” ก็ต้องพูดเลยไปถึงคำว่า “สันโดษ” ด้วย เพราะว่าสันโดษนั้นเป็นรากฐานของการประหยัด สันโดษ มีคนเข้าใจผิดว่า ทำให้อ่อนแอ ทำให้เกียจคร้าน ทำให้

ไม่ขยันขันแข็ง นั่นคนโง่พูด คนไม่รู้จักพุทธศาสนาพูด ทั้งที่ตัวเขาเองก็เป็นพุทธบริษัท สันโดษนั้นทำให้เกิดกำลังใจ เมื่อเรามีความอึดใจในส่วนที่ได้มา หรือได้อยู่ นั่นก็เกิดกำลังใจที่หล่อเลี้ยงทดแทนความท้อแท้อ่อนแอความเหนื่อย

เพราะฉะนั้น ท่านจึงวางเป็นหลักไว้ว่า “**สนตุฎฐิ ปรมัง ธนัง**” พระพุทธเจ้าท่านวางหลักอย่างนี้ **ความสันโดษเป็นทรัพย์อย่างสูงสุด คือ ทำให้มีใจเหมือนกับทรัพย์** ทำนองเดียวกับทรัพย์อย่างที่สุด ชาวนาขุดดินที่หนึ่งก็สันโดษพอใจ ว่าขุดดิน ได้ที่หนึ่งเสร็จแล้วไปที่หนึ่ง ก็อึดใจ ที่นี้ ถ้าชาวนาอีกคนหนึ่งว่าอู้ย ไม่ไหว ยังอีกนานกว่าจะเสร็จ กว่าจะปลูกข้าว ออกรวง ไปขโมยดีกว่า มันก็ต่างกันตรงกันข้ามอย่างนี้

สันโดษ คือ สิ่งหล่อเลี้ยงให้จิตใจอึดเอมเปรมปรีดา ปราโมทย์อยู่เสมอ แล้วก็ทำให้ประหยัด ไม่ต้องมีสิ่งที่เกินความจำเป็น

เดี๋ยวนี้เรากำลังมีชีวิตจะมีสิ่งที่เกินความจำเป็นแก่ชีวิต โดยตามกันฝรั่ง โง่กัมหัวตามกันฝรั่งมาหลายรายการ แล้วรายการที่ไปมีสิ่งที่ไม่จำเป็นจะต้อง

มี คือ ไม่สันโดษนี้กำลังจะครอบงำคนไทยเรามากขึ้น เพราะเหตุเหิมเรื่อง
เอิร์ดอ้อยทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ฯลฯ การประหยัดก็มีไม่ได้ ปัญหา
ที่เงินเดือนไม่พอใช้อยู่ในเวลานี้ ก็มีมูลรากอยู่ที่ความไม่ประหยัดอยู่ส่วนหนึ่ง
ด้วยเป็นส่วนสำคัญ ถ้ามีนิสัยประหยัดแล้วก็จะพอ ถ้าแม้ไม่พอ มันก็จะไม่
เดือดร้อน เมื่อความจำเป็นยังอยู่ ถ้ายังไม่พอก็มีความยินดี และพอใจได้เท่าที่
มี ถือเป็นหลักสากลว่า เมื่อเรายังไม่ได้สิ่งเราอยากจะได้ และพอใจได้เท่า
ที่มี ถือเป็นหลักสากลว่า เมื่อเรายังไม่ได้สิ่งเราอยากจะได้ เราก็ต้องยินดี
ในสิ่งที่เรากำลังมีนั้น เด็กนักเรียนที่เคยเรียนในโรงเรียน ก็จะได้ยินคำ
พูดชนิดนี้ เป็นสุภาษิตทั่ว ๆ ไป

เมื่อพูดถึงเรื่องประหยัดแล้ว ก็อยากจะยกตัวอย่างเรื่องในพระไตรปิฎก
มาเลย ว่าพระอานนท์ทำให้พระเจ้าแผ่นดินองค์หนึ่งที่เป็นมิชฉาทิฐิ ไม่นับถือพุทธศาสนา หันมานับถือพุทธศาสนา เพราะการประหยัด

พระเจ้าแผ่นดิน (พระเจ้าอุเทน) องค์นั้นพูดอย่างดูหมิ่นทำทนายอะไร ๆ
ว่าพระนี่โง่งทั้งนั้น แล้วเผชิญไปถามเรื่องว่าใช้จิวรอย่างไร ?

พระอานนท์ก็ตอบไปตามลำดับว่า ก็ใช้ป้องกันหนาวเหมือนกับป้องกัน
 เหลือบ ยุง ลม แดด เหมือนกับมิกฐิ มีจีวรเป็นกฐิ

พระเจ้าอุเทน : ถ้าขาดจะทำอย่างไร ?

พระอานนท์ : ก็เย็บปะอะไรอย่างนี้

พระเจ้าอุเทน : ถ้าเก่ามากจะทำอย่างไร ?

พระอานนท์ : มันก็ตามเป็น ๒ ชั้นเข้า ถ้าชั้นเดียวมันเปื่อยขาด ก็ตาม
 เป็น ๒ ชั้นเข้า

พระเจ้าอุเทน : ถ้าตามแล้วมันก็ยังเปื่อยขาดใช้ไม่ไหว จะทำอย่างไร ?

พระอานนท์ : ก็เอาไปทำผ้าปูนอน พับทบ ทบ ๆ ๆ กันเข้าเป็นฟูกปูนอน

พระเจ้าอุเทน : ถ้ามันเปื่อยเลยว่านั้นไปอีกจนทำอย่างนั้นก็ได้ จะทำ
 อย่างไร ?

พระอานนท์ : ก็เอามาพับทบไปทบมาให้หนาเหลือเล็กน้อยเป็นผ้ารองนั่ง

พระเจ้าอุเทน : ถ้ามันเกินไปกว่าที่จะทำได้อีกละ จะทำอย่างไร ?

พระอานนท์ : ก็ทำผ้าเช็ดเท้า

พระเจ้าอุเทน : ถ้ามันเกินไปกว่าที่จะทำผ้าเช็ดเท้า จะทำอย่างไร ?

พระอานนท์ : ก็นำไปเผาเอาขี้เถ้ามาผสมดินและขี้วัว ฉาบทาฝากุฏิให้
 เป็นของใหม่ขึ้น นี้หมายถึงกุฏิทำด้วยดิน พอนานเข้ามันเก่า มันน่าจะเสียด
 สกปรก เหม็นสาบ เขาใช้ไ้กันใหม่ด้วยน้ำที่ผสมแบบนี้ ต้องมีขี้เถ้าอยู่
 ด้วย นี้ใช้จนกระทั่งเผาเป็นขี้เถ้าไปผสมน้ำขี้วัว ผสมดินไปทาฝากุฏิให้
 ใหม่ให้สวยให้หายน่าเกลียด พระเจ้าแผ่นดินอันธพาล แห่งนครนั้น ก็เลย
 เลื่อมใสพระพุทธศาสนา

นี่ คุณดูความประหยัดตามหลักพุทธศาสนา คือ ประหยัดไปใน
 ทางที่เป็นประโยชน์ ไม่ใช่ประหยัดในทางที่ไม่จำเป็น เช่น ไปประหยัด
 เพื่อจะได้สนุกสนานเอร็ดอร่อย หรือว่า ขี้เหนียวจนไม่ใช้ให้เป็นประโยชน์
 เป็นปุ๋ยมใส่ผ้าทรัพย์ คอยใส่ทรัพย์อะไรทำนองนั้น

ประหยัด ในที่นี้เป็นประโยชน์ **ประหยัดกับประโยชน์** คู่กันไปเรื่อย คู่กันไปเรื่อย จนวินาทีสุดท้าย แล้วมาจากความสันโดษ ไม่แสวงหาสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องมี เอามาให้มันยุ่ง เสียเวลา ก็หา และมีเท่าที่จำเป็น แล้วก็ใช้ให้เป็นประโยชน์จนวาระสุดท้าย ถ้าตั้งใจจะหาเกินจำเป็นนี้เป็นบาป มีไว้เกินจำเป็นนี้เป็นบาป ใช้สอยเกินจำเป็น นี่ก็เป็นบาปอย่างยิ่ง คุณจำไว้ก็แล้วกัน ว่ามันบาปอย่างยิ่ง มันเป็นต้นตอให้ทำผิดทำเลว อย่างอื่นอีกมากมาย หาเกินจำเป็นก็เหมือนมนุษย์สมัยนี้ หาเกินจำเป็น แล้วก็ได้รับร่ำฆ่าฟันกันไม่มีทางจะหยุดได้ นี่หาเกินจำเป็น

หลักพระพุทธศาสนามีอยู่ว่า **อดีตโลภ ติ ปาปโก โลกเกินนั้นลามก ยิ่งโลกเกินนั้น ลามก : อดีตโลภ = โลกเกิน, ติ = ก็, ปาปโก = ลามก** นี่ก็คืออยากแล้วแสวงหาเกินความจำเป็น มีไว้เกินความจำเป็นหรือที่ใช้สอยเกินความจำเป็นก็เป็นของลามก แม้ศาสนาอื่น เช่น ศาสนาคริสต์เถียนเขาก็บัญญัติตัวอย่างนี้ หาเกินความจำเป็นนั้นเป็นบาป เพราะว่าฝืนความประสงค์ของพระเป็นเจ้า ขอให้รู้จักเรื่องประหยัดและสันโดษในลักษณะอย่างนี้

ความพอดี

เดี๋ยวนี้คนใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็นมากขึ้น ถ้าใช้จ่ายแต่สิ่งที่จำเป็นตามหลักของ ปู่ ย่า ตา ยาย แล้ว คนจะไม่รุ่มรวยเดือดร้อนมากเหมือนอย่างที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้

คนไปรับการศึกษามาผิदनิยมผิด มีเสพติด มีอะไรต่าง ๆ เหล่าจะเป็นอยู่อย่างแข่งกับเทวดา ฉะนั้น เงินเดือนก็ไม่พอใช้ เพิ่มอีกเท่าตัวก็ไม่พอใช้ อีก 2 เท่าตัวก็ไม่พอใช้ เพราะความเห่อการเป็นอยู่มันมากออกไป

นี่เพราะขาดศีลธรรม ไม่ประหยัดอย่างที่เรียกว่า “กินอยู่แต่พอดี” ฉะนั้น จึงมีลักษณะเป็นทาสหรือเป็นเปรต อย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เรื่อยไป

เป็นทาส ก็คือว่า กิเลสมันบีบบังคับ ให้ไปหาเงินมา นั่นเป็นทาสกิเลส เป็นทาสเศรษฐกิจ แล้วเป็นเปรตก็คือหิวเรื่อย ตามความหมายของคำว่า “เปรต” เปรตนี้จะบ่อนเข้าไปเท่าไร ก็ไม่รู้จักอิม จะหิวอยู่เรื่อยถึงขนาดที่มีกล่าวไว้ในพระบาลีว่า ต่อกไปให้ภูเขากลายเป็นทองคำทั้งลูก สัก

สองสองลูก ก็ไม่พอแก่ความต้องการของคนคนเดียว คนคนหนึ่งภูเขาทองคำสองลูก ก็ไม่พอแก่ความต้องการของเขา แล้วคนทั้งโลกจะต้องการก็มาน้อยนี้เรียกว่า **หิวอย่างนี้ก็เป็นเปรต**

ในเรื่องเศรษฐกิจ ก็บังคับให้หาหามาเพื่อบำรุง บำเรอ เนื้อหนังความสุขกามารมณ์ อะไรต่าง ๆ เพราะเขาต้องการจะเป็นอย่างนั้น ไม่ต้องการจะกินอยู่แต่พอดี ไม่หลงคำผิด ๆ ว่า “กินดีอยู่ดี” ซึ่งไม่มีขอบเขต เป็นคนชั้นผู้น้อย ก็อยากจะมีความเป็นอยู่ชั้นผู้ใหญ่ หรือผู้ใหญ่ยิ่งขึ้น เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ก็ไม่มีใครมาห้ามได้ ที่จะไม่ให้เขาแสวงหาโดยทุจริต

สำหรับพระพุทธเจ้า นั้น ท่านแนะนำให้ “**เป็นอยู่แต่พอดี**” ใครควรจะทำอยู่เท่าไร มีพอดีเท่าไรก็เอาเท่านั้น ไม่ต้องเท่ากันทุกคน แต่ให้ทุกคนเป็นอยู่กินอยู่ เท่าที่พอดีสำหรับคนนั้น อย่างมีพระภิกษุมีจีวร เครื่องนุ่งห่ม ๓ ผืน กุฏิ ๓ ๗ ฟุต x ๑๒ ฟุต ที่เรียกว่า คีบพระสุคต แม้แต่บาตรก็ไม่มีมากกว่าหนึ่งใบ นอกนั้น ก็ไม่ให้สะสมอะไร นี้เรียกว่า “**กินอยู่พอดี**” สำหรับภิกษุแล้ว สำหรับฆราวาสก็ขยายออกไปได้ ตามสมควรแก่หน้าที่การงานของตน ๆ

เดี๋ยวนี้ ไม่มีศีลธรรม ไม่ต้องการแต่ส่วนจำเป็นที่พอต้องการ ไม่มีขอบเขต ไม่มีที่สิ้นสุด ได้มาก็สุรุ่ยสุร่าย ไม่ได้คิดจะทำประโยชน์ผู้อื่น สิ่งที่เขามาใช้สอย ไม่ได้ใช้ให้หมดค่าของมัน คือ ทิ้งขว้างเสียก่อน

เรื่องเศรษฐกิจส่วนบุคคลนี้ อาตมาเคยเล่าเรื่องพระอานนท์ (เกี่ยวกับการใช้จีวรกับพระเจ้าอุเทน)

เดี๋ยวนี้เราไม่มีศีลธรรม นี่ต้องขอสารภาพว่า แม้ภิกษุสามเณรก็ไม่มีศีลธรรมในข้อนี้ ใช้จีวรใช้อะไรหยาบคาย แล้วก็ยังทิ้งก่อนที่จะใช้ให้ถึงที่สุด อย่างนี้ ที่มันเป็นความเปลี่ยนแปลงของโลก จะโทษกันนั้นก็ไม่ได้ อาตมาก็พูดว่า ถ้าโยมอย่าถวายเป็นมันมากนักก็จะดี ไม่รู้ว่าจะเก็บไว้ที่ไหนแล้ว มันเป็น

ความเปลี่ยนแปลงเข้าใจผิดกันไป ทบกันมาจนกลายเป็นสิ่งที่ไม่น่าดูขึ้นมาอย่างนี้

ที่นี่ ถ้าว่าศีลธรรมแล้ว จะไม่มีการสุรุ่ยสุร่าย แล้วมันมีอาการที่เรียกว่า พอใช้หรือเหลือใช้นี้ ฆราวาสเขามีเสื้อเป็นตู้ ๆ จนต้องเรียกว่า แม่ผีเสื้อ เพราะมีเสื้อมากนัก

ถ้าสุรุ่ยสุร่าย ก็ต้องเป็นทาสแก่เศรษฐกิจของตัวเอง มีความหิวเป็นเปรตแล้วในที่สุดก็จะเป็นทาสทางเศรษฐกิจแก่บุคคลอื่น แก่ประเทศอื่น ฉะนั้น ปัญหาเรื่องขาดดุลการค้าอะไรต่าง ๆ นี้ ก็มาจากคนโง่ สุรุ่ยสุร่ายไม่รักษาข้อธรรมะข้อนี้ เลยทำให้ประเทศชาติต้องเป็นทาสของเศรษฐกิจแก่ประเทศอื่น อย่างที่เรียกว่า ดุลการค้าเสียไปบ้างอะไรบ้าง อีกหลายอย่างไม่ต้องพูดถึงก็ได้ แต่ให้รู้ไว้ว่าเรื่องสุรุ่ยสุร่ายนี้เป็นอันตรายด้วยเหมือนกัน เป็นปัญหาที่เกิดมาจากการไม่มีศีลธรรม แล้วก็มาวางแผนการแก้ไข ปัญหาทางศีลธรรมอย่างที่สุด เราจะชวนให้มีศีลธรรม เขาต้องการจะแต่งตัวสวย ๆ อย่างนี้ มันก็เลยพูดกันไม่รู้เรื่องอยู่อย่างนี้เอง.

 ใคร่ใคร่อยู่ในธรรม

ปริศนาธรรม แบบเซน

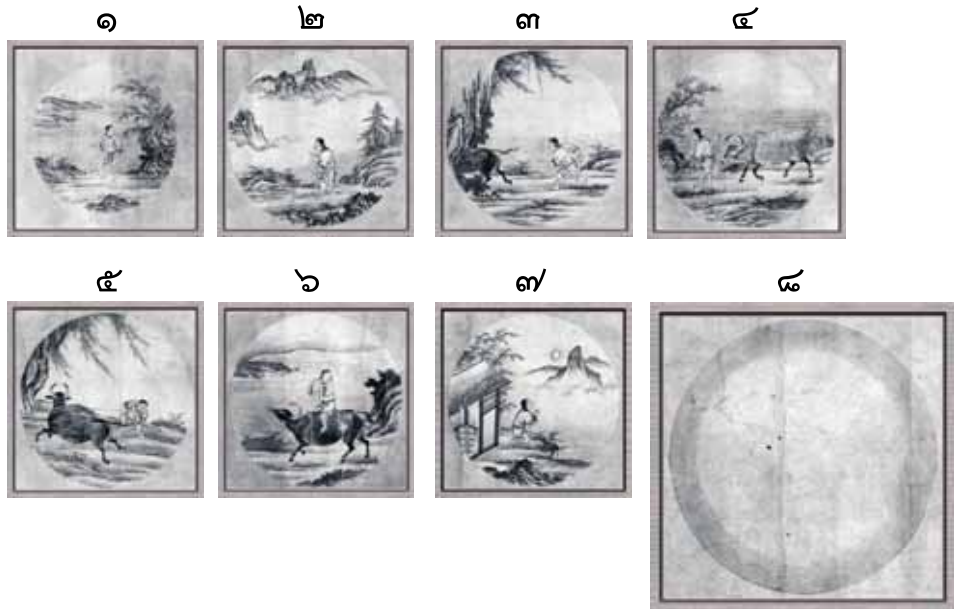
โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

เจริญธรรมท่านผู้สนใจในธรรมทั้งหลาย ครั้งนี้นำเสนอภาพปริศนาธรรมที่มีคุณค่ามากที่สุด คือ **ภาพชุดจับวัว** หรือเรียกว่า **ฝึกวัว** เป็นภาพชุดแกะในแผ่นไม้ของเซอร์แมน และชุดโทรเลขจากนิกายเซน พร้อมกับมีคำอธิบายไว้ค่อนข้างดีมาก

ภาพทั้ง ๓ ชุดนี้ พร้อมกับคำกลอนใต้ภาพของท่านพุทธทาส ท่านได้นำมาให้พระท่านช่วยเขียนไว้ที่ฝาผนังในโรงมหรสพทางวิญญาณ หรือที่นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า โรงหนังในสวนโมกข์ ภาพเหล่านี้ยังมีมากกว่านี้ แต่สำหรับภาพชุดจับวัวนี้ ท่านได้เขียนไว้เป็น ๓ รูปแบบ มี ๑๐ ขั้นตอนด้วยกัน ท่านทั้งหลาย

ปรากฏว่ามีตรงกัน ๒ รูปแบบ คือ เริ่มต้นไปจนจบ
 ภาพที่ ๑๐ เป็นรูปวงกลมว่าง ๆ นี้เป็นสัญลักษณ์ของสุญyata
 อีกรูปแบบหนึ่ง เริ่มแต่ต้นไป แล้วเป็นภาพรูปวงกลมที่
 ภาพลำดับที่ ๘

ภาพที่ ๙ เป็นภาพยอดไม้อ่อน ๆ กำลังผลิคู่กับก้อนศิลา

แต่สำหรับที่ ๑๐ นั้นเป็นภาพแจกของสองตะเกียง

ภาพจับวุ้นน้ำมันต่างกันเป็น ๒ ชนิด ท่านทั้งหลาย

ผู้ตีความปริศนาธรรมควรจะรู้ความหมายให้ชัดเจน ก่อน เพราะผู้คิดทำภาพปริศนาธรรมนี้ย่อมมีความมุ่งหมายไว้ด้วยเช่นกันนี้ จะช่วยให้รู้ธรรมะกว้างขวางให้ลึกซึ้งได้อีกทางหนึ่ง เป็นเครื่องช่วยให้ได้เห็นแจ้งในธรรมะจนถึงที่สุดแห่งทุกข์ได้ สมความปรารถนา จะอย่างไรก็ดี

ภาพปริศนาธรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้ทำขึ้นมีจุดมุ่งหมายให้ผู้อ่าน และผู้พบเห็นอาจเกิดความสามารถตีความหมาย ในทางธรรมได้หลาย ๆ อย่างก็เป็นได้ ตามแต่ภูมิปัญญาของท่านทั้งหลาย ลักษณะนี้ล้วนแต่เป็นเครื่องผดุงศีลธรรมทั้งสิ้น และให้เข้าถึงธรรมะได้โดยง่ายตายทั้งนั้น

เป้าหมายภาพปริศนาธรรมนี้ อยู่ที่ตีปริศนาธรรมออกมาแล้วเข้าถึงธรรมอย่างแท้จริง เพื่อนำชีวิตจิตภายในเป็นพระธรรม ที่เรียกว่า เป็นอันเดียวกับพระธรรมนั้นแหละ ได้เข้าถึงความไม่ยึดมั่นถือมั่นอะไร ๆ เลยโดยประการทั้งปวง

นี้สำคัญอย่างนี้ ให้เรามีชีวิตที่เป็นอยู่อย่างก่อประโยชน์แก่โลกด้วยจิตใจที่อิสระ คล่องตัว เบาใจ ถ้ายังไม่ถึงขั้นนี้ก็เชื่อว่า ยังไม่ได้รับผลที่สมบูรณ์ ตามภาพปริศนาธรรม

กล่าวต่อไปว่า ปริศนาธรรมทุกภาพนี้ สามารถแก้ปริศนาให้จนเป็นสัมมาทิฐิ ดำริชอบจนตลอดสายได้ปลดปล่อยตัวสู่กระแสพระนิพพานได้ นี่แหละญาตีโยม

แนะนำต่อไปอีกว่า การพิจารณาภาพปริศนาธรรม เคยได้ยินท่านพุทธทาสได้อธิบายแก่พุทธบริษัทว่า การจะดูภาพอะไร ๆ ให้ได้รับประโยชน์ที่สมบูรณ์นั้นจะต้องมองว่า

นี่คือภาพอะไร ?

ภาพนี้มีความหมายว่าอย่างไร ?

และภาพนี้ควรนำเอามาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร ?

เมื่อดูภาพแล้วมีความสามารถทำให้ได้ในลักษณะนี้ครบทั้ง ๓ ประการ เหล่านี้แล้ว ก็จะได้ประโยชน์จากภาพนี้อย่างเต็มที่ แต่บุคคลส่วนมากดูภาพปริศนาธรรมนี้แล้วมักดูผ่าน ๆ ไปเท่านั้นเอง รู้เพียงว่าเป็นภาพอะไร ? เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้างนิด ๆ หน่อย ๆ โดยส่วนใหญ่มิได้เข้าใจถึงขนาดลึกซึ้งหรือจริงจังได้ไม่ครบถึง ๓ ประการ เรียกว่า **ไม่ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากภาพเหล่านี้**

ความสำคัญเนื้อหาของภาพปริศนาธรรมแบบนิคายเช่นนี้ อยู่ที่ **ไม่ยึดมั่นถือมั่นอะไร ๆ เป็นตัวตนของตน** เมื่อฟังเพียรตีปริศนาธรรมไม่แตกหรือไม่ออก ให้รู้เห็นชัดไปยังความยึดมั่นถือมั่น เมื่อไม่ยึดมั่นถือมั่น ได้สำเร็จก็เรียกว่า **ตีปริศนาออกโดยอัตโนมัติ** หรือตีปริศนาธรรมแตก ถ้าอย่างนี้ ก็ไม่มีการยึดมั่นถือมั่นอย่างแน่นอน

เพราะการพิจารณาปริศนาธรรมออกมักเกิดการโพล่งโปล่งสว่างกลางใจ เรียกว่า **แจ่มแจ้งแล้ว** ถ้าถึงขั้นนี้ **นี้จะไม่ยึดมั่นถือมั่นอะไร ๆ เป็นตัวตนของตนแต่ประการใดท่านทั้งหลาย**

กล่าวต่อไปว่า การที่จิตเป็นสมาธิเพื่อฟังดูสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ภาพปริศนาธรรมประเภทไหน ภาพอะไรต่าง ๆ กระทบภาพลักษณะในจิตใจ ภาพสัจธรรมที่มีอยู่ในที่ทั่วไป นี้สามารถทำให้เห็นแจ้งได้เหมือนกันตามความเป็นจริงของสิ่งนั้น ๆ ก่อให้เกิดคุณธรรมทั้งหลาย กระทั่งบรรลุนิพพานได้ถึงที่สุด อย่างเช่น ข้อความที่พระองค์ทรงตรัสไว้ มีบันทึกอยู่ในพระไตรปิฎกปัจจุบันนี้ นี้ก็มีมูลมาจากการที่พระองค์ทรงมองเห็นภาพความเป็นจริงอันเป็นสัจธรรมต่าง ๆ นั้นเอง แล้วจึงนำมาตรัสสอนไว้ การที่พระองค์ทรงตรัสรู้จนเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

“ ข้อความที่พระองค์ทรงตรัสไว้ มีบันทึกอยู่ในพระไตรปิฎกปัจจุบันนี้ นี้ก็มีมูลมาจากการที่พระองค์ทรงมองเห็นภาพความเป็นจริงอันเป็นสัจธรรมต่าง ๆ นั้นเอง แล้วจึงนำมาตรัสสอนไว้ การที่พระองค์ทรงตรัสรู้จนเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า...”

นี่ก็เพราะพระองค์ ทรงที่มีจิตปกติ ภาวะจิตเป็นสมาธิขั้นสูงอย่างบริสุทธิ์ ในสภาวะต่าง ๆ จนตีแตกเห็นแจ่มแจ้ง ชัด ปฏิบัติตรงสัมมาทิฐิ แล้วเข้าถึง สัจธรรม โดยสมบูรณ์นั่นเอง ท่านทั้งหลาย

การตรัสรู้ธรรมของพระองค์ ก็ดี การประกาศธรรมของพระองค์ ก็ดี ล้วนมาจากการตีปริศนาธรรม ทะลุปรุโปร่งนั่นเอง

กล่าวตามเรื่องต่อไปว่า ท่านใด ใครมีจิตปกติสบายดีก็จะตีแตก ทาย ออกแก้ได้คลายปริศนา และได้รับผล เป็นอย่าง que พระองค์ทรงสำเร็จมาแล้ว นี่เรียกว่า เข้าถึงสิ่งที่ เป็นเนื้อแท้ แห่งธรรมที่พระองค์เข้าถึง คือ การ บรรลุพระนิพพานนั่นเอง

ขอแต่ให้ผู้ทาย ผู้ที่ตีปริศนาธรรม มีที่จิตที่ปกติ คือ มีจิตที่เป็นสมาธิตาม แบบพุทธธรรมที่ประกอบด้วย สัมมาทิฐิ ให้ตลอดสายอะไร ๆ ก็ จะสมบูรณ์ไปหมด ต่อเมื่อสติปัญญา มีมากพอตีปริศนา ออก หรือแจ่มแจ้งตามที่เป็นจริงในสิ่ง นั้น ๆ ก็หมดความเป็นปริศนาโดยปริยาย ท่านทั้งหลาย คงเป็นสภาวะธรรมอยู่ ตามเดิม เพราะมันเป็นสภาวะธรรมที่ บริสุทธิ์ล้วน ๆ ตามเดิมอยู่แล้ว สิ่ง ทั้งหลาย จึงเป็นปริศนาหรือปัญหาที่

เฉพาะแก่ผู้ไม่เห็นแจ้งตามที่เป็นจริง นั่นเอง

ลักษณะนี้จึงหมดความเป็น ปริศนาแก่ผู้เห็นแจ้งตามความเป็น จริงนั้นแล้ว หรืออาจจะมองเห็น ดังนี้ ก็ได้ว่าสภาวะธรรมทั้งหลายเป็น สิ่ง แสดงตัวเอง อยู่ตามสภาพจริงทั่วไป หมด แก่ ธรรมชาต คือ จิต ที่มี ธรรมชาต นั่นคือ อวิชชาอันเป็น ดุจมานหรือแว่นตาดำปิดบังไว้ จึง ทำให้เข้าใจผิดหลงผิด รู้เห็นไม่ตรง สภาพตามความเป็นจริง

สรุปความว่าได้ว่า เป็นอนิจจัง ทุกขัง และเป็นอนัตตา ตถตา อิทัป ปัจจยตานิเป็นต้น

แต่ถ้าเมื่อใดมีอวิชชาสัมมาทิฐิ ดำริขอมาทำหน้าที่ตามธรรมชาต คือ อวิชชาจากคลายความเคยชิน ออกไปหมดจากจิตแล้ว จึงจะเห็น สภาวะธรรมตรงตามที่เป็นจริงดัง กล่าว จิตมีอวิชชาดุจมานหรือแว่น สีดำปิดบังไว้ นี่จึงทำให้จิตหลงผิด เห็นสภาวะธรรมไม่ตรงตามที่เป็น จริงว่า สิ่งเหล่านี้ คือ อนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา ตถตา อิทัปปัจจยตานิเป็นต้น ต่อเมื่ออวิชชาจากคลายไป หมด แล้วจิตก็จะเห็นสภาวะธรรมตรง ตามจริงสิ่งแท้ดังกล่าว ท่านทั้งหลาย

แนะนำต่อไปว่า ภาพการจับวัว หรือฝึกวัว เรียกกันว่า ออกซ์ เฮิร์ตติง นี้เป็นภาพอุปมาของชีวิต เป็นการบรรยายเรื่องราวชีวิตตั้งแต่แรกเริ่ม จากการที่ไม่รู้ประสีประสาอะไรเลย ที่เกี่ยวกับชีวิตเรา มาโดยลำดับจนกระทั่งมองเห็นร่องรอยแห่งชีวิต จึงปรารถนาเดินตามรอย คือ พากเพียร วิริยะ อุตสาหะ มุมนานะในการแสวงหา ทรัพย์ เรียกว่า **ความสำเร็จประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตอย่างโลก** อย่างเต็มที่แล้วทั้งได้เสวยผลของชีวิตอย่างโลก ๆ จนถึงที่สุดแล้ว ในที่สุดพออายุมากก็เบื่อระอา ๆ จิตเล็กคิดความสนใจ ในเรื่องทางโลก และเรื่องตัวเอง เรียกว่า ภาวะจิตถึงความว่าง แล้วก็เกิดเป็นสิ่งที่ผลขึ้นมาใหม่ ในฝ่ายโลกุตระ หรือ อสังขตะ เรียกว่า มีชีวิตเพียงเที่ยว แจกของส่งตะเกียงต่อไป นี่เป็นการบรรยายภาพที่หนึ่ง ท่านทั้งหลาย

เรามาร่วมศึกษาต่อไปว่า ภาพนี้เป็นภาพบุคคลที่ยืนอยู่ท่ามกลาง ลานระหว่างภูเขา ญาติโยม !

ขอให้จ้องมองดูที่หน้าตาของเขา ผู้นี้เป็นพิเศษ แล้วจะเห็นว่า หน้าตาของเขาเป็นหน้าตาของบุคคลที่ไม่รู้อะไร คือ ภาวะจิตยังไม่รู้อะไรเลย เต็มไปด้วยความสงสัย และความหวาดกลัวอย่างยิ่ง ในสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ทั้งความหว่าเหว เขายืนอยู่ในท่าเก้ ๆ กัง ๆ ใจลอยอยู่ตรงนั้น นี้เรียกว่า **ชีวิตที่ตั้งต้นขึ้นมาจาก ความไม่รู้อะไร ท่านทั้งหลาย !** ต่อมาค่อย ๆ รู้ ซึ่งเป็นภาพลำดับต่อไป

ชี้แนะต่อไปว่า ภาพนี้เป็นภาพบุรุษผู้เริ่มเห็นร่องรอยทำวัตรที่พื้นดิน ญาติโยม !

เขาเอ๊ะใจว่า อะไรกันนี่ ! ปราบกฏว่าเขาจอมองรอยเท้าวัว ที่พื้นดินอย่าง น่าสงสัยยิ่งทีเดียว และแล้วก็จะเริ่มรู้ความหมายของภาพนี้ว่า **เดี๋ยวนี้เราเริ่มได้เห็นร่องรอยสิ่งหนึ่ง ถึงแม้ยังไม่ชัดเจนมากนักว่า ที่เห็นอยู่นี้ คือ ร่องรอยของอะไร** แต่ก็น่าสนใจมาก เขาจึงตัดสินใจเดินตามรอยนั้นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบเจ้าของร่องรอยนั้น

บุคคลผู้นี้ได้เดินตามรอยที่พื้นที่ดินสักพักหนึ่ง จนกระทั่งได้เห็นเจ้าของรอยนั้น คือ **วัวตัวหนึ่ง** นี้เห็นกันวัว ทางวัว และเห็นทั่วทั้งตัว ซึ่งงามมาก เขาคิด เขาหมายหวังว่า วัวตัวนี้แหละต้องมาเป็นของเราให้ได้

เขาก็เพียรพยายามอย่างยิ่ง ลักษณะนี้หมายถึง**เริ่มเห็นร่องรอยของชีวิตญาติโยม !**

คือ ชีพที่ดำเนินไปอย่างโลก ๆ จนกว่าจะถึงที่สุด ถึงแม้เป็นจุดตั้งต้น ก็เป็นจุดตั้งต้นที่ถูกต้องในการที่จะตัดสินใจว่า จะถือเอาประโยชน์ของการเกิดมาในชาตินี้ หรือประโยชน์ของชีวิตนี้ให้จนได้ เขาจึงมีความแน่ใจในการที่ต้องจับวัว หรือดำเนินชีวิตนี้ให้ได้ตามความประสงค์อย่างสูงสุด หมายอย่างนั้น

นำต่อไปว่า **ขอให้สังเกตดูภาพท่านทั้งหลาย !**

นี่เป็นภาพการต่อสู้ระหว่าง **มนุษย์กับวัว** ขอให้เราจอมองดูเป็นพิเศษที่หน้าตาของบุคคลผู้นี้ ว่าเขามีความกล้าหาญเพียงใด จนกระทั่งสามารถใช้เชือกคล้องคอวัวได้ ไม่รอช้า เขาจับเชือกให้มันกระซากเข้ามาอย่าง

สุดแรง ปรากฏว่างานนี้สำเร็จ คือ ภาพลักษณ์ลักษณะนี้ ต้องการจะแสดงว่า ปฏิบัติการต่อสู้ชีวิตนี้ มันมีเหตุการณ์ความยุ่งยากเป็นความลำบากต้องอดทน ปฏิภาณไหวพริบทั้งเหน็ดเหนื่อย บางครั้งต้องประสพพบกับความเสี่ยงอันตรายมากมายเหลือประมาณ ทั้งจะต้องมีความรอบรู้และกำลังวังชาที่เพียงพอทัน จึงจะสามารถเอาชนะได้ คือ เอาชีวิตมาจัดให้อยู่ในอำนาจของความสำเร็จได้เป็นไปตามความประสงค์ดำรงชีวิตอย่างมีชัยชนะสืบไป

กล่าวต่อไปว่า ปริศนาธรรมแบบนิกายเซน เมื่อบุคคลนี้ได้ประสพพบความสำเร็จในการต่อสู้ในหน้าที่ของชีวิตแล้ว เขาย่อมมีความอิมอกพอใจเป็นอย่างดี ส่วนวัวมีอาการยอมพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง ไม่เตลิดเปิดเปิงอีกแล้วต่อไปนี้ แล้วแต่จะจงไปที่ไหนมาไหน ย่อมสะดวกง่ายดายทุกอย่าง ตามความปรารถนาของบุคคลนั้น

เรื่องมีต่อไปว่า เมื่อจับวัวได้แล้ว จนเชื่องแล้ว คราวนี้ขึ้นขี่วัวเป่าปี่อยู่บนหลังวัวอย่างสบายอารมณ์ เรียกว่า ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และวัวนี้ก็เหมือนกัน มีอาการยินดีปรีดาเดินอย่างกระฉับกระเฉง ยินยอมร่วมมือด้วยทุกประการงานนี้ ไม่เป็นวัวที่อันตรายดุร้ายอีกแล้ว

นี่เป็นภาพลักษณ์ ญาตีโยม !

แสดงถึงบุคคลผู้ประสบความสำเร็จอย่างโลก
แบบวิสัยโลก อย่างชาวโลกจนถึงที่สุด คือ หมายความว่า
มีความสมบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์มากมาย มหาศาล
พร้อมไปด้วยยศตำแหน่ง และข้าทาสบริวารต่าง ๆ
มากมาย ผู้คนรักใคร่และเคารพนับถือห้อมล้อมทั่วไป
หมด นี้เรียกว่า สมบูรณ์ด้วยโลกียะ ท่านทั้งหลาย

กล่าวต่อไปว่า นี่เป็นภาพที่คน ๆ เดียวกันนั้นแหละ
เขามองชะเง้อไปในทางสูง คือ บนท้องฟ้าอากาศ นี้
หมายความว่า เมื่อเวลาได้ล่วงเลยมานาน หลายต่อหลาย
ปีแล้ว เขาบริโภคนามคุณจนชินชา เปื่อระอาต่อความสุข
แบบโลก ๆ แล้วจึงแลดูขึ้นไปบนท้องฟ้านานหนักหนาจน
กระทั่งเกิดอาการลืม คือ ลืมว้ว ลืมความสุขแบบโลก ๆ
และลืมตนเองที่เป็นเจ้าของว้วนั้น หมดสิ้นความรู้สึก
เป็นเจ้าของว้ว คือ ผ่านพ้นความผูกพันกับสิ่งเหล่านี้
เรียกว่า หมดความเชื่อเียความยึดมั่นถือมั่น ด้วย
อุบาทาน ทำให้จางคลายไปสิ้นปรากฏว่า มีแต่สภาพ

เป็นความว่างช่องทางแห่งความ
ปลอดภัย เราท่านทั้งหลาย

นำเสนอต่อไปว่า นี่เป็นภาพของ
ความว่างช่องทางแห่งการหลุดพ้น
คือ ภาพลักษณ์

ภาพวงกลมเหล่านี้ใช้แทน
ภาวะความว่าง ๆ นี่หมายความว่า
ที่กลมนี้มันไม่มีที่สิ้นสุด แม้
ความว่างก็มีความหมายเป็น
ความไม่สิ้นสุด ฉะนั้น

เดี๋ยวนี้ว่างจากบุคคล ว่างจาก
วัฏ ว่างจากความสุขในกามทั้งหลาย
เรียกว่า ผ่านพ้นอันตรายจากโลก
ธรรม นำไปสู่โลกุตระ อย่างถาวร
นี่แหละท่านทั้งหลาย

ลำดับต่อไป เราต้องสังเกตดูให้
ดีว่า นี่เป็นภาพของยอดไม้อ่อนกว่า
อย่างนั้นเถอะ เป็นฝ่ายโลกุตระภูมิ
ลักษณะนี้ไม่มีวัฏตัวเดิม และไม่มีคนเดิม
อีกต่อไปแล้ว ผลิเปลี่ยนเป็นคนใหม่
ออกมา สำหรับจะเบิกบานไปในทางทิศ
อื่น คือ กำหนดว่ามันเป็นภาพของ

ยอดไม้ที่กำลังผลิออกมาเป็นต้น
ใหม่ จงมองดูให้เข้าใจ ตรงที่มันเป็น
ยอดอ่อนที่กำลังผลิมาอย่างพรั่งพรูที่
เดียว ท่านทั้งหลาย

เรื่องของคนที่ไม่มีตัวตน ซึ่งเป็น
ที่ยึดถือผูกพันอะไร แล้วก็ใช้ชีวิตชนิด
ที่กระทำไปเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น
เพราะรู้ตื่นแล้ว ได้เที่ยวแจกของสอง
ตะเกียงเพียงเท่านี้ ที่ถืออยู่ในมือข้าง
หน้านั้นเป็นตะเกียง ท่านทั้งหลาย

นี่หมายถึง แสงสว่าง เขาเดิน
ทางไปแจกแสงสว่าง คือ แจกวิชา
ความรู้ที่เป็นสัมมาทิฐิ ดำริชอบ

ภาพที่เขาสะพายหลังอยู่นั้น
คือ ห่อของ

นี่หมายถึงว่า มีการแจกของด้วย
และสามารถที่จะแนะนำวิธีทั้งฝ่ายที่
เป็นรูปธรรม และนามธรรมให้ได้รับ
แสงสว่างทางสันติภาพอย่างสมบูรณ์

หรือเรียกว่า มีความสามารถให้ความรู้ ทั้งเรื่องฝ่ายวัตถุ ทั้งฝ่ายร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งของ และมีสามารถให้สิ่งที่ดีมีความสำคัญแก่ภาวะจิต คือแสงสว่าง ช่องทางแห่งความปลอดภัยกิเลสตัวใด ๆ ไม่รบกวน อย่างนี้แหละ

บุคคลที่ยืนอยู่ตรงหน้านั้นเป็นคนเดินทาง เมื่อมาพบกันเข้ากับผู้แจก คือ ผู้แจกของสองตะเกียง

นี่หมายความว่า ชีวิตนี้เป็นการเดินทาง ๆ ขอให้ทุกคนเดินทาง จงเดินไปตามทางพุทธธรรมนำชีวิตเถิด จะได้มาพบกันเข้ากับผู้แจกของสองตะเกียง ผู้ทำหน้าที่เป็นแสงสว่างแก่โลก

นี่หมายความว่า บุคคลเหล่านั้นได้ถึงพุทธภาวะ ได้รับคำชี้แจงที่จะมีพุทธภาวะ เรียกว่า เป็นผู้เข้าถึงพุทธภาวะ ลักษณะนี้ มีความสุขสูงสุด ชนิดที่มนุษย์จะพึงได้

รวมความว่าชีวิตนี้จบเรื่อง นับตั้งแต่มนุษย์เกิดมาไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน ว่าอะไรเป็นอะไร แล้วเริ่มพรอทยทาง และเดินตามรอยทางนั้นจนได้รับประโยชน์ในโลก คือ วัฏ

จับวัฏได้ คือ บริโภคประโยชน์ในโลกจนถึงที่สุดแล้ว ก็ปล่อยวาง มามุ่งสู่ทางเหนือโลก จนได้พบความสว่าง

เรียกว่า ความว่างจากตัวตน โดยหมดจดแท้จนสิ้นเชิง แล้วกลายเป็นผู้แจกของสองตะเกียงอย่างนี้ ท่านทั้งหลาย

สรุปความว่า มนุษย์เรานี้ตั้งต้นขึ้นมาด้วยความไม่รู้อะไร และแล้วมาจบลงด้วยความเป็นผู้รู้ทุกอย่าง จนสามารถเป็นผู้แจกของสองตะเกียงได้ดังนี้

เราหวังว่าท่านผู้อ่านทั้งหลายคงจะเข้าใจได้ประโยชน์ เรียกว่า สมความมุ่งหมายของภาพเหล่านี้ ซึ่งมันเป็นภาพตำหนิต่านทั้งหลายก็ได้ เป็นภาพที่ยกย่องท่านทั้งหลายก็ได้

ถ้าสามารถจะดำเนินชีวิตจิตวิญญาณมาจนถึงความเป็นผู้แจกของสองตะเกียง ถ้ายังไม่รู้ร่องรอยอะไร แม้แต่รอยวัว ก็หาไม่พบก็ควรจะถูกตำหนิใช่ไหม ?

หวังว่าท่านทั้งหลายคงจะได้รับความรู้ความเข้าใจจากภาพชุดนี้ จงสำเร็จประโยชน์ ตามสติปัญญาของท่าน เทอญ ฯ

โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

หัวปลี คือ ส่วนช่อดอกของต้นกล้วย อันประกอบด้วย ดอกจริงที่จะถูกหุ้มอยู่ภายในด้วยใบประดับสีแดงขนาดใหญ่ ลักษณะเป็นกาบซ้อนกันจนสุดปลายช่อ คล้ายดอกบัวตูม เมื่อดอกเพศเมียเจริญเป็นผลโดยไม่ต้องได้รับการผสมเกสร จนเป็นกล้วยหวีเล็ก ๆ หรือที่เรียกกันว่า “กล้วยตีนเต่า” ชาวสวนก็จะตัดปลีที่ปลายช่อทิ้ง เพื่อไม่ให้แย่งอาหารที่จะไปเลี้ยงผลกล้วย ทั้งยังเป็นการป้องกันการสะสมเชื้อโรคของเครือกล้วยด้วย

ยำหัวปลี

ปลีกล้วยที่ตัดไปก็ไม่ได้ทิ้งเปล่า เพราะเนื้อขาวนวล กรูบกรอบรสฝาดมันของหัวปลีสด เข้ากันได้ดีกับอาหารจานเด็ดอย่างผัดไทยหรือขนมจีนน้ำยา ส่วนหัวปลีลวก เนื้อหวานมันปนฝาด เคี้ยวนุ่มชุ่มฉ่ำ นิยมกินเป็นผักเหนาะจิ้มน้ำพริก นอกจากนี้ ยังดัดแปลงไปทำยำ แกงต้มกะทิ ต้มยำ ห่อหมก ทอดมันหัวปลี หรือชุบแป้งทอดให้รสชาติอร่อยเปี่ยมคุณค่าไม่แพ้ผักชนิดอื่น แถมยังมีข้อดีที่ตรงที่เป็นผักปลอดสารพิษ เพราะกล้วยเป็นพืชที่ไม่ต้องใช้สารเคมีใด ๆ ในการปลูก

คุณค่าที่ร่างกายจะได้รับจากการกินหัวปลี 100 กรัม ก็เช่น เส้นใยอาหาร 0.8 กรัม แคลเซียม 28 มิลลิกรัม ฟอสฟอรัส 40 มิลลิกรัม และวิตามินซี 25 มิลลิกรัม สรรพคุณทางยาของหัวปลีที่คนโบราณว่าไว้ ก็คือ บำรุงน้ำนมของแม่ลูกอ่อนที่อยู่ในช่วงให้นมบุตร รักษาโรคกระเพาะ และแก้ร้อนใน

ยางจากปลีกล้วยก็ใช้รักษาแผลสดหรือทาบริเวณที่แมลงกัดต่อยได้ นอกจากนี้ นักวิจัยชาวอินเดียยังพบว่า หัวปลีมีคุณสมบัติในการลดระดับน้ำตาลในเลือดด้วย

ทอดมันหัวปลี

๑๒ ประโยชน์ และสรรพคุณของ “ปลีกล้วย”

1. ปลีกล้วยมีสรรพคุณช่วยบำรุงฟันให้แข็งแรง และช่วยให้ฟันขาวสะอาด
2. ประโยชน์ของปลีกล้วยช่วยบำรุงน้ำนม สำหรับแม่ลูกอ่อน
3. ปลีกล้วยเป็นเกาะป้องกันกระเพาะ ช่วยแก้ปวดท้อง รักษาโรคกระเพาะอาหารอักเสบ
4. ปลีกล้วยใช้รักษาแผลสด ดูดหนอง และบรรเทาอาการบวม จากแมลงสัตว์กัดต่อย
5. ปลีกล้วยสรรพคุณดีต่อผู้ป่วยโรคเบาหวาน ช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือด
6. ปลีกล้วยช่วยบำรุงธาตุ บำรุงเลือด เพิ่มความเปล่งปลั่ง คุมีเลือดฝาด
7. ปลีกล้วยดีต่อผู้ป่วยโลหิตจาง และยังช่วยให้เลือดไหลเวียนดี
8. ปลีกล้วยมีสรรพคุณช่วยบำรุงลำไส้
9. ปลีกล้วยช่วยรักษาแผลในปากให้หายเร็วขึ้น ช่วยแก้ร้อนใน แผลปากเปื่อย
10. ปลีกล้วยช่วยให้หน้าอกเต่งตึง สมบูรณ์ ไม่หย่อนยาน
11. ประโยชน์ของปลีกล้วยช่วยเพิ่มธาตุเหล็กในร่างกาย
12. สรรพคุณปลีกล้วยช่วยบำรุงผิวพรรณให้นวลเนียน คุมีน้ำมีนวล

เสน่ห์กับคร้าว

วิธีการเตรียมหัวปลีก่อนนำไปปรุงอาหาร คือ ให้ลอกกาบสีแดงข้างนอก ออก จนถึงกาบสีขาวนวล ผานครึ่งตามยาว นำไปแช่ในน้ำมะนาวหรือน้ำส้มสายชูเจือจาง เพื่อไม่ให้หัวปลีสีคล้ำจนไม่น่ากิน จากนั้น เชือนแกนกลางทิ้งและดึงดอกที่แก่ออก เท่านี้ก็นำไปปรุงเป็นอาหารจานเด็ดได้แล้ว

วิธีการทำเครื่องต้ม “น้ำหัวปลี”

นำหัวปลีมาแกะเอาเกสรออก (และอย่าลืมเอาส่วนที่แก่ออกด้วย) นำหัวปลีไปแช่น้ำเกลือ 3-5 นาที แล้วนำหัวปลีที่แช่น้ำเกลือแล้วไปต้มให้สุก เมื่อได้หัวปลีสุกแล้วให้นำมาหั่นฝอย แล้วนำไปปั่นจนละเอียด ปั่นเสร็จนำไปกรองด้วยผ้าขาวบางจะได้ น้ำหัวปลี ปรุงรสชาติให้ดื่มง่ายด้วยน้ำตาลทราย และเกลือได้ตามชอบ หรือใครจะเพิ่มคุณค่าให้น้ำหัวปลีได้ประโยชน์และอร่อยเพลีนด้วยงาดำหอมๆ หรือจะใส่ธัญพืช กราโนลา ก็อร่อยเพลีนได้ประโยชน์ไม่น้อยเลย

หัวปลีที่ร่ากว่าอร่อยที่สุด คือ หัวปลีของกล้วยป่า แต่หาได้ยาก

รองลงมา คือ หัวปลีของกล้วยที่ยังไม่ตกเครือ โดยเนื้อแน่นและกรอบหวานกว่าหัวปลีของกล้วยที่ตกเครือไปแล้ว แต่น้อยคนนักที่จะยอมเสียด้วยทั้งเครือเพื่อแลกกับหัวปลี โดยทั่วไปนิยมกินกันมาก ก็คือ หัวปลีของกล้วยน้ำว่า เพราะรสชาติอร่อยและหาได้ง่าย

สนใจลิ้มลองหัวปลีใหม่ ๆ สด ๆ ออกจากสวน มาเที่ยววัดสวนแก้ว นนทบุรี หัวปลีกล้วยรอ นักชิมให้เลือกไปปรุงอาหารตามสไตล์ที่ชอบได้เลยจ้า.

ภาพ...พิธีกรรม

งานเผยแผ่ : หลวงพ่อพยอม
 บิณฑบาต แจกหนังสือ-ซีดี ธรรมะ
 เนื่องในเทศกาลวันออกพรรษา
 ประชาชนทั่วไปร่วมใจกันมาทำบุญ
 ตักบาตรเทโวโรหณะ ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี
 วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

ภาพงานทอดกฐินสามัคคี ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

งานเผยแผ่ : ช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ได้มีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป เข้ารับฟังธรรมบรรยายจาก หลวงพ่อพยอม อยู่อย่างต่อเนื่อง

ช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา หลวงพ่อพยอม ท่านเมตตาได้บรรยายธรรม สันทนาธรรม
กับคณะพระสงฆ์-สามเณร และอุบาสก อุบาสิกา ตลอดถึงได้ร่วมกับคณะสงฆ์
ในอำเภอบางใหญ่สวดมนต์สัจจกร เวียนรอบ ที่ได้เดินทางไป ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

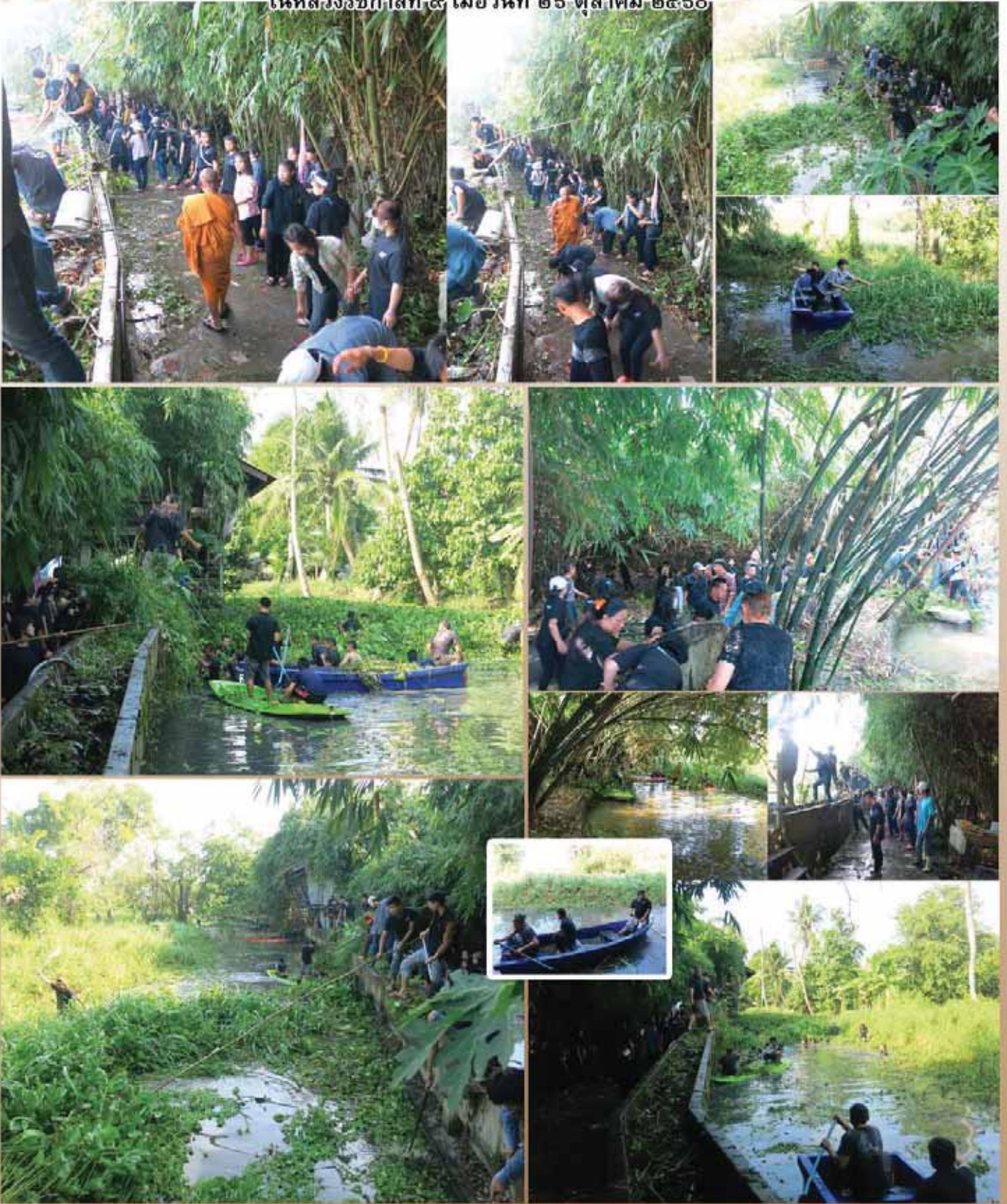

คณะสงฆ์วัดสวนแก้ว นนทบุรี นำโดย พระราชธรรมนิเทศ (พยอม กัลยาโณ)
จัดพิธีวางดอกไม้จันทน์ เนื่องในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร อย่างสมพระเกียรติ
โดยมีประชาชนทุกหมู่เหล่าเข้าร่วมวางดอกไม้จันทน์ ณ วัดสวนแก้ว เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

หลวงพ่อย่อม : พาจิตอาสาสมัครโพธิ์แก้ว ร่วมกันพัฒนา ลอกวัชพืชในร่องสวนเกษตรแปลงใหญ่
ชาวเกษตรพัฒนา เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้
ในหลวงรัชกาลที่ ๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

หลวงพ่อยอม : พาจิตอาสาสมัครร่วมโพธิ์แก้ว ร่วมกันพัฒนา ใสปุ๋ยดอกไม้ ต้นไม้สวนเกษตรแปลงใหญ่ ชาวเกษตรกรพัฒนา เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ ในหลวงรัชกาลที่ ๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

งานส่งเสริม และพัฒนา

หลว่งพ้อพยอม เชิญชวนชมวิธีการปลูกบวบหอมยาว เพื่อสนับสนุนการเลี้ยงชีวิตชอบให้กับผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ตามเจตนารมณ์ของกองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว

อุ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์

ความยาก ๒ อย่าง ในโลกนี้

โดย...โยมแก้ว สังฆทาน

ในโลกมีความยากอยู่ 2 อย่าง คือ บินขึ้นฟ้ายาก แต่ขอความช่วยเหลือจากคนยากกว่า

ในโลกนี้มีความอันตรายอยู่ 2 อย่าง คือ สังคมมนุษย์อันตราย แต่การตายจากทุกข์อันตรายยิ่งกว่า

ในโลกนี้มีความทุกข์อยู่ 2 อย่าง คือ ความจนทำให้ทุกข์ แต่การตายจากทุกข์จนกว่า

ในโลกนี้มีความบอบบางอยู่ 2 อย่าง คือ น้ำแข็งที่ใกล้ละลายเต็มที่ แต่ความสัมพันธ์ของมนุษย์บอบบางยิ่งกว่า

ใครที่มีรักควรถนอมรักไว้ให้ดี ถ้อยที่ถ้อยอาศัย อย่าอวดดีอวดเก่ง กับความรักเลย

เมื่อเสียไปก็ยากที่จะกลับคืนมา หลายคนมักพูดว่า “การตายจาก ดีกว่าแยกกันไปเป็นอื่น” จริงไม่จริงไม่ทราบ ทราบแต่เพียงว่า “อย่าผลักไส ให้อีกฝ่ายต้องจากไป” ความสัมพันธ์ของมนุษย์นั้นไซ้ร้ เมื่อใจไม่สัมพันธ์เหลือแต่กายเท่านั้น หมดความหมายทันที

อิตาปิ่นใจ

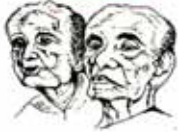
โดย...นายมะนาว

ทำไม่ได้หรือไม่ได้ทำ

เมื่อยังไม่ได้ลงมือทำ...
อย่าคิดว่า...“ทำไม่ได้”
เพราะนั่น...ไม่ใช่ลักษณะ
ของคนที่เกิดมา...เป็นนักสู้
ต่อให้สิ่งนั้น...มันจะยิ่งใหญ่
และต้องเหนื่อยหนัก...สักเพียงใด
ขอเพียงแต่...
ใจสู้ ใจหนัก
สิ่งที่บอกว่า...ยากนัก...
ก็มัก... “สำเร็จ”...เสมอมา...

ร่วมด้วยช่วยกันเป็น...ศุระบุญ

ขอเชิญร่วมอุปถัมภ์สมทบทุน (กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว)
กองทุนละ 100 บาท รับแจกน้ำ 1 แพ็ค
(แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสมทบกับกองทุนฯ ได้ที่...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่
กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขบัญชี 382-2-48554-4

ปล. เจ้าภาพบุญของ 50 ทุน
มีจัดส่งให้ พิเศษ 100 ทุน
ได้โบนัสบุญ 1 แพ็ค

กระซิบบุญ...

โครงการบ้านพักผู้สูงวัย ที่สาขากบินทร์บุรี (ปราจีนบุรี)
ใครได้ดื่มน้ำร้อนมีโพธิ์แก้ว เท่ากับจองมรดกจำไว้ครั้ง
ที่เหลือนรอเวลาอายุ 60 อัม (Up) ลูกหลานไม่ดูแล...เข้าอยู่ได้เลย
(แต่ยังกวาดใบไม้ก็มีสิทธิ์อยู่แล้ว) ปองตง.

ติดต่อร่วมสมทบกองทุนฯ โทร. 0 2595 1946, 0 2921 5023 กด 2
www.kanlayano.org, Email : seniorfund2557@gmail.com

ข้อคิด “การดื่มน้ำ”

ยังเงื่อนน้ำเป็นปัจจัยที่คนต้องดื่ม แต่ดื่มน้ำยังเงื่อนให้คนอื่นได้อิ่มไปด้วย
ทำอย่างไร ! เราดื่มไม่ได้อิ่มแต่ตัวเรา
คนแก่คนชราพลอยได้อิ่มไปกับเราด้วย
ก็ขอให้มาช่วยเอาน้ำจากโครงการ
“กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว”

“บุญก็ได้
ไว้ก็ได้”

แม้เมื่อแก่ตัวสูงวัย
ขออย่าได้อุดได้อยาก
ขอให้มิกินอิ่ม นอนอุ่น

ขอเจริญพร

ใบพิจารณาแสดงกุศลเจตนา

อุปัถุมภ์สมทบกองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว อ.นนทบุรี

๕๕๕๕๕

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว/ยศ) Name.....

(นามสกุล) Lastname.....

ที่อยู่/Address.....

.....

City..... State..... Zip Code.....

โทรศัพท์/Phone (.....).....

โทรสาร/Fax (.....).....

มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์ (ทุนละ ฿ 100 บาท หรือตามกำลังศรัทธา)

สมทบกองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว.....ทุน รวม.....บาท

สมทบกองทุนผ่าน ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขที่บัญชี 382-2-48554-4

๕๕๕๕๕

ขออนุโมทนาสาธุบุญ ท่านผู้อุปถัมภ์สมทบกองทุนฯ ในครั้งนี้ จงเป็นตบะ เดชะ พลวปัจจัย
อำนวยชัย อำนวยผล ให้ท่านและครอบครัวจงประสบแต่ความสุขความเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย มีอายุ
วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณธนสารสมบัติ ให้มีอิม นอนอุ่น ในยามท่านสูงวัย ทุกท่านเทอญฯ

๕๕๕๕๕

กระซิบบุญ : สมทบ 1 กองทุน รับแจกน้ำดื่มพร้อมไฟร์แก้วพายอาร์ไอ 1 แพ้ก (แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

100 กองทุน เพิ่มโบนัสบุญอีก 1 แพ้ก (50 แพ้ก มีบริการจัดส่งน้ำถึงบ้าน หรือจุดนัดให้บริจาคต่อ)

(สมทบทุนตั้งแต่ 500 บาท ขึ้นไป ประสงค์โบนัสโมทนาบัตร โปรครระบุ ชื่อ-ที่อยู่ ในการเสียภาษี)

ชื่อ..... นามสกุล.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

ติดต่อสอบถาม / แสดงสลิปการโอนเงิน

Tel. 0 2921 5023 กด 2 Line ID : 08 5658 1221

E-mail : seniorfund2557@gmail.com

ลานบุญ ลานกุศล

รายนามผู้บริจาคทรัพย์
“พิมพ์วารสารกัลยาโณ”

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)	จำนวน 10,000 บาท
2. คุณคณพัฒน์ หงษ์ประธานพร	จำนวน 2,000 บาท
3. คุณประภา ภาคะชัย	จำนวน 600 บาท
4. คุณสุตา วัฒะ	จำนวน 600 บาท
5. คุณศรีวรรณ ไชยวุฒิ	จำนวน 600 บาท
6. คุณไมตรี กาญจนเทียนศรี	จำนวน 400 บาท
7. รายนามผู้บริจาค รายละเอียด	จำนวน 200 บาท
(1) คุณอวยพร เกิดมนต์	(2) คุณสมชาติ พรพิพัฒน์วงศ์
(3) คุณวีระ เวชร์ชต์พิมล	(4) คุณพิชยา แสงบุญยิ่ง
(5) คุณอมรา ผาสุก	(6) พ.ต.ท.พิมล ปรีเปรม
(7) คุณวารินทร์ บุญภมร	(8) คุณทองแดง เกาหอม
(9) คุณดอน เกาหอม	

PT&T บริษัท แปซิฟิกโทรคมนาคมและโทรศัพท์ จำกัด
PACIFIC TELECOMMUNICATION & TELEPHONE CO., LTD.
Tel. 0-2933-9301 (Auto) Fax. 0-2593-1113

โครงการเกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน กับครูโอ
ฟรี ทิวอังกฤษ O-NET ป. 6

กวินศักดิ์ (ครูโอ) ถนนนันทสร โทร. 065-426-1441

Line ID : kawinsak.oh E-mail : kawinsak.oh@gmail.com

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหา มาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสติกเกอร์สินค้า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด...	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาตามที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้

เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 กด 1

09 2940 3125, 09 8310 3956

Line ID : 0 2595 1444

Fax : 0 2595 1222 E-mail : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”
เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการไปรับของบริจาค

ใจสมัคร สมาชิกวารสารกัลยาณ ฉบับที่ 31

ชื่อ..... นามสกุล.....
 บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... โทร..... อีเมล .....

สถานที่ให้ส่งวารสารกัลยาณ

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกวารสารกัลยาณ

- 1. สมัคร 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ
- 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท
 เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ส่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้ว (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

โทร. (Tel.) 0 2595 1444, 0 2921 5023 กด 0
แฟกซ์ (Fax) 0 2921 5022

หรือส่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้ว
ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่
มูลนิธิสวนแก้ว
เลขที่บัญชี 269-2-12533-1
วัดสวนแก้ว ต.บางเลน
อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

มูลนิธิสวนแก้วฯ

Tel. 0 2595 1444, 0 2921 5601-4,
0 2921 5023, 0 2921 6310,
0 2921 6391, 0 2595 1946,
0 2595 1947, 0 2921 6262
Fax : 0 2595 1222

ติดต่อสอบถามเรื่องอื่น ๆ
กด 0

รับบริจาคสิ่งของ
กด 1 หรือ 09 2940 3125, 09 8310 3956
Line ID : 025951444

E-mail : kanlayano@gmail.com

รับกิจนิมนต์และค่ายจริยธรรม
กด 2
E-mail : bookkan54@gmail.com
Line ID : 08 5658 1221

โครงการมูลนิธิสวนแก้ว

1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสารออกกิเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหิว
8. โครงการรณรงค์ผู้ไม่รู้หนังสือ
ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสลดมาฟื้นฟู
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ
จากผู้เหลือใจจานผู้ขาด
12. โครงการซูปเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและสิ่งแวดล้อม
15. โครงการบอหมักสิ่งปฏิกูล
ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านพักชะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

กระบอกสมทบสร้างธนาคารน้ำ

เป็นการรักษาพระชนม์ชีพ
ของพระองค์ท่านให้ยั่งยืนยาวนานกับพวกเรา
เพราะพระองค์ตรัสว่า “น้ำคือชีวิต”

วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11400
มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี
 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 0 2595 1444, 0 2595 1946,
 0 2921 5023, 0 2921 5602-3,
 0 2921 6262 กด 0
 โทรสาร 0 2921 5022
สะสมบุญวันละนิด จิตแจ่มใส

ทำบุญ กับพระพยอม กल्याณ...
รับหนังสือ “มหาบุรุษก่องขยะ” ภาพ 4 สีทั้งเล่ม

รายได้สมทบทุน โครงการแก้วิกฤตกรรมกรตงาน

ด้านหน้า

ด้านหลัง

สนใจติดต่อได้ที่...มูลนิธิสวนแก้ว
โทร. 0 2921 5023 กด 0

หมา ที่น่าสงสาร น่าอนาถใจ หมาที่ถูกทอดทิ้ง เขาเรียกว่า หมาจรจัด-หรือหมาจิ้ง
 ที่คนเอามาทิ้ง และคนก็ช่างเอามาปล่อยกันเยอะ ถ้าปล่อยให้มันพ่นพ้านอยู่ตามบริเวณวัด
 เวลาฝึกมันจะดุ...เลยต้องทำเป็นที่เลี้ยงดูให้กับมัน ให้อยู่เป็นที่
 จึงเกิดโครงการ “คอนโดสุนัข” วัดสวนแก้ว นนทบุรี
 ปัจจุบันมีหมา-แมวที่อยู่ในโครงการ 1,000 กว่าตัว
 ท่านใดมีเมตตา ปันน้ำใจให้หมา-แมว (บริจาคอาหารหมา-แมว)
ติดต่อได้ที่มูลนิธิสวนแก้ว (หน้ามูลนิธิ)
โทร. 0 2921 5023 กด 0

ทำบุญเล็ก ๆ
แต่ยิ่งใหญ่ด้วยการ
ปันน้ำใจให้หมา-แมว

รักหมา เลี้ยงหมา อย่าทิ้งหมา

“ความพากเพียร” ทำทุเรียนที่ขึ้นยาก ให้ขึ้นง่าย

ฉลาด อย่าขาดเพียร   จิตไม่เปลี่ยน   แม้ยากแสน
มั่นคง ไม่คลอนแคลน   ต้องวางแผน   ชีวิตเดิน
สุจริต จิตอาทร   คือธรรมพร   โลกสรรเสริญ
ใช้ธรรม นำทางเดิน   ย่อมเจริญ   ตามพรเอ๋ย ฯ

ISSN 1906-6317

9 771906 631001